

மலிகை

'MALLIKAI' PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

ஆசிரியர்: டாமுனிக் ஜீவா

C. V. வெங்குப்பனான்

ஒன்று
1 ரூபா

தமிழ்நாட்டில் மாத திதிகாலி

SIVAYOGA JEWELLERS

Jewellers & Gem merchants

54, SEA STREET,

COLOMBO - II

சுறுதிக்கும், உத்தரவாதத்திற்கும்

நேர்க்கொண்ட ஸ்தாபனம்

சிவயோக நகை மாளிகை

ஒடர் நகைகள் குறித்த நேரத்தில்

சிறந்த முறையில் செய்பவர்கள்

சிவயோக நகை மாளிகை

54, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு-11.

மொத்த விற்பனையாளர் : -

* பெலாவர் பிரான்ட்

அல்மீனியம்

* வார்ப்பு அல்மீனியம்

பொருட்கள்

மற்றும்

* சில்வர் -

கொண்டாட்ட

* பித்தளைப்

வைபவங்களுக்கால

பாத்திரங்கள்

* பரிசுப் பொருட்கள்

* கால்நடைகளுக்கான

ஏத்துணவுப் பொருட்களுக்கு -

சிவன் ஸ்ரோர் ஸ்

80, காங்கேஸ் துறை வீதி,

யாழிப்பாணம்.

இதில் பாடுதல் சித்திரம் கணி
யாதீர்ஜிய கலைகளில் - உள்ளாம்
பூப்படைன்றும் நடப்பாவர் - பிரா
வாநிலை கண்டு தனினுணரா,

உச்சங்களினால்து கோண்டு

155

'Mallikai' Progressive Monthly Magazine

மே 79

முத்து:
திலியர் டெரிசின் ஜேவ
234B - பி. கி. ஸ. ரோட்,
பாந்தபுரம்
விவரங்கள்.

முத்து:
திலியர் டெரிசின் ஜேவ
234B - பி. கி. ஸ. ரோட்,
பாந்தபுரம்
விவரங்கள்.

MALLIKAI
Editor: Dominic Jeeva
234B, பி. கி. ஸ. Road,
JAFFNA.
Sri Lanka

மாநிலக்கலைப் பெற்றீ
யாரும் கணக்கன், என்
தீவில்கும் பொர்கள்
தீகழ்ச்சிகள் பாலம்
நடப்பானாலே
சிந்தனை, கருத்து
தெளித்துவம்
பெரா முப்பும் அவரே

விழிப்புடன் இருப்போம்

வருங்காலம் எழுத்தாளர்
கருக்கும் மிக நெருக்கடியான
காலமாக அமையலாம் என்ற
நியாயமான பயம் கலைஞர்கள்
எல்லாருடைய நெஞ்சிலும் நீறு
பூத்த நெருப்பாக இருக்கின்றது.

கடந்த காலங்களில் வென்
றெடுத்த பல உரிமைகள், சலு
கைகள் எல்லாம் பறிபோகக்
கூடிய ஆபத்தான குழநிலை உரு
வாகிக் கொண்டு வருகிறது.
எனவே கலைஞர்களிடையே,
எழுத்தாளர்களிடையே, நடிகர்
களிடையே மன விரக்தி நிலவி
வருவதை அவதானிக்க முடிகி�
றது.

அரசாங்கத்தினுடைய பிர
சார சாதனங்கள் அத்தனையும்
இந்த நாட்டு எழுத்தாளர்களை—
குறிப்பாக முற்போக்கு எழுத்தா
ளர்களை — திட்டமிட்டுப் புறக்
கணிக்கும் விதமாகச் செய்
லாற்றி வருகின்றன:

எனவே இந்தத் தேதுக்க
காலத்தில் கலைஞர்கள் யாவரும்-
அவர்களிடம் எந்தவிதமான
கருத்துக்கள் இருந்த போதிலும்
கூட — மிக விழிப்பாக இருப்பது
மாத்திரமல்ல. இந்தத் திட்ட
மிட்ட அல்லத்தை, இருட்ட
டிப்பை எதிர்த்து இயக்கம்
நடத்த வேண்டும்.

எழுத்தாளர்களுடைய படைப்
புக்கள் நூலுகுப் பெற முடியாத
அவல நிலைமை இருக்கிறது.
இந்தியாவில் படைப்பாளிகளுக்கு
அச்சடிக்கும் தானைச் சலுகை
விலையில் தருகிறது இந்திய அரசு.
ஆனால் இங்கோ இந்த அரசு
கலைஞர்களுக்குக் கைவிடக்கிறது.

இவைகளைப் பார்த்துக்
கொண்டு சம்மா இருக்க முடியாது. சகல கலைஞர்களும் ஸ்தா
பன் ரீதியாக ஒன்று திரவ
வேண்டியது அவசியம்.

இவரது தலைமையில்

இடதுசாரி ஜக்கிய முன்னணி தேசத்தின் சுகல பிரதேசங்களிலும் உள்ளராட்சித் தேர்தல்களில் போட்டியிடுகின்றது.

இந்திட்டமிட்ட தேர்தல் நோக்கத்துடன் இந்த இடதுசாரி ஜக்கிய முன்னணி தேர்தல் களத்தில் குதித்துள்ளது சென்ற 77 பொதுத் தேர்தலுக்குப் பின்னர் மிகப் பெரும் பான்மையான வாக்காளப் பொதுமக்களின் மன விருப்பத்தைத் தெரிந்து கொள்வதற்கான நடக்கும் தேர்தல் போராட்டமிது.

அ. வழித்திலிங்கம்

இடதுசாரிகளும் தமது தெளிவான அரசியல் கருத்துக்களை மக்கள் முன் வைத்து இந்தத் தேர்தலில் போட்டியிடுகின்றனர்.

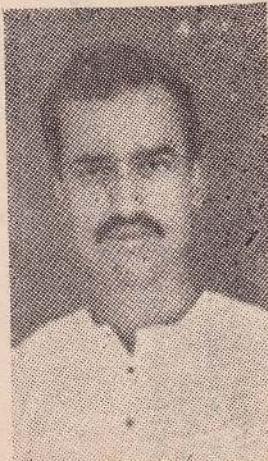
யாழிப்பாண மாநகர சபைக்கு நடைபெறும் தேர்தலில் இடதுசாரி முன்னணியைச் சேர்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் போட்டியிடுகின்றது. கயநிர்ணய உரிமை, பிரதேச சபாட்சி என்ற தமிழ்மக்களது நியாயமான கோரிக்கைகளை முன் வைத்து கம்யூனிஸ்ட் கட்சி போட்டிக்கு நிற்கின்றது.

நான்

இந்தப் போராட்டக் களத்தில் நானும் ஒர் அங்கமாக நின்று சமர் செய்ய என்னைத் தயார்ப்படுத்திக் கொண்டுள்ளேன். நமது அணி யின் தலைவர் தோழர் அ. வழித்தியவிங்கம். கல்விமான், பழும் பெரும் இடதுசாரி அரசியல் தலைவன், ஈடாடாத மாக்ஸிய மேதை.

எழுத்தாளன் என்பவன் தந்தக் கோபுரவாசியல். அவன் பண்ணில் பாதம் பதிய வாழ வேண்டும் என்பதற்காகவே இந்த எனது முடிவு. மக்களது பிரச்சினையில் அவர்களுடன் தோணாடு தோன் நிற்கும் வலிமையை எனக்கு நான் சார்ந்திருக்கும் இயக்கமே எப்போதும் தந்து வந்துள்ளது.

இவரது தலைமையில் நானும் யாழிப்பாண நகருக்கு ஒரு வேட்பாளனாக நிற்பது பெருமைப்படத்தக்க எதிர்காலச் சாதனையாகும்.

டேமினிக் ஜீவா

'உவர்' தியேட்டரைப் போல யாழ்ப்பானைத்துக்கும் சுலக சௌகரியங்களும் வாய்ந்த நாடக அரங்கமொன்று தேவை!

தமிழ் நாடகத் துறையைப் பொறுத்தவரை இன்று இங்கு ஒரு புதிய விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டு வருவதை நாம் காணக் கூடி யதாக இருக்கின்றது.

புதிய புதிய உத்தி முறைகள், நாடகக் கருப் பொருட்களில் நாட்டின் தேவையை ஓட்டிய மாற்றங்கள், தயாரிப்பு நுணுக்கங்கள். மேடைச் சம்பிரதாய மீறல்கள், நடிப்பு மெருகேற்றம், இயக் குநர்களின் ஒளிவிசுகத் திறமைகள், இளம் நடிகர்களின் அபார ஆற்றல் வெளிப்பாடுகள் போன்ற கூட்டுக் கலவைச் சிறப்பியல்புகளின் தாக்கத்தினால் நமது நாடக மேடைத் தயாரிப்புகள் புதுப் பொலிவும் புதிய வனப்பும் பெற்றுத் திகழ்ந்து வருவதை நல்லெண்ணம் படைத்த சுலக கலைஞர்களும் வரவேற்றுப் போற்றுகின்றனர்.

குறிப்பாக யாழ்ப்பானை நாடக உலகைப் பொறுத்தவரை கடந்த இரண்டு ஆண்டுக் காலத்தில் இங்கு மேடையேற்றப்பட்ட நாடகங்களைப் பார்க்கும்பொழுது — அவைகளில் குறைகளே இல்லை என நாம் வாதிக்கவில்லை — அவைகளில் இதுவரையில் இல்லாத பல சிறப்பம்சங்கள் ஊடுருவி நிற்பதைப் பலர் அவதானித்திருக்கலாம். ஒரு மாத திருப்பதி அவைகளில் நிரம்பியிருந்தது; புதிய கோணத்தில் வாழ்க்கையை, கலையைப் பார்த்துக் கிந்திக்க வைக்கும் பார்வை அவைகளில் வியாபித்திருந்தது.

யாழ்ப்பானைப் பிரதேசம் பரம்பரையாகவே நாடகக் கலையையும் கலை ரஸாவையையும் வளர்த்தெடுத்துப் பேணிப் பாதுகாத்து வரும் மன்.

புத்துவாட்டிச் சோழ என்ற பல்துறைக் கலைஞர் உலாவிய பூமி, கிண்ணிகா பரமேஸ்வரி, படைன் சண்முகம் போன்ற கலைஞர்

களை உருவாக்கிய பிரதேசம். பெரிய துரைராஜா, சினிவாசன் என்ற பெயர்களை இன்னும் முதியவர்கள் உச்சரிப்பார்கள். இந்தி யாவில் இருந்து நாடகங்களைத் தருவித்தவர்கள் இவர்கள், கிட்டப்பா, கந்தராம்பாள், எம். ஆர். கோவிந்தசாமி, சௌல்லப்பா, ராஜலக்ஷ்மி, காதர் பாட்சா, காசிஜியர் போன்ற தமிழகத்துக் கலை ஞர்களின் கலைத்திறமைகளைக் கேட்டுப் பார்த்து ரஸித்து அவர்களுக்குக் கொள்ளவைப் பட்டங்களை வழங்கிய ரஸிகப் பெருமக்கள் வாழ்ந்து மறைந்த மண்ணிடது. ‘யாழ்ப்பாணம் எங்களைக் கொள்ள வித்து பாராட்டியது’ என அவர்கள் அங்கு போய்க் கொல்லிப் பெருமைப்பட்டதுடன் பின்னாலில் அவர்களது கியாதிக்கும் காலாயமைந்த சம்பவங்கள் நடந்த பிரதேசம். எஸ். எஸ். விஸ்வநாத தாஸ் என்ற கலைஞருக்குத் தங்கப் பதக்கம் சூட்டி அவரை ஆரத்தமுலி வரவேற்ற சலை உள்ளம் நிரம்பிய மக்கள் வாழும் சூடாநாடு.

இப்படியான சிறப்பம்சங்கள் கொண்ட நமது பட்டினத்திற்கு ஒரு தரமான நாடக அரங்கமில்லை.

யோசித்துப் பார்க்கும்போது மன எரிச்சலை எப்படி விளங்க வைப்பதென்றே தெரியவில்லை.

பொதுவான மக்கள் சொத்தான நகர மண்டபம் சினிமா மண்டபம். வீரசிங்கம் மண்டபத்திற்கு வாடை அதிகம் கட்டுபடி ஆகாது,

இவைகள் இரண்டையும் தலைர்த்தால் வேறு மண்டபங்களே இங்கு இல்லை.

நாடகத் தயாரிப்பாளர்களுக்கு, கலைஞர்களுக்கு எப்படியான சிரமங்கள் ஏற்படும் என்பதைக் கற்பணை பண்ணிப் பார்த்துத்தான் உணர முடியும்.

சினிமாத் தாக்கம் நமது கலைகளைச் சீரழிக்கின்றதென்றால் சினிமாப் பாணி படுமோசமாக நமது கலைகளை நடுஞ்சகமாக்குகின்றது. இவைகளின் தாக்கத்தில் இருந்து ஒரு வழியாக நமது கலைகள் விடுபட்டுத் தனித்துவமாக நடைபோட முயலும்போது சாதன வசதியீனங்கள் நமது சகல கலைகளையுமே முடமாக்கி விடுகின்றன.

எனவேதான் நாம் தெளிவாகக் கூற விரும்புகின்றேயும்.

மக்களின் சொத்தான யாழ்ப்பாண நகர மண்டபத்தைத் திரும்பவும் மக்களிடமே திரும்ப ஒப்படையுங்கள். அவர்கள் தங்களது கருத்துக்களைப் பொதுக் கூட்டங்கள் மூலமோ தங்களது கலைக்கருத்துக்களை நாடகங்கள் நாட்டு மக்களுக்குச் சொல்ல வாய்ப்பளியுங்கள்.

அடுத்து அரசாங்கத்தின் ஆதரவு பெற்று புதுப் பொலிவுடன் திகழும் டவர் தியேட்டரைப் போல, இங்கும் சகல ஒளி, ஒலி, நுட்ப வசதிகளுடன் அமையப் பெற்ற நாடக அரங்கமொன்றை மத்திய அரசின் நிதித் துணையுடனே அல்லது மாநகர சபையின் தனி ஆதரவுடனே ஆக்கித் தரும்படி சம்பந்தப்பட்டவர்களை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேயும்.

அட்டைப் படம்

ஒரு கவிஞரும்

ஒரு
தொழிற்சங்க வாதியும்

தங்கதேவன்

தொழிற் சங்க வாதிக்கும் கவிஞருக்கும் துருவத் தொலைவு என்றும், ஆனால் சி. வி. வேலுப் பிள்ளை அவர்களுக்குள் இந் த இருவரும் சேர்ந்திருக்க எப்படி முடிந்தது என்றும் யாரோ எங்கோ வியநின் து எழுதியது ஞாபகம். ஆனால், இது மிகப் பிழையான கணிப்பில்லையா; உண்மையான ஒரு கவிஞருக்குள் இருக்கச் சாத்தியப்பட்டவர் மனித நேயனை ஒரு போராளி யன்றி, வேறொவர்?

ஆனால் வேலுப்பிள்ளை அவர் களை வேறிரு விதங்களில் ஒரு 'அரிய சேர்வை' யாகக் காண்கிறார் பேராசிரியர் கைலாசபதி. ஒன்று: சுதேசிய — மேற்கத்திய விச்கக்களின் சேர்வை; மற்றது யதாரீத்தத்தினதும் இலட்சிய வாதத்தினதும் சேர்வை.

கவிஞர், தொழிற் சங்க வாதி என்ற பரிமாணங்களுடன் வேறிரு பரிமாணங்களையும் கூட, 'சி. வி.' என்ற இம் மனிதர் காட்டியிருக்கிறார்! ஆசிரியர்; பிறகு இலங்கையின் முதலாவது

பாரானூமன்றத்தில் தலவாக் கொல்லை எம். பி.

இலங்கையிலும் வெளியிலும் உள்ள விமர்சகர்கள், சி. வி. அவர்களின் கவிஞரத்தொலைப் பற்றி யும் பிற எழுத்துக்களைப் பற்றி யும் உயர்வாக மதிப்பிட்டுள்ளதை அறிவிர்கள். ஆனால், அவர் அதை வெசு சாதாரண மாக எடுத்துக் கொள்கிறார். 'இத்தக் கணிப்பை நான் அடக்கத்துடனும் நன்றியுடனும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். எனினும், கலை இலக்கியத்திற்கான எனது பங்களிப்பு, மகாவலி கண்கைக்கு இரண்டு வாளி தண்ணீர் ஊற்றியது போலவே' எனகிறார் அவர்.

சி. வி. அவர்களுக்குத் தன் ணடக்கம் கொஞ்சம் அதிகமே யானும். அவர் இன் ன முஞ் கொல்கிறார்: 'மலை நாட்டுத் தொழிலாளரைப் பற்றி முதலில் எழுதத் தொடங்கியதால்தான் என் எழுத்துக்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றனவேயன்றி, அவற்றின் தரத்தால்லன்று'

அவரது ரூன்றுவது நூலாகிய, 'இன் சிலோன் ரீ காட்டன்' தான், வேலுப்பின்னை அவர்களுக்குப் பெரும் மதிப்பையும் கணிப்பையும் முதலில் தேஷ்க் கொடுத்தது. இக் கணிதைத் தொகுப்பு பின்னர் 'தேயிலைத் தோட்டத்திலே' என்ற பெயரில் கவிஞர் சக்தி, அபாலையாவினால் தமிழாக்கப்பட்டு வந்தது. ஏற்றத்தாழ நாற்பத்தைத்து ஆண்டு கால இலக்கிய வாழ்வின் பிற அறுவடைகள்:

'விஸ்மாஜனி' — கவிதை நாடகம். அவரது முஹலாவது நூல். பிறகு, 'வழிப்போக்கன்' என்ற வசன கவிதை. நாலாவது நூல், 'உழைக்கப் பிறந்த வர்கள்' என்ற உரைநடைச் சித்திரம்.

இவற்றை விட, சி. வி. நான்கு நாவல்களையும் எழுதி யிருக்கின்றார். அவற்றில், 'வாழ் வற்ற வாழ்வு', 'எல்லைப்புறம்', 'பார்வதி' ஆகிய மூன்றும் தினகரளிலும், 'வீடற்றவன்' வீரகேசரியிலும் தொடராக வெளியிடப்பட்டன. எல்லைப்புறம், வீடற்றவன் இரண்டையும் ஆங்கிலத்தில் எழுதி, தமிழ் பெயர்த்தார். பார்வதி நேரடியாகவே தமிழில் எழுதப்பட்டது.

தமிழில் எழுதுவது, தமக்கு அவ்வளவு சிரமம் இல்லையென்கிறார், சி. வி. ஆனால், இந்த வல்லின — மெல்லின பேதங்கள் கொஞ்சம் கஷ்டப்படுத்துவனவாம்.

தமிழை அவர் முறையாகப் படித்ததில்லை. ஆயினும் ஆங்கில இலக்கியத்திலுள்ள அதே அளவு பரிச்சயம் தமிழ் இலக்கியத் தோடும் இருக்கிறது. ஆங்கிலங்கூட, பல்கலைக் கழகப் படிப்பிலும், என்றும், தான் 'கயமா

கக் கற்று வளர்ந்த ஒருவன்' என்றும் அவர் சொன்னார்.

சிறுவனுக்கப் பாட்டனார் வீட்டிலிருந்த போதே ஏற்பட்ட தமிழிலக்கிய ஈடுபாடு, சிவனேளிபாத மலைக்கும், கதிர்கா மத்திற்கும் யாத்திரை செல்கிற கவிராயர்கள் பாட்டனார் வீட்டில தங்க நேர்வதும், அதனால் அங்கு எப்போதுமே ஏற்பட்டிருந்த இலக்கியச் சூழலும் சிறுவனுண் வேலுப்பின்னையையும் பாதித்ததில் வியப்பில்லை. எனினும் இந்த இலக்கிய ஈடுபாடும் கவியாற்றலும் பரம்பரையாக வந்தவையென்றே சி. வி. சொல்கிறார். எழுத்தாளராயிருந்ததம் மாமன், சி. சுப்பிரமணியன் அவர்களைக் குறிப்பிடுகிறார்.

சரித்திரத்தால் சரியானபடி கணம்பண்ணது விடப்பட்ட மலையகத் தமிழ் தொழிலாளர்களின் வரலாற்றை அவர்களின் இலக்கியமான நாட்டுப் பாடல்களே, படம் பிடித்துக் காட்டுவதை சி. வி. விளக்குகிறார். தமிழ் நாட்டில் ஆடகட்டு, கடற்பயணம், காட்டுவழிப் பயணம், கோப்பித் தோட்டம், தேயிலைத் தோட்டம் — என்று. அந்த மக்கள் ஒன்றை நூற்றுண்டு காலமாகக் கடந்து வந்த பாதையை இப் பாடல்கள் கூறுவதை அவர் விளக்குகிறார். கிடைத்த பாடல் களைத் தொகுத்து, 'மாமன் மகனே' என்றபெயரில் வெளியிட, சி. வி. அவர்கள் முயற்சித்த போதும், அச்சிடப்பட்ட புதகம் அவருடைய திருப்பிக் கேற்ப அமையாமையால், வெளியிடாமலே வைத்திருக்கிறார். ஆனால், அப்பாடல்களை எப்படியும் வெளியிடுவதாகத் தீர்மானம் உண்டு.

தற்போது வேலுப்பின்னை அவர்கள் மேற்கொண்டுள்ள பணிகூட, இது சம்பந்தம்

கொண்டதேயாகும். காத்திரமான பணி அது. ஆண்டுக் கணக்கில் அவரது பெரும் உழைப்பை வேண்டுவது. ஒரு 'ஸ்கா'வை எழுதும் முயற்சியை அவர் தொடங்கியுள்ளார். 'த ஹ்யூமன் கார்கோ' (மனிதபண்டம்) என்று பெயர். ஏறத்தாழ நூற்றைம்பது ஆண்டுகட்டு மூன்பு தமிழ்நாட்டில் நடந்த 'ஆட்கட்ட' மின்தார்த்து, சிறிமா - சாத்திரி ஒப்பந்தம் வரைக்குமான இந்தப் பாவப்பட்ட மக்களின் வரலாற்றைக் கடையாகச் சொல்லும் இது.

(தமிழகத்திலிருந்து வந்திருந்த சோ. சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள், தாழும் இம்மாதிரி ஒரு முயற்சியில் ஈடுபட்டிருப்பது பற்றி முன்னர் குறிப்பிட்டது வாசகர்களுக்குத் தினைவிருக்கலாம். கரு: ஏறத்தாழ ஐந்நாறு ஆண்டுகட்கு மூன் தமிழ் நாட்டிலேற்பட்ட முகம்மதியர் படையெடுப்புக்கு அஞ்சி, தொண்டை மன்றலக் குடும்பங்கள் சில, யாழ்ப்பாணத்தில்வந்து குடியேறியமை)

வேலுப்பிள்ளை மனம் ஊன்றிப் பாடுபட்டு எழுதும் ஒரு எழுத்தாளர். 'காந்திஜி' என்ற கவிதையை - இதில் பதினாறு வரிகள் - தம் திருப்திக்கேற்ப எழுதி முடிக்க அவருக்கு ஆறுமாத காலம் பிடித்தது. எழுத்து எழுதுபவனின் உண்மையான உழைப்பிற் பிறக்க வேண்டும் என்று கருறுவார், எழுதுபவனின் ஆண்மாவைப் பிரதிபலிக்காத எழுத்து. எழுத்தல்ல என்பது அவர் கொள்கை. எழுத்தாளன் என்பவன் ஒரு செடி - மக்களுக்குள் வேருள்ளியிருக்க வேண்டிய செடி, அவர்களிடமிருந்து அவன் படிப்பதுதான் உரும், நீரும், அவன் பிறகு எழுதுவது, அந்தக் கிரகிப்பின் பலனுண டி:

மேலே குறிப்பிட்ட 'காந்திஜி' கவிதையின் அருபவத்திற்கு நேர்மாருண அருபவம் ஒன்றும் அவருக்குச் சம்பவித்திருக்கிறது.

மலையகமக்களின் குடியுரிமை பறிமுதலாகப்பட்ட வேளையில், இ. தொ. கா. நீண்டதொரு போராட்டத்தை நடத்தியது. அப்போது சி. வி., இ. தொ. கா. விலிருந்தார். நாறு நாட்கள் நீடித்த சத்தியாக்கிரமம், இந்தப் போராட்ட வேகமும் அதில் முன்னின்றதாலேற்பட்ட அருபவழும், 'நூறுவது நாள்' என்ற கவிதையை அவருள் ஜனிககச் செய்தன. ஓரேயொரு இரவிலேயே இக்கவிதை முழுமை கொண்டதாம்.

தம்மைச் சுற்றியிருந்த தம் மக்களின் அவஸ்கங்கும் போராட்டங்களுந்தாம் அவரைப் பாடவைத்தன என்றில்லை, சர்வதேச நிகழ்வுகளுங்கூட. சி. வி. யைத் தாக்கங் கொள்ளச் செய்திருக்கின்றன. கென்யாவின் விடுதலை வீரர், ஜோமோ கென்யாட்டா சிறையிடப்பட்ட சமயம், அவர் அந்த ஏரியீட்டியைப் பற்றியும் பாடினார். அனு ஆயுதப் பயங்கரங்களிலிருந்து உலகைக் காப்பது பற்றி, அவரது 'சமாதானக்கவிதை' பேசுகிறது

தற்காலத் தமிழ் எழுத்துக்களில் பெரும்பாலானவை, வெறும் கதை சொல்கின்றன என்பது சி. வி. யின் அபிப்பிராயம். விஷய நூலுக் கங்கள் போதுமாக இல்லை என்கிறார். வரப்போகிற அடுத்த தலைமுறை எழுத்தாளர்களில் அவருக்குப் பெருத்த எதிர்பார்ப்பு இருக்கிறது. கலை, இலக்கியம் எல்லாம் - என், சமயங்கள் கூட - இளமைக்குத்தான் உரியவை என்பது அவரின் முடிவு. புதுக் கவிதையைக் குப்பி விளக்குக்கு ஒப்பிடுகிறார் - சிறிதாக பகட்

கிலிக் ருபிலுக்கு ஓர் செங்கவிதாஞ்சலி

உன் சங்கீதங்கள்
செங்கீதங்களான
ஒரே காரணத்தால்
உணக்கு மறுதலிக்கப்பட்ட
நோபறும் உன்னை
மாலைகுடி மகிழ்ந்தது.

பொதியவெற்பன்

ஒப்பர் கேட்கிறார்

நரியைப் பரியாக்கிய
இறைவா.....
எங்களுக்காக
எங்கள்
அலுமினியப் பாத்திரத்தை
அட்சய பாத்திரமாக
ஆக்கக் கூடாதா?

டாக்டர். இரா. மோகன்

தில்லாமல் இருந்தாலும் நிரம்ப
ஒளி தரக்கூடியது என்று.

தோட்டத் தொழிற் துறை
யில் இன்று இரண்டாவது
பெரிய தொழிற் சங்கமாக
விளங்குகிற தொழிலாளர் தேசிய
சங்கத்தின் நிர்வாகப் பொறுப்
பாளராக இருந்து உழைக்கிற
சி. வி. அவர்களுக்கு, ஒய் வு
நேரம் என்பது மட்டாகத்தான்
திடைக்கிறது. ஆனால், தம் பணி
யில் அவருக்கு நிறைந்த திருப்தி
இருக்கிறது.

தொழிற் சங்கப் பணிகளும்
எழுத்துக்களுந்தவிர அவர் ஈடு
பாடு கொள்கிற இன்னொரு
விஷயம்— குழந்தைகள், அந்தக்
காலத்துப் பக்கிப் பாடல்களை
வாய்விட்டுப் பாடுவது, அவருக்கு
அமைதியையும் மகிழ்ச்சி

யையும் கொடுக்கிறது. ‘பழைய
மதத்திற்குப் புதிய அர்த்தங்
கொடுக்கிற’ ஜே. கிருஷ்ணராம் தியின் தத்துவங்களில் நிரமபிய
சடுபாடுண்டு. மறைந்த தலைவர்
சா. ஜே. வே. செல்வநாயகத்தை
பொன். இராமநாதன், பொன்.
அருணை சலம் பொன்னேர்க்கு
அடுத்த, யாழ்ப்பாணத்தின்
பெருமகனுக் சி. வி. கணிக்கீ
ரூர்.

‘எனக்கு நிறைந்த தமிழு
னர்ச்சி உண்டு; ஆனால் நான்
வகுப்பு வாதியல்ல’ எனகிறார்,
அவர். தற்போது தலங்கமையில்
நிறைவான வாழ்வொன்றை
வாழ்ந்து வரும் வேலுப்பிள்ளை
தம்பதிகளுக்கு, ஒரு மகள் சி. வி. யின் மணவியார் ஒரு
சிங்களப் பெண்மணி. நன்ப
ரொருவர், சி. வி. யிடம் ஒரு
தடவை கேட்டிருக்கிறார். ‘இவ்
வளவு தமிழுனரவு உள்ள தாங்
கள் எப்படி ஒரு வேற்றினத்த
வரை மணமுடிக்க முடிந்து? சி. வி. யின் பதில்: ‘அவர் ஒரு
பெண் என்பதால்’

தொழிற் சங்க வாழ்வில்
வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் கண்ட
களங்களும், ஈட்டிய வெற்றிக
ளும் ஏராளம். ‘தாவளை மாடுக’
ளாகப் பொதி சமந்த பெண்
களின் அவலத்திற்கெதிராகப்
போராடி வென்றதிலிருந்து.
தோட்டக் கழிப்பி நிறுவுகிற
விவகாரம், ‘மினிப்புக்’ கொடி
யேற்றுப் போராட்டம் என்று
எத்தனையெத்தனையோ அருபவலன்
கள்.

. உண்மையில் சி. வி. வேலுப்
பிள்ளை அவர்களின் இலக்கியப்
பணியும், தொழிற்சங்கப் பணியும் ஆழ்ந்த ஆய்வுக்கும், போற
றுதலுக்கும் உரியன் என்பதில்
யாருக்கும் இரண்டாங் கருத்து
இருக்க முடியாது. *

இலக்கியத்தின்

பொருளியற்

பெறுமானம்

சபா. ஜெயராசா

கலைகளும், இலக்கியங்களும் பொருளாதார அளவிடுகளுக்கு அப்பாறபட்ட பெருநிதியம் என்ற கருத்து ஒரு புறம் நில விய வேலையில் புவவர்க்குக் கிடைத்த வெகுமதிகள் இலக்கியங்களுக்குரிய ஒருவித அளவு கோல்களாகவே புடைத்தெழு கின்றன. இலக்கியத்தின் அளவு கோல்கள் சார்புடையவாக இருக்கவாம்; ஆனால் அளவு கோல்கள் இல்லையென்று கூறுதல், அறிவுக் கூச்சத்தையே கொடுக்கின்றது.

இலக்கியத்தின் வழியாக மனித அறிவில் ஏற்படுகின்ற வளர்ச்சி, பொருளியல் மேம்பாடுகளை வருவிப்பதால் இலக்கியம் பொருளியற் பொருள்களை மையம் கண்டியுங் கொண்டது என்பதை நிராகரிக்க முடியாது. மனிதனுடைய சிந்தனை அலைக்கழிந்து தள்ளாடும் பொழுதும், பிரச்சினைகளைச் சிக்கனமாகத் தீர்க்க முடியாது குழப்பியடிக்கும் பொழுதும், சிந்தனைத் தெளிவும் நயப்பும் இன்மையால், மூலவனங்களின் உச்சப் பயன்

பாடு கோள்வாரும் பொழுதும், அவற்றைப் பெறக்கூடிய பொருளியல் அனுகலங்கள் நொம்மையும் இழப்பும் பெற்றுவிடுகின்றன.

எனவே இலக்கியத்தின் பொருளியற் பெறுமானம் பற்றிச் சிந்திக்கும் பொழுது இலக்கியத் தரம் பற்றிய கண்ணேட்டம் அவசியம் என்பது சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை. நேரம்வாய்ப்பட்ட இலக்கியங்களைத் தோற்றுவிக்கும் ஒரு நாட்டின் பொருளியல் மேம்பாடு நெறிபிறந்து உழைப்பவர்களை உருக்குலைக்கும் பீடையை உண்டாக்கி விடுகின்றது.

சிறந்த இலக்கியச் செல்வங்களைக் கொண்ட நாடு சீரழிந்து விடாதா என்று கேட்பதும் வெறும் மொட்டையான கேள்வியாகும். பொருளாதாரக்கட்டமைப்புக்கும் இலக்கியத்துக்கும் — உடம்பும் நரம்பும் போன்ற உள்ளிணைப்புக் காணப்படுவதனால் — சிறந்த இலக்கியம் — நல்ல இலக்கியம் என்ப

வந்தைச் சமுக அணரகள்லேயே உரைத்துப் பார்க்க வேண்டும். காலத்தால் அழியாத இலக்கியங்களே சிறந்த இலக்கியம் என்ற கூறுவும், பேசுவும் கேட்கின்றோம். சில சமயங்களில் அக்கருத்துப் பரீட்சைகளுக்குப் புன்ளிகளையுன் கொடுத்து விடுகின்றது. காலத்தை அளவு கோலாகக் கொண்டால் பாரதி பாடல்களிலும் சீவக சிந்தாமணியே சிறந்தது என்ற கூறுதல் அன்வையியலுக்கு முரணா அமையாது. அறிவியலில் காலத்தை அளவு கோலாக வைத்து, புதிய வண்டல் மண்ணிலும், பழைய கற்பாறையே சிறந்தது என்ற எந்த விஞ்ஞானியும் கூறத் துணியமாட்டான், காலம் என்பது அழுகுணர்ச்சிப் பெறுமானத்துடனே, பொருளியற் பெறுமானத்துடனே நேரான இணைப்புக் கொண்டதன்று.

பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு இலக்கியம் நெம்பும் காலாக அமையும் என்ற கூறும் பொழுதும். பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கும் இலக்கிய மேம்பாட்டுக்கும் நேரான இணைப்பு உண்டு என்ற கூறும் பொழுதும், இலக்கியத்தின் உள்ளடக்கப் பெறுமிகியே விதந்து நோக்கப் படுகின்றது.

இலக்கியத்தின் பொருளியற் பெறுமதியை, இலக்கிய ஆசிரியன், வெளியீட்டாளன், சமூகம் என்ற மூன்று நிலைகளிலே நோக்கியுறைக்க முடியும்.

இலக்கிய ஆக்கங்கள் உருவாக்கப் படுவதற்குரிய உள்ளீட்டையும், அவற்றை கிடைத்த வெளியீட்டையும் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதன் மூலம், இலக்கிய ஆசிரியனை நடுநாயகமாகக் கொண்டு இலக்கியத்துக்குரிய பொருளாதார நயத்தை ஒரு

கோணத்திலே அணுக முடியும். இலக்கிய ஆசிரியர்கள் தாம் பெற்ற கல்விக்கும் பிறத்திறன் கருக்குமாகிய சௌலு, உள்ளீட்டிலும், அவர்களினால் உருவாக்கப்பட்ட படைப்பின் பெறுமதி, வெளியீட்டிலும் அடங்கும். ஆனால் பல எழுத்தாளர்கள் பிற தொழில்களையும் செய்வதால் அவர்களை உருவாக்கப்பார்ச்சப்பட்ட பணம் ஓர் எழுத்தாளை மட்டும் உருவாக்கப்பயன்படுத்தப்பட்ட உள்ளீடு என்றுங் கூறுமுடியாது. இலக்கிய ஆசிரியனுக்குரிய உள்ளீட்டின் பெறுமானத்தையும், அவனது வெளியீடுகளுக்குரிய பெறுமானத்தையும் கணிப்பதைப் போன்ற சிரமம் வெளியீட்டாளனைப் பொறுத்தவரை காணப்படுவதில்லை.

பிரசுரிப்பாளன் நூல்களுக்குரிய உள்ளீட்டுர் செலவையும், வெளியீட்டுப் பெறுமதியையும் பண அளவு கோலைக் கொண்டு கணித்துவிடுவானுயினும், அதன்தரப் பெறுமானத்தையும், உழைப்புக் காரணியிலே அந்தநால் ஏற்படுத்தக் கூடிய தாக்கத்தையும் கணித்தறிய முடியாதவனுயிருப்பதனால் விற்பனையே வெளியீட்டாளனின் தலைகளை ஆடச் செய்கின்றது.

அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகள், தமது பொதுக் கல்விக் காக் தேறிய தேசிய விளைவில் வருடா வருடம் பருமட்டாக பதினெந்த சதவீக தமான பணத்தை ஒதுக்குகின்றன. தாமதித்த அபிவிருத்தியைக் கொண்ட நாடுகளால் ஜந்து சதவீகத்தை பணத்தையே பருமட்டாக ஒதுக்க முடிகின்றது. இவ்வாருள் உள்ளீடு பொதுக்கல்விக் கான உள்ளீடாக இருப்பினும், கல்வி வளர்ச்சியும், கல்விப் பரவும், இலக்கிய எழுச்சிக்கும் பரவலுக்கும் அடிப்படையானது

என்பதை நாம் மனங்கொள்ளல் வேண்டும். கல்வியின் ந வி இலக்கியங்களை இருளிலே இறக்கி விடும்.

கல்விக்குரிய உள்ளிட்டை ஆதாரமாகக் கொண்டு கொர்க்கும் பொழுது, அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளிலே ஒப்பீட்டளவில் அதிக சிருஷ்டிகள் வெளி வருகின்றன. அவற்றின் தரம் பற்றிய கணிப்பீடு சமூகக் கட்டமைப்பை அளவு கோவாக்கி விளக்கப்பட வேண்டியதென்பது முன்னரே கற்பப்பட்டுள்ளது.

சிறப்பாக, சஞ்சிகைகளை வைத்து ஆராயும் பொழுது அவற்றின் பொருளாதாரக் குறிக்கோள் சமூகக் கட்டமைப்புடன் இயல்பாக இணைந்து செல்லும் போக்கு தங்குதடையின்றிச் சடாரென்று முல்படு வகைக் காணலாம். தமிழகப் பிரபல சஞ்சிகைகளுக்குரிய பொருளாதாரக் கேள்வி உயர்மத்தியதர வகுப்பினரிடமிருந்து ஏழுவதால், அவர்களின் ஆசாபாலங்களைப் பிரதிபலிக்கும் இலக்கிய சிருஷ்டிகளே தவிர்க்க முடியாது மேலோங்கி நிற்கும். அத்தகைய இலக்கியங்களை நீரம் பல் செய்யும் எழுத்தாளர்கள் “உருவாக்கப்” படுகிறார்கள்.

பொருளியலிலே விதந்து கூறப்படுகின்ற முதலீடு என்ற கண்ணேட்டத்திலும் இலக்கியத்தையும், இலக்கிய ஆசிரியரையும் அனுக முடியும். இலக்கிய ஆசிரியர்களை உருவாக்கப் பயன்படுத்தப்படும் பணம், எதிர்கால நலன்களுக்குரிய நீண்டகால முதலீடாகும். இந்த முதலீடுக்குரிய பயன்களை, என்பறுமாளத்திலே திட்டவட்ட

மாக அளவீடு செய்வதிலே இடர்ப்பாடுகள் இருக்குமாயினும், அது நன்மை பயக்கும் முதலீடு என்பதிலே தவறிருக்க முடியாது. இலக்கியத்துக்குரிய முதலீடு ஆக்கத்தன்மை பொருந்தியதாக இருப்பதனால் தெளிவாகத் திட்டமிட்டுப் பாய்ச்க தல் முடியும்.

உற்பத்திக் காரணியாக விளங்குவது உழைப்பு ஆகும். உழைப்பிலிருந்தே மூதங்கம் திரட்டப்படுகின்றது. உழைப்பு நிலத்துடன் சங்கமாகும் பொழுது, இறுதி உற்பத்தி முகிழ்கின்றது: நிலம் என்பது பொருளியலிலே மிகப் பரந்த கருத்திலே பயன்படுத்தப் படுகின்றது. வினாநிலமும், புனினிலமும், காடும், கடலும், தாவரங்களும், விலங்கினங்களும், கனிப் பொருட்களும் நிலத்திலேயடங்குகின்றன: தொழிற் நிறை அதிகரிக்க முற்படும் இலக்கியங்கள் உற்பத்தியை அதிகரிக்கத் தாண்டுகோலாக அமையும் என்று கூறுதல் தவரூகாது. நிலத்திற் புதிய அக்காட்சிகளைக் காணபதற்கும், நிலத்திலிருந்து உச்சப் பயணக்கறந்தெடுப்பதற்கும் இலக்கியங்கள் உந்து சக்தியை அளிக்க வல்லன. விவசாயப் பண்பாட்டையும், கைத்தொழிற் பண்பாட்டையும் பெருமளவு உள்ளடக்கிய இலக்கியங்களைக் கொண்ட தேசங்களில் தேசிய வருமானம் அதிகரித்துச் செல்லும் பாங்கினை இணைத்துப் பார்க்க முடிகிறது.

உலகெலாம் உவக்கும் உழைப்பை அளவித் தருகின்ற மனித வளம் உற்பத்திச் செயல் முறையின் உயிர் நாட்டியாக இருப்பதனால் அதனை அபிவிருத்தி செய்து, தீர்மங்களைப் பண-

மடங்காக உயர்த்த வேண்டும் என்ற சிந்தனை மேலோங் கும் வேளையில் இலக்கியத்தின் ஆற்றலும் உணரப்படுகின்றது. இலக்கியங் கூட மனித உழைப்பாலே தோன்றிய மகத்தான படைப்பாகும்;

இலக்கியத்துக்குரிய பொருளாதாரப் பெறுமதியை கேள்வி, வழங்கல் அளவு கோல்களால் அளவிட முயல்வார்களும் இருக்கின்றார்கள். ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாக இலக்கியத்துக்குரிய கேள்வி இருந்து வந்த பொழுதிலும், கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக உவகெங்கும் வியாபித்து வரும் எழுத்தறிவு வளர்ச்சியும், கல்வி வளர்ச்சியும், இலக்கியங்களுக்குரிய கேள்வியை அதிகரிக்கச் செய்து வருகின்றன. உலகின் குடித்தொகை அதிகரிப்பும், இயந்திரவளர்ச்சியாலும், தொழிற் சட்டங்களின் முன் வேற்றங்களினாலும் ஏற்படுகின்ற ஒய்வு நேர அதிகரிப்பும், வாழ்க்கைத் தர உயர்வும், இலக்கியத்துக்குரிய கேள்வியை மேறும் மேலும் தூண்டுகின்றன.

கேள்வியின் அதிகரிப்புக் கேற்றவாறு வழங்கல் அதிகரித்து வந்தாலும் இலக்கிய வழங்கலிலே உலகளாவிய சம்த்துவமிள்ளை காணப்படுகின்றது. சில நாடுகளிலே இலக்கிய வழங்கல் அதிக அளவிலே காணப்படுகின்றது; ஒரு நாட்டைத் தனியாக எடுத்து நோக்கினாலும், அந்நாட்டின் புவியியற் பிரதேசங்களுக்கிடையே இலக்கிய வழங்கலும் வேறுபடுகின்றது. இந்திய நகரிப்புறங்களில் இலக்கிய வழங்கல் அதிகமாக வழி

கிராமப்புறங்களுக்குரிய வழங்கல் ஒப்பிட்டளவிற் குறைவாக வும் காணப்படுகின்றன.

கேள்வி வழங்கல் முறையிலே அனுகும் பொழுது இலக்கியங்களுக்குரிய நெருங்கிய பிரதியிட்டுப் பொருட்களாகிய சினிமாவும், தொலைக்காட்சியும் சில சமயங்களில் எழுத்து வடிவான இலக்கியங்களின் பெறுமானத்தைக் குறைத்தும் சில சந்தர்ப்பங்களில் எழுத்து வடிவ இலக்கியத்தின் பெறுமானத்தைக் கூட்டியும் விடுகின்றன.

மேற்குறிப்பிட்ட பெறுமான அனுகும் முறைகள் ஒவ்வொரு கொண்டகளில் இலக்கியங்களை நோக்குகின்றவேயன்றி முழுமையான மதிப்பீட்டு முறைகளை வருவிக்கவில்லை.

அந்தியான பொருளாதாரக் கோலங்களையும், சமூகத்தில் ஒரு சாரார் இன்புற்று வாழ இன்னொரு சாரார் அன்றைஞ்சாய்ச்சிகளாக அல்லறபடும் அவலங்களையும் துடைத்துச் சுக்குநாரூக்கவல்ல சக்தி கஞ்சன் இலக்கியமும் இணைந்து கொள்ளும் நிலையில் இலக்கியத்தின் பொருளாதார பலமும் பணியும் மேலோங்களின்றன. அந்த அவலங்களைக் கண்டு சுதாரித்து, சமாளித்துச் சுக்தி து வாழ வேண்டுமென்று சமரசம் பேசும் இலக்கியங்கள், சமனற்ற வருமானப் பகிர்வின் காவலனாக விளங்கி, ஒரு சிவாரின் பொருளாதார நலன்களை மட்டும் இறுக்க கட்டிக்காக்கும் பெறுமதியடையவையாக விளங்குகின்றன.

எதிர்ப்பு + எதிர்நீச்சல் = ?

(குஜராத்தின் கூடம்)

அன்று காலைச் சாப்பாட்டை ஏழு மணிக்கே முடித்துக் கொண்டேன். சாப்பாடு என்றால் எக் கச்சக்கமயன் பெரிய பில் ஒன்றும் இல்லை. ஆகங்கூட ஏழுபத்தெக்கந்து சதம் மட்டுந்தான் வரும். அம்பாள் ஹோட்டல்தானே! மருதானையிலே வெவக்கடையென்றால் என்னைப் போன்றவரிகளுக்கு அம்பாளை விட வேறுகதியில்லை. ஊரிலைக்கட்ட இப்படி மலிவுக்குச் சாப்பிட ஏலாது.

முதலாவிட இந்தேரம் ரேஸ்
தானும் கையுமாகத் தான் இருப்பார். குதிரைக்குப் புல்லுப் போடாவிட்டால் அவருக்கு என்னவோமாதிரி இருக்கும். முதலாவி மூஞ்சை கழுவிப் பட்டை போட எப்பவும் ஒரு மணித்தியாலமாவது செல்லும். நீண்டு செல்லும் சிற்றி காம்பிரூவின் முகப்புச் சுவரில் சாய்ந்து கொண்டு மனித சந்தடிகளை உற்று நோக்குகிறேன்.

எங்கு பார்த்தாலும் ஒரே
சனக்கூட்டம். அலுவலகத்திற்
குப் பிந்திப்போமென்று பயந்
தடித் து பஸ் ஹோஸ்ருக்களை
முற்றுக்கையிடும் அலுவலர்கள்.
பாடசாலைகளுக்கு முன்தியாத்
துச் செல்லும் மாணவர்கள்.
ஏதேதோ அலுவலகத் கற்றித
திறியும் வேலைவெட்டியற்றவர்
கள். ஓயாமல் ஒனியெழுப்பிக்
கொண்டு பறந்தோடும் புத்தம்
புதிய கார்கள். ஹோஸ்டாக்

கள், யமஹாக்கள், இடதுபறம் சிறிது சாய்ந்து இரைந்து செல்வும் இ. போ. ச. பஸ்கன்.

இ வை எல்லாவற்றையும்
மீறி என்னேட்டை வயதுள்ள
இளவட்டத்திலிருந்து வந்த
கிரிப்பொனி என்னை ஈர்த்தது.
அது பள்ளிக்கூடப் பொடியினை
ருவனின் பகிடிக்கு பெட்டைய
ளிடமிருந்து வெடித்து வெளி
வந்த பிரதிபலிப்பு.

என்ன அசின்தியம்! பள்ளிக் கூடப் பொடியன்களும், பெட் டையானும் நெருக்கமாய் போக வார்.

ஓ! நானேரு மட்டையன்
கொழும்பிற்கு வந்து ஒருவருட
மாகிறது இன்னும் அரிலைதான்
நிர்திறன். அரிலைபெண்டால்
இத்தன் கிறியியல் கேசுகள்.

எனக்கும் என்ன பெரிய
வயலே — இப்பதானே பதினாறு
நடக்கிறது. நினைக்கப் பெருமை
யாகத்தான் இருக்கிறது.

நானும் படித்திருந்தால்.....
பன்னிக்கூடம்... ... பலகலீக் கழ
கம்..... நில்ஸ் ஒடுகிறது. நிச்
சயமாக நான் மொக்கணில்லை—
படிப்பில் கெட்டிக்காரன், கெட்ட
இட்காரப் பிள்ளையளின்றை
தாய், தேப்பன் வசதியில்லா
தலை, வசதியான தாய், தேப்
பன்றை பிள்ளையன் கெட்டிக்
காரனில்லை. தொன்றை கரக
ரக்கிறது. எச் சி லைக் கூட்டி
விமங்குகிறேன்.

படிச்சுத்தானென்ன, முத்தாசை எவ்வளவு கங்கரப்பட்டு பிள்ளையளைப் படிப்பித்தார். என்ன வெட்டிப் பிடுங்கினார்கள்? பெரிய மைச்சான் சாதாரண கிளரிக்கல், மற்றவன் பட்டதாரி, முன் ற வருடங்களாக வேலையில்லை. மிஞ்சியிருப்பது கடன் மட்டுந்தான்.

நொண்டிச் சமாதானங்களை கூறி என்னைத் திருப்திசெய்கின் நேரன்; என்றாலும் மணதில் ஒரு வக்கரிப்பு.

செருப்புவேலை செய்யவந்த வர்களிலீ மிச்சம் சின்ன வய கிலை வந்தவன் நானுக்கத்தானிருக்கும். முன்பொருமூறை முந்கானு அப்பு கவியாணவீட்டில் சொன்னது ஞாபகம் வருகிறது.

*எட பொடியன், நாங்கள் இந்தச் செருப்பு வேலை பழகி னது ஒரு போராட்டச் சரித்தி ரம். எங்கடை பெரியப்பு ஆக்களின்றை காலத்திலை எங்கடை ஆக்கஞ்சுக்கு சூடியிருக்கக்கூட நிலமில்லை. தொழில் துறையெல்லாம் நயினர்மாரோட்டைத்தான். அவைகளின்றை தோட்டந் துரவகளிலைதான் தலைமுறையா குவிவேலை. நயினர்மாற்றை நிள்குரோங்களிலை யிருந்து விடுபடவேணுமென்டால் நாங்களெல்லாரும் வேறை பிழைப்பு— அவையஞ்சுகுப் பல ஜுக்காட்டாத பிழைப்பு நடத்த வேணுமென்று பெரியப்பு சொல்விப் பாட்டு ரயிலேறி கொழும் புக்குப் போவிட்டுது. அங்கை போல் எண்ட பறங்கியிட்டை சப்பாத்துச் செய்யப் பழகி பிறகு ஒண்டுரெண்டாக மற்ற வையையும் அங்கை கூப்பிட்டது. பிறகுதான் நாங்கள் வீடு வளவு வாங்கி, சேட்டுச் செருப்புப் போட்டு அடிவாங்கி, அடிகுடுத்து வெட்டுக்குத்துப்பட்டு, பொலிக் கோடேறி; ஓ! பெரியப்பு ஜாராள்தான் அப்ப இங்களையில்லை.

கிணையுள்ளவேக்கை சின்கள் ம் பேசுவார். சிங்களப் பொலிசுப் பெரியவையளைடை நல்லாக்க கை தச்ச கண விசயங்களைச் சரிக்கட்டிப் போடுவார். அப்ப சிங்களப் பொலிசுக்காறர் மெத்த நல்லவை; எங்களையல்லாம் மனிசரெண்டு நடத்தினது ஏவைதான். நயினர்மார் பொலிசிலை கணக்கு இருந்திருந்தால் எங்கடை குலஞ்சொல்ல ஒருத்தரும் மிஞ்சியிருக்கமாட்டம்.

ஐயா சரியாக உழைத்தால் நானேன் இங்கை வரவேணும்? வேலைக்கென்று சொல்லி மனி யற்றை பட்டடைக்குப்போய் வேலையில்லையென்று சொல்லிக் கொண்டு பதினெடு மனிக்கே திரும்பியிருவார். உழைப்பதில் அவருக்கு அவ்வளவு ஆசை. கொஞ்சநாள் நெல்லியடியில் ஒரு கடைபோட்டு றிப்பயர் வேலை யும் செய்துவந்தார். அதுவும் சரிவரேல்லை.

எங்கடை ஆக்களொட்டையே உழைக்கிறது. சப்பாத்தொண்டு வாங்குவினம், கீழ்ப்பக்கம் கேய்ஞ்சால் நிபொட்டம் செய்வினம், மேல்பக்கம் பழுதானால் அதை வேறையாகத் தைப் பிப்பினம். மேல்பக்கமும், கீழ்ப்பக்கமும் மாறுமே தவிர சாகும் வரைக்கும் சப்பாத்து மாருது. கிலைவேண்டுத்தைக்காலை நாய்கொண்டு போனால் புதிசாலுத்தைக்கால் சப்பாத்து செய்து தரச்சொல்லி வந்து நிப்பினம்.

இங்கைதான் உழைப்பு. உடுப்புக்கொடு செருப்பு. பாஷன் மாறினால் பழைசைத் தூக்கி விசிப்போட்டு புதிசு. பண்டிகைக்கொரு சப்பாத்து.

பெண் குழந்தையொன்று தாயின் விரல்களைப் பிடித்துக் கொண்டு நேசறிக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தது.

அம்மா பாவும். அவ என்ன செய்வா? இவ்வளவு நானும்

எங்கனுக்குச் சாப்பாடு போட்டு காணுதே. என்னைக் கொழும்பிற்கு வேலைக்கு அனுப்பினபோது அம்மா கதறியழுது... அன்றைக்குத்தான் அம்மாவின் உண்மையான அன்பை நான் தெரிந்து கொண்டேன்.

அம்மாவுக்கும் என்ன அவ்வளவில் வயதில்லைத்தானே. வடவில் வளவில் வசந்தாவிற்கும் அம்மாவிற்கும் ஒரு வயதுதானும். வசந்தா நாலைப் பெத்தாலும் இப்பவும் கட்டாகத்தான் இருக்கிறான். காணுத ஆருங்கண்டால் கலியானம் கட்டாத பெட்டையெண்டுதான் சொல்லுவினம். அம்மாவுக்கொண்டால் சொக்கிடுந்து விட்டது. வறுமையின் அத்தனை லட்சணங்களும் ஒவ்வொரு அங்கங்களிலும் தெரிகிறது.

ஊரிலைகூட எங்களைப்போல குடும்பங்களை உள்ளவையுடையவை ஒதுக்கி வைச்சிருக்கிறது சிவராசாவின்றை கலியாண விட்டிலையிருந்து தெரிகிறது. வசதி யுன்னவை எங்கடை குடும்பங்களிலை கலியானங் கட்டமாட்டினம்; அது அவைக்குக் கொரவக்குறைவென்ற எண்ணம். அதுதானே சிவராசா சாவும் கொழுப்பத்து தீதனம் வாங்கிக் கொண்டு மாட்டிட்டிலை கலியானஞ்சு செய்திருக்கிறான்.

எப்படியும் பெரிய மனிசரெண்டு சொல்லிறவை எங்கடைபக்கம் திரும்பத்தான் வேண்டும். திரும்பாவிட்டால் நான்கள் அவையிலைத் திரும்பச் செய்யத்தான் வேண்டும்.

‘தம்பீ! செல்வம், முதலாளி பட்டை போட்டுவிட்டார்’ என்று சரத் ஜயா கூப்பிடுகிறார்.

சிந்தனைத் தொடர் அறுத்துக் களம் நோக்கிச் செல்கின்றேன்.

தோணிகள வரும் ஒரு மாலை

பொன் மணல் சரியும் காவடிப் புதையலில்,
நீள நீளமாய்த் தாழைகள் விரியும்;
தென்னையின் கிற்று நெனியும், வானம்--
கீழே தெறிக்கக் கடல் நிறம் மறைந்து,
தூரம்-- தூரமாய் நீலம் வெளியும்.

வெண்ணிறப் பாய்கள் தொலைவிருந் தசைந்து மூன்வரும்,
மேகம் கவிந்து தழுவும்.

இன்னும் இரவின் திரைகள் இறங்கா, மாலையில்.
மஞ்சள் சரிகையாய் வெய்யில்--
மெல்லிது மெல்லிதாய் அடங்க மறைகையில்,
கரைவரும் தோணிகள் இரையும்;
கடவில் இன்னும், மெதுவாய்ப் பாய்கள் அசையும்.

விடியல் எழுந்து விரியும் வைரக்கும்,
கரையில் பட்டும் பிறையின் நிலவும்.

‘கவியரசன்’

வியத்நாமிய கிராமங்களை மீண்டும் மயான பூமியாக்கியது யார்?

ஒலிகா துரோஃபிமேரவா

மை லாய்! யொங் மீ!!

ஒரு சில நேரங்களில் மயான பூமிகளாக்கப்பட்ட இந்த வியத்நாமிய கிராமங்களின் நாமங்கள் சில ஆண்டு களின் முன்னர் உலகெங்கும் பயங்கரமாக எதிரொலித்தன!

குழந்தை குட்டிகள் பெண்கள் என்று பாராது முழுக் கிராமத்வரையும் கொன்று குவித்த அந்த அக்கிரமத்தைக் கண்டு உலகெங்கணுமின்னள் மனிதாயிமாளிகள் கொதித்தனர்.

இன்று—

மீண்டும் வியத்நாமில் ஒரு சில கிராமங்கள் மயான பூமிகளையுள்ளன. குவாங்கிம் கிராமத்தில் தாக்குதலுக்குப் பயந்து ஜினிந்திருந்த அனைவரையும் கண்மண் பாராமல் சுட்டுத் தனியுள்ளனர் சின்த தருப்புக்கள். பொங்டாங் பிரதேசத்திலுள்ள இரு கிராமங்களில் தீக்கிரையாகியுள்ளன. அக்கினிச் கவாலைகளின் பிடியிலீருந்த தப்பியோட முளைந்த குழந்தைகளையும் பெண்களையும் பித்தது நீர்க் குட்டைகளில் அமிழ்த்திக் கொன்றுள்ளனர், வாழுகி பட்டினத்திலுள்ள ஆஸ்பத்திரியும் பாடசாலைகளும் தற்றமட்டமாக்கப்பட்டுள்ளன.

‘மட்டுப்படுத்தப்பட்ட இராணுவ நடவடிக்கை’ என்று கொல்லிக் கொண்டு சீன வியத்நாம் மீது தொடுத்த யுத்தம் வியத்நாமிய மக்களுக்கு அளப்பரிய உற்பாதங்களைக் கொண்டு வந்துள்ளது.

உலக நாடுகளினது கண்ட வெங்களுக்கு மத்தியில் தனது படைகளை வியத்நாம் மண்ணிலிருந்து வாபஸ் பெறுவதாக சீனத் தலைவர்கள் சொல்லிவருகின்ற பொழுதிலும், சீனத் தருப்புகள் தொடர்ந்தும் வியத்நாமிய கிராமங்களைத் துவம்சம் செய்து வருகின்றன. தனது அருப்புக்களை வாபஸ் பெற்றிரும், ‘தகராறுக்குரிய’ சில பிரதேசங்களில் (அதாவது, கைப்பற்றப்பட்ட வியத்நாமிய பிரதேசங்களில்) தொடர்ந்தும் தனது படைப்பிரிவுகளை நிறுத்தி வைக்கப்போவதாக பீகிங் கூறுகின்றது.

வியத்நாம் மண்ணில் ஒரு அங்குலத்தையேனும் அபகிரித் துக் கொள்ளும் உரிமையை பிகிங்குக்கு யார் வழங்கியது? முப்படு ஆண்டுகாலம் நீடித்த கொடிய யுத்தத்தின் ரணங்கள் இன்னும் ஆரூத நிலையிலுள்ள வியத்நாமின் மீது சீரை இங்வாறு ஒரு கொள்ளோக்காரத்தனமான ஆக்கிரமிப்பினைச் செய்வது எந்த நீதியின் பாற்பட்டது?

உலக மக்கள் கேட்கும் இந்தக் கேள்விகளுக்கான விடைகளை சீன அரசியல் கட்சி சாரமுட்களின் ஒட்டத்தை அனுமதிக் காலங்களில் நெருங்கி அவதானித்து வரும் ஒருவரால் கூறமுடியும்.

அனுமதி ஆண்டுகளில் சீன வின்பேரரசுவாத, ஆக்கிரமிப்புக் கொள்கைப் போக்கு அங்குப் போது பிரத்தியட்சமாக வெளிப்

பாடு பெற்றே வந்தது. தன்னு வழிக்கு வர மறுக்கும் எந்த ஒரு அண்டையயல் நாட்டினையும் சினத் தலைவர்கள் பகிரங்கமாகவே தூற்றியும் நிந்தித்தும் வந்துள்ளனர். சோஷலிஸ திசையமைவு கொண்ட வெளிநாட்டுக் கொள்கைப் பாதையிலிருந்து பிகிங் தடம் புரண்டுள்ளமையை இப்போக்கு மேலும் மேலும் தெளிவாகி வருகின்றது.

வியட்நாமுடன் சமாதானம் நட்புறவும் பூண்டு வாழு வதற்கு பீகிங் மீண்டும் மீண்டும் அளித்த உத்தரவாதங்களும் வாக்குறுதிகளும் இன்று மழுங்கதையாகப் போய்விட்டன.

1973-ல் அமெரிக்க—வியத்நாம் யுத்தத்துக்கு முடிவு கட்டிய பரிசு உடனடிக்கை கைச்சாத்தானதைத் தொடந்து வியத்நாமியத் தூதுக்கு குருவுக்கு விஜயம் மேற்கொண்டிருந்த தருணம் சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உபதலைவர் யீ ஜியான் யிங் பின்வருமாறு கூறி னர்: ‘சீனவுக்கும் வியத்நாமுக்கும் பொதுவான மலைத் தொடர்களும் ஆறுகளும் உள்ளன. எமது சகோதர நாடான வியத்நாம் பெறும் ஒவ்வொரு வெற்றியையும் எமது வெற்றிகளைப் போற்றுவோம்!’

ஆனால் ஒந்த வார்த்தை களினது அர்த்தத்தின் ஆயுச என்ன? நடந்தவைதான் என்ன? வியத்நாமைப் பாதுகாப்பதற்கென சோஷலிஸ நாடுகள் கூட்டாச முன்வைத்த பிரேரணைகள் அனைத்தையும் பிகிங் நிராகரித்தது. ‘பரிசு சமாதானப் பேச்க வார்த்தைகள் மூலமாகவன்றி, வியத்நாமிய யுத்த குழியிலே இப்பிரச்சினைக்கு முடிவு காண வேண்டும்’ என பீகிங் வியத்நாமுக்கு ‘குள்’ கொட்டியது.

அமெரிக்கா வியத்நாமிலும் தென் கிழக்காசியாவிலும் அதன்து இரானு வ பிரசன்னத்தைத் தொடர்ந்து பேணும் படசத் தில் தைவாணப் பொறுத்த தனது கோரிக்கைகள் அனைத்தையும் சினை கைவிடத் தயாராகவுள்ளது என மாஞ் ஸே— ஆங் பகிரங்கமாகவே அமெரிக்காவுக்குத் தெளிவுபடுத்தியிருந்தார்.

1975-ல் தென் வியத்நாமிலிருந்து கடைசி அமெரிக்கத் தருப்பு வெளியேற்றப்பட்டதும் சீன இராணுவத் தளபதி சிங் யிலாங் தலைமையில் ஒரு இராணுவத் தூதுக்குழு ஹனேயேக்கு விஜயங்கு செய்தது. இவ்வேலையில் யிலாங் கடந்த காலத்தில் நாம் ஒருவருக்கொருவர் உறுதுணையாக இருந்து வந்துள்ளோம். தொடர்ந்தும் தோனோடு தோன் நின்று ஜக் கியத்துடன் மேலும் வெற்றி கலைச் சாதிப்போம்’ என்ற காற்றனார்:

ஆனால் இவையாவும் போலிப் பிதற்றல்கள் என்பதை நடந்து முடிந்த நிகழ்ச்சிகள் நிருபித்துள்ளன. தென் வியத்நாமில் மோசமான ஆயுதப் படைகள் மூழு அளவிலான தாக்குதலை மேற்கொள்ளுவதற்கு மாது தலைமைப்பீடம் ஆரம்பத்திலிருந்தே எதிர்ப்புத் தெரிவித்து வந்துள்ளது. சைகோன் விமோசனப் படுத்தப்பட்டு ஒரு சில நாட்களிலுள்ள சினை துதுண்டுதலின் பேரில் பொல் பொட்ட ஆட்சி வியத்நாம் தீவுகள் மீது அதனது முதல் தாக்குதலைத் தொடுத்தது.

தமிழகத் தபால்

வஸ்லிக்கண்ணன்

‘மஸ்லிகை’ ஜனவரி இதழுக்கு எழுதி அனுப்பியதைத் தொடர்ந்து மாதம் தவறாது தபால் எழுதி அனுப்பவிடாதபடி பல சம்பவங்கள் நிகழ்ந்துவிட்டன. அவற்றில் பலவற்றை ‘அதி சயம்’ என்றே குறிப்பிடலாம்.

முதலாவதாக, எனக்கு சாகித்ய அகாடமி பரிசு கிடைத்தது ஒரு அதிசயம், இரண்டாவதாக, புதுக்கவிதை சம்பந்தப்பட்ட ஒரு நூல் பரிசுக்கு உரியது என்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது ஒரு அதிசயம்.

இதைத் தொடர்ந்து தமிழ் நாட்டின் பத்திரிகை உலகத்திலும் எழுத்துலகத்திலும் அநேக ‘மரபு மீறங்கள்’ நிகழ்ந்தன.

இவ்வொரு வருடமும் சாகித்ய அகாடமி பரிசு அறிவிக்கப்படும் எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் குறை கூறலும், கண்டனங்களும், எதிர்ப்புகளும் கிளம்புவது ஒரு மரபு ஆக இருந்து வந்தி ரூக்கிறது. இந்த வருடம் இம் மரபு தவிர்க்கப்பட்டது. அநேக மாக எல்லா எழுத்தாளர்களும் ‘தகுதி வாய்ந்த எழுத்தாளரின் தகுதி வாய்ந்த நூலுக்குப் பரிசு’ அளிக்கப்பட்டிருப்பதாக வரவேற்றுப் பாராட்டினார்கள். காரசாரமாகக் கண்டித்து எழுதும் வெங்கட் சாமிநாதன் ‘பாத்ரா’, பத்திரிகையில் மாறுபட்ட கருத்து அறிவிக்கக் கூடும் என்று பலரும் எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் ‘யாத்ரா’ முழுமண்சோடு ‘வஸ்லிக்கண்ணனைப் பாராட்டி’ எழுதியது.

‘குழுதம்’ இதுவரை எந்த எழுத்தாளர் எந்தப் பரிசு பெற ரூலும் அதிக முக்கியத்துவம் அளித்ததில்லை. இந்த வருடம், நண்பர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி குறிப்பிட்டது போல, ‘வஸ்லிக்கண்ணனை அட்டைப்பட அழகன் ஆக்கி’ கவுரவித்தது.

எல்லா வார இதழ்களும், மாத சஞ்சிகைகளும் பாராட்டி வாழ்த்துரை வழங்கின. எந்த வருடத்திலும் நிகழாத அளவுக்கு, இவ்வருடம் சாகித்ய அகாடமிப் பரிசு பெருவாரியான — ஏகமன தான் — வரவேற்றபைப் பெற்றுவிட்டது. இவை எல்லாம் அதிசயங்கள் தான்.

முன்பு பரிசிலிப்பு விழா இந்தியாவின் தலைநகரான புதுஷ்லியில் நிகழ்வது வழக்கமாக இருந்தது, சென்ற சில வருடங்களாக

இம் மரபு மாற்றப்பட்டது. ஒவ்வொரு மொழி வழி ராஜ்யத்தின் தலைநகரிலும் ஒவ்வொரு வருடம் சாகித்ய அகாடமி பரிசளிப்பு விழா நடைபெற வேண்டும் என்று திட்டமிடப்பட்டு, அவ்வாறே செயலாற்றப்படுகிறது.

இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு பெங்களூரிலும், சென்ற வருடம் கூற தொபாத்திலும் விழா நிகழ்ந்தது. இவ்வருடம் ஒரிஸ்லா வின் தலைநகரான புவனேஷ்வரில் பரிசளிப்பு விழா நடந்தது— பிப்ரவரி தெ அன்று.

இந்தியத் தலைநகரான புதுச்சேரியில் பரிசளிப்பு நடைபெற மூலம், தமிழ், தென்கன்கு, மலையாளம் மொழியினருக்கு சில நண்மைகள் உண்டு. அம் மொழிகளை அறிந்தோர் அங்கு அதிகம் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, விழாவில் அவ்வவை மொழியினர் அதிகப்பேர் கலந்து கொள்ள வாய்ப்பு உண்டு. ஒவ்வொரு மொழியினரும் தனிச் சங்கங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். பரிசு பெற்ற எழுத்தாளரை அச் சங்கங்கள் வரவேற்று வாழ்த்துவதில் உற்சாகம் காட்டுவது வழக்கம். மேலும், தலைநகரில் ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் பல உள். அவை விழா நிகழ்ச்சிகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கும். ரேடியோ, டெலிவிஷன் வாயிலாகவும் பரவலான கவனிப்புக் கிட்டும்.

இதர நகரங்களில் பரிசளிப்பு விழா நடைபெறுகிற போது, இவை எல்லாம் இல்லாது போகின்றன. விழா நிகழ்ச்சிக்குப் போதிய அளவு கூட்டம் கூடாமலும் போவது உண்டு:

ஆனால், புவனேஷ்வரில் சிறப்பான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. பரிசளிப்பும், விருது பெற்றவர்களின் பேச்சுக்களும் முடிவுற்றதும், ஒரிஸ்லா கலை நிகழ்ச்சிகளைச் சொடர்ந்து நடத்த ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். அவை அருமையான விருந்தாக அமைந்தன.

புவனேஷ்வரில் ஆங்கில தினசரி இல்லை. ஒரிய மொழி தினசரி ஒன்றுதான் இருக்கிறது, அதன் மூலம் தகவல் அறிந்த ஒரு சில தமிழர்கள்தான் நிகழ்ச்சிக்கு வந்திருந்தார்கள்.

மறுநாள் அரசு ஏற்பாட்டின்படி, கோனூரக் என்ற வரலாற்றுச் சிறப்புப் பெற்ற இடங்களுக்கு அழைத்துச் சென்று, அங்கே உள்ள ‘குரியன் கோயில்’ எனும் மகத்தான சிறபக்கலைக் கட்டிடத்தைக் கண்டு களிக்கச் செய்தனர். பிறகு பூரிகோத்திரத்தின் அழகான கடற்கரைக்கும், ஜகந்நாதர் ஆலயத்துக்கும் அழைத்துச் சென்றார்கள்.

புவனேஷ்வரிலிருந்து, ‘தீயம்’ நா. பார்த்தசாரதியும் நானும் கத்தகத்தா சென்றோம். அங்கே உள்ள ‘தமிழ் மன்றம்’ ஒரு பாராட்டு விழாவுக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தது.

மாரச் 3-ல், கல்கத்தா தமிழ் மன்றம் ஆதரவில், அந்நகரில் உள்ள தமிழர் அமைப்புகள் பலவும் என்னைப் பாராட்டி, வாழ்த்துரை கூறி, கவுரவித்தன. 4-ம் தேதி தமிழ் நாவல் நூற்றுண்டு விழா நடைபெற்றது.

பிப்ரவரியில், சென்னை நகரில் பாராட்டு விழாக்கள் நிகழ்ந்தன: “கிராம வழியன்” பத்திரிகை நடத்த துறைமுனிஸில் (திருச்சி

நகரை விட்டு சீர் மைல்கள் தன்னியிருக்கிற சிற்றார்) ஏப்ரல் 22-ம் தேதி ஒரு பாராட்டு விழா வரும் மாதங்களில், தமிழகத் தின் பல்வேறு ஊர்களில் பாராட்டு விழா நடத்தத் திட்டமிட்டு வருகிறார்கள்.

இப்படியாக, இந்த வருடம் சாகித்திய அகாடமிப் பரிசு இது வரை பெற்றிராத அளவு கவனிப்பையும் வரவேற்பையும் பெற்றுள்ளது.

இது எனக்குக் கிடைத்த பரிசு அல்ல; புதுக்கவிதை இயக்கத் துக்குக் கிடைத்த அங்கோரமே ஆகும் என்று நானும், நா. பா. எம்., மற்றும் நன்பர்களும் சொல்ல வருகிறோம். புதுக்கவிதை பெருவாரியான கவனிப்பையும் அங்கோரத்தையும் பெற்றுள்ள போதிலும், அதை எதிர்ப்பவர்களும், கண்டிப்பவர்களும், குறை கூறுகிறவர்களும் பரிசுப்பவர்களும் இப்போதும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். சந்தர்ப்பம் கிட்டுகிற போது தங்கள் கருத்துக் களை வெளியிடுவதில் அவர்கள் தீவிரமான ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள்.

பேட்டிகளின் போதும், ‘கலந்துரையாடல்’ நிகழ்ச்சிகளிலும், கடிதங்களிலும் நான் இந்தவிதமான அபிப்பிராயங்களைச் சந்திக்க நேரிட்டது. புதுக்கவிதை மரபுக் கவிதைக்கு சாவுமணி அடிக்கிற முயற்சி என்றும், புதுக்கவிதை பற்றிய நூல் மரபுக் கவிதையின் சவப்பெட்டிக்காக அடிக்கப்படுகிற முதலாவது ஆணி என்றும் கூட சிலர் குறிம்பிடத் துணிந்தார்கள்.

இதெல்லாம் சம்பந்தப்பட்டவர்களின் தவறுன் போக்கையும் குறுகிய நோக்கையுமே காட்டும். புதுக்கவிதை மரபுக் கவிதையை கொல்ல வந்த மூயற்சி ஒன்றும் இல்லை. மேலும், வரலாற்று உணர்வோடு பார்த்தால், ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் தமிழ் கவிதைத் துறையில் புதிய புதிய பரினாமங்கள் ஏற்பட்டிருப்பதும், பின்னர் அவற்றுக்கு இலக்கணம் ஏற்பட்டதும் தெரியவரும். அந்த அந்தக் காலத்தில் இயல்பாக எழுந்த பரினாமம் அவ்வுக்காலத்தில் புதுக்கவிதையாகவேதான் விளங்கியிருக்கும். அதே போல, இன்றையப் புதுக்கவிதையான யாப்பில்லாக் கவிதையும் இயல்பான பரினாமமேயாகும். இது காலத்தின் தேவை.

மரபுக் கவிதை வாயிலாக சாதனைகள் புரிய முடியும் என்ற நம்புவோரையும் – புரியக் கூடிய ஆற்றல் உடையோரையும் – எவரும் தடுக்கவுமில்லை; அப்படி எழுதாதே; புதுக்கவிதை ரீதியிலேயே எழுது என்று கட்டுப்பாடு பண்ணவும் இல்லை.

நானிகள் புதுக்கவிதைகளைத்தான் ரசிப்போம்; மரபுக் கவிதை ரளை விரும்பிப் படிக்க மாட்டோம் என்று நாங்கள் எங்களுக்குக் கட்டுப்பாடு விதித்துக் கொள்ளவுமில்லை.

கருத்தாழம், எண்ணப் புதுமை, சொல்வளம், மற்றும் அழகு தயங்கள் எல்லாம் பெற்றுத் திகழ்கிற இலக்கியப் படைப்புகளை -- அவை எந்த வடிவத்தில் தரப்பட்டாலும் -- வரவேற்று ரசிக்கிற விசால மனுபாவும் இலக்கியப் பிரியர்களுக்குத் தேவை,

நா- வானமாமலை

முருகப்பதி எழுதிய சிறுகதைத் தொகுதியான ‘கமையின் பங்காளிகள்’ படித்து முடித்து விட்டேன். முற்போக்கு இலக்கியப் போக்கில் ஒரு தனித்துவ நெறி இத் தொகுப்பில் காணப் படுகின்றது. வர்க்கப் போராட்டத்தில் தெளிவான பார்வையில் வாத நடுத்தர ஊசலாடிகள், சோம்பல் வாழ்க்கையில் சுகம் கானும் நடுவாந்திர இரண்டும் செட்டான்கள், மேல்தட்டு உறிஞ்சுகம் மூட்டைப் பூசிகளையே— இறிவான மனிதர்களையே — இலட்சியக் கதாநாயகர்களாகப் படைக்கும் தமிழகப் பிரபலங்களின் போக்குக்கு முற்றிலும் மாரூக, காலாதி காலமாக அபாவங்க ஞக்கு உள்ளாகி, கடலுழக்கி மீன் கொண்டந்து தம்மைச் சிறிதும் பேண்டு, தமக்கெண் ஒரு மனிதாபிமானப் பண்பாட்டைப் படைத்து, கரண்டுகின்றவர்களைச் சுகித்துக் கொண்டு தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள மீனவர்கள் மத்தியில் தோன்றியுள்ள புத்துணர்வைச் சித்திரிக்கின்ற முருகப்புதியின் கதைகளை, இவ்வகையான கதைகள், நாவல்களில் மிக மிகச் சிறந்ததென நான் கருதுகிறேன்.

ராஜம் கிருஷ்ணன் ‘அஸீவாய்க் கரை’யில் மீனவர் வாழ்க்கையில் தோன்றுகின்ற பரம்பரைப் பண்பாட்டிற்கும் (சமயம்) புதிய மனிதாபிமானப் பண்பாட்டிற்கும் இடையே நடைபெறும் போராட்டத்தில் புதிய மனித ‘வார்ஸ்புகள்’ தோன்றுவதைச் சித்திரிக்கிறூர். அவரைப் பாராட்டும் வகையில் நெல்லை ஆய்வுக் குழுயின் தூத்துக்குடிக் கிளை அந் நாவல் பற்றிய நாலைந்து கட்டுரைகளைப் படிக்கக் கேட்டு விமர்சித்தது.

ஏராளமான இலக்கிய அபிமானிகள், ஆய்வு மாணவர்கள் வந்திருந்தனர். திருமதி ராஜம் கிருஷ்ணனும் வந்திருந்தார். எனது தலைமையில்தான் கூட்டம் நடந்தது. மோதுகின்ற கருத்துக்களைப் பொருத்தி அமைத்தேன்.

சிறுகதை நாவலை விட நுட்பமான உத்திமுறைகளைக் கையாள வேண்டிய இலக்கியப் படைப்பு. முருகப்பதி சிறுகதைத் தொகுப்புப் பற்றி ஒரு சிறு விமர்சனம் எழுதலாம் என்றிருக்கிறேன். தாமரைக்கு அதை அனுப்புவேன்.

மல்லிகை இதழ்கள் வழக்கத்துக்கு மேல் நன்றாக இருக்கின்றன. சிங்கள எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்கள் வெளியிடப் படுவது கண்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். சிறுகதை, கவிதைகள் அழகுணர்ச்சிக்கு விருந்தாகின்றன, உலக இலக்கிய வளர்ச்சிப் போக்கில் இலங்கையின் தனித்துவம் படைப்புக்களில் மினிர்கின்றது. உங்களது இலக்கியப் பயன் இனிமையான நிலைவகுஞம் யோக நாதனுடைய புதிய நம்பிக்கைகளும் இலங்கை முற்போக்கு இலக்கிய வாதிகளுக்கும் தமிழ் நாட்டு முற்போக்கு இலக்கிய வாதிகளுக்கும் நேரடியான நேசபூர்மான தொடர்புகளை ஏற்படுத்துகின்றன; வளர்க்கின்றன. மல்லிகை இதழ்களை எங்கள் தோழர்கள் தொடர்ந்து படிக்க வாய்ப்பு ஏற்படுமொன்று நாது நேசம் மேலும் வலுப்படும் என்ற நம்புகின்றேன்.

இங்கு கூட வரவேற்கத்தக்க வெற்றிகள் நமது பொதுவான இயக்கத்துக்குக் கிடைத்துள்ளன. பொன்னீலனின் 'கரிசலை' விக் தரி பூர்ணிகா ரஷ்யாவில் ஒரு தொகுப்பாக வெளி யிட விக்தர் பூர்ணிகாவே ஏற்பாடுகள் செய்து வருகிறார். கோ. மா. கோதண்டத்தின் கதைகள் ரஷ்யாவில் ஒரு தொகுப்பாக வெளி யிட விக்தர் பூர்ணிகாவே ஏற்பாடுகள் செய்து வருகிறார். பொன் னீலனின் 'உறவுகள் 'பூட்டாத பூட்டுக்கள்' என்ற தலைப்பில் சினிமாப் படமாகத் தயாராகின்றது. இதை இயக்குபவர் மகேந் திரன். 500 - 600 பக்கங்களைக் கொண்ட நாட்டுப் பாடல்கள் தொகுப்பொன்று தமிழக அரசின் பண்பாட்டு மையம் என்ற நிறுவனத்தின் மூலம் வெளியிட இருக்கிறது. இதன் தொகுப்பா சிரியர் நான்தான்.

சிவத்தம்பி, யோகநாதன் கட்டுரைகள் எனக்கு ஊக்கமளித் தன. 'பத்துப் பாட்டில் சமுதாய வளர்ச்சி' என்ற தலைப்பில் ஒரு நூலை எழுதத் திட்டமிட்டுள்ளேன். முக்கியமாக நன்பர் சிவத்தம்பி என்னைப் பற்றி எழுதிய கட்டுரையே இதனை எழுத என்னைத் தூண்டியது.

இலங்கை எழுத்தாளர்கள் இங்கு வந்து எமது எழுத்தாளர் களைச் சந்திப்பதையும், அவர்களுக்கு இங்கு அளிக்கப்படும் பொது வான வரவேற்பையும் சுகித்துக் கொள்ள இயலாத தனது நபுஞ் சக்தினைத்தை வெளிக்காட்டி 'யாத்ரா' தலையங்கத்தில் வெளியிட இன்னது. எதிரிகள் எமது வெற்றிகளைப் பற்றி எரிச்சல்வைத் துக்கமிழ்ச்சிக்குரியதுதானே.

3

மா. பா. குருசாமி

கொழும்பில் தங்களையும் சக எழுத்தாளர்களையும் சந்தித்துக் கலந்துரையாடிய நிகழ்ச்சிகளும் கருத்துக்களும் நெருசிலே நிறைந் திருக்கின்றன. எனக்காக நீங்கள் கொழும்பு வந்து காத்திருந்த நிகழ்ச்சி என்னை மெய்சிலிர்க்க வைத்துள்ளது. எங்கள் நாட்டு எழுத்தாளர்களை நான் நிவேண். அவர்களிடம் எழுத்தாளன் என்ற ஒட்டுதலையும் உறையையும் இந்த அளவிற்கு எதிர்பார்க்க முடியாது. "நான் ஓர் எழுத்தாளன்" என்ற பெருமித உணர்வு எனக்கு எழுத்து மண்ணில்தான் ஏற்பட்டது.

அன்றைய கலந்துரையாடல் எனக்கு ஒரு 'சுயதரிசன' மாகத் தான் இருந்தது. அன்று நான் கற்றுக் கொண்டவை ஏராளம். என்னிடமிருக்கின்ற சமுதாய உணர்வு கூர்மை பெற்றது. சிறிய வட்டங்களுக்குள் அடைப்பட்டுக் கிடக்கின்ற எங்களது அறிவு ஜீவி களின் கூடுகளை உடைத்து அவர்களை எப்படி வெளிக் கொண்ட வது என்பதைப் பற்றி என்னுடென்றேன்: பேசுகின்றேன்.

சமுத்து இலக்கிய இயக்கத்தை அறிமுகப்படுத்தும் பணியைத் தொடங்கி விட்டேன்.

இங்கு நூலைத்தில் கூட்டம் நடந்தது. சமூத்துப் பயணத் தைப் பற்றியும் அங்கு எழுத்தாளர்களைச் சந்தித்தது பற்றியும் பேசினேன். அங்குள்ள இலக்கியப் பிரக்ஞா, முற்போக்குச் சிந்தனை ஆகியவை பற்றியும் கூறினேன். நான் அங்கிருந்து வாங்கி வந்த சமூத்துப் படைப்பு நூல்களை நண்பர்களுக்குப் படிக்கக் கொடுத்துள்ளேன். இதையொட்டி விவாதங்கள் கிளம்பியுள்ளன.

சென்ற வாரம் மதுரை சென்றபொழுது தங்களது 'சாலையின் திருப்பம்' தொகுதியை வாங்கினேன். படித்து முடித்தேன். கதை களின் வீச்சும், பாய்ச்சும், ஒளியும் எனக்குள் தூங்கிக் கிடந்த படைப்பாற்றலைத் தட்டி எழுப்பின். மறுபடியும் சிறுகதைகள் எழுதும் உந்துதல். படித்து முடித்தபிறகு மனம் அஸை போடும் பொழுதெல்லாம் அதில் வரும் பாத்திரங்களும், பேச்சுக்களும் நெஞ்சில் அலையடிக்கின்றன. குறிப்பாக 'நடுப்பகவில் கோடை மழை' 'படுமுடிச்சு' 'இரகசிய கீதம்' 'சாலையின் திருப்பம்' ஆகியவை மனதின் ஆழத்தில் வீணை மீட்டன. நீண்ட காலத் தாகத் துடன் பாலைவனத்தில் நடந்தவனுச்சு சோலைவன நீர் கிடைத்த அனுபவம்.

இவங்கைப் புத்தகங்கள், சஞ்சிகைகளை இந்தியாவுக்கு அனுமதிக்கப்படுவதற்கான அரசாங்கச் செய்திகள் இங்கு பிசபல பத்திரிகைகளில் எல்லாம் வந்திருக்கின்றன.

4

ஆ. குருசவாமி

இலக்கியப் பயணத்தில் இனிய நினைவுகளில் என்னைப் பற்றியிக அதிகமாகவே எழுதியிருக்கிறீர்கள். அத்தனை பாராட்டுக் களுக்கும் அருத்தையுடையவனு நான்? உங்கள் உயரிய நேசம் நிறைந்த நெஞ்சின் மகத்துவமும் மாண்பும் உங்களது எழுத்தில் பரிமளிக்கின்றது.

என்னைப் பொறுத்தவரை மல்லிகையில் எனக்களிக்கப்பட்டி ருக்கும் ஸ்தானத்தை மிக மிகப் பெரிய மரியாதையாய், பெரிய பெருமையாகக் கருதுகின்றேன். மல்லிகையின் நண்பன் என்ற பெயரை மாபெரும் விருதாகக் கருதுகிறேன்.

பொதுவாகப் பயணக் கட்டுரைத் தொடர் சுவையுள்ளதாக, அழகிய தொடர் கதைபோல உருவாகி இருக்கிறது.

'இருட்டிலே நடந்த அட்டுழியத்திற்கு வெளிச்சத்தில் தீர்ப்புக் கூறப்படும்' நெஞ்சில் உரமூம் நேர்மைத் திறழும் கொண்ட ஒரு உள்ளமையான மரர்களில்லிடின் மனப் புழுக்கமும் உள்ளக் குழறலும் வெடித்துச் சீறியிருக்கின்றது. ஆள்மையுடன் எழுதப் பட்டுள்ள அருளமையான — அற்புதமான தலையங்கம்!

சோவியத் இந்தியவியலாளர் பரன்னிகோவுக்கு இந்திய 'வாசஸ்பதி' விருது!

பிளைங்கோவ்

சோவியத் இந்தியவியலின் மூலகர்த்தாக்களில் ஒருவரான பேரவையாளர் அலெக்சி பரன்னிகோவின் மகன், பியோதர் பரன்னிகோவ், துளசிதால் ராமாயணத்தை ரவிய மொழி யில் மொழிபெயர்த்த அலெக்சி பரன்னிகோவ், தம் வாழ்நாள் முழுவதையும் இந்தியா பற்றிய ஆராய்ச்சிக்காகவே செலவிட்டார். 'என் உள்ளத்திலும் என் குழந்தைகள் உள்ளத்திலும், இந்தியா மிகு அன்பு ஏற்படுத்தியவர் அவரே' என்றார் பியோதர் பரன்னிகோவ் ஒரு நாலில்.

பியோதர் பரன்னிகோவ், லெனின்கிராடு ராஜ்ய பல்கலைக் கழகத்தின் இந்தியவியல் பிரிவில் படித்துப் பட்டம் பெற்றவர். அவருடைய நந்தை ஒரு பெரிய இந்தியவியலாளராக இருந்த தோடு, முதல் ஹிந்து - ரவிய அகராதியைத் தொகுத்த வாசிலி பெஸ்க்ரோவினியும், மகாபார தத்தை ரவிய மொழி யில் மொழிபெயர்த்த சம்ஸ்கிருதப் புவர் விளதிமீர் கவியனேவும் அவருடைய ஆசிரியர்களாக இருந்து, இந்தியவியலில் அவருக்கு வழிகாட்டினர்.

பியோதர் பரன்னிகோவ் மாணவராக இருந்த பொழுதே ஹிந்தி ந்தகண்டு இயலில் ஆர்வம் காட்டினார். 1954-ல் அவர் எழுதிய முதல் கட்டுரை, இந்த விஷயம் பற்றியதுதான். அவர் பட்டம் பெற்ற பின், தம் பல் கலைக் கழகத்தின் கீழெழுத்தேய பிரிவில் இந்திய தத்துவத் துறையில் விரிவுரையாளராக இருந்தார். அவர் தந்தை, 1952-ல் உயிர் துறக்கும்வரை, இந்தப்

பிரிவின் தலைவராகப் பணிபுரிந்திருக்கிறார். இவர் ஹிந்தி வகுப்புக்களும், இந்தோ - ஆரிய மொழி இலக்கண வகுப்புக்களும் நடத்தியிருக்கிறார். ஹிந்துஸ்தானி இலக்கணம் பற்றி 1956-ல் ஒரு நூல் வெளிவந்தது: அந்த அதன் அட்டையில் பேரவையாளர் பரன்னிகோவ், அவர் மகன் ஆகிய இருவரது பெயர்களும் அச்சிடப்பட்டிருந்தன.

அதே ஆண்டில், இந்தியாவில் சோவியத் தூதரகத்தில் கலாசாரத்துறை அதிகாரியாக பியோதர் பரன்னிகோவ் அனுப்பப்பட்டார். அவர் இந்தியாவில் இருந்த பொழுது, பல இந்திய மூத்தாளர்கள், பத்திரிகையாளர்கள், விஞ்ஞானிகள் முதலியோருடன் தொடர்பு கொண்டார். ஹிந்தி மொழி பேசப்படும் பரந்த பிரதேசத் தின் பல்வேறு கிளை மொழிகளையும் அவர் கற்றார்.

அவர் சேகரித்த விஷயங்களைச் சில ஆண்டுகளுக்குப் பின் 'தேசிய மொழி என்ற முறையில் ஹிந்தி யின் பிரச்சினைகள்' என்ற நூலுக்கு அவர் பயன்படுத்தினார்; இந்த நூல் 1972-ல் பிரகரமாயிற்று.

பல நூல்களை ஹிந்தியிலிருந்து ரவியனில் இவர் மொழி பெயர்த்திருக்கிறார்.

'பாஷா ஒளர் சாஹித்ய' (மொழியும் இலக்கியமும்) என்ற இவருடைய நூல், 1967-ல் காசியில் வெளியிடப்பட்டது. அதே சமயத்தில் ஹிந்தி கலைக்களஞ்சியத்திற்கு (விசவகோஷ்) பரன்னிகோவ் பல கட்டுரைகள் எழுதினார்;

மாணவி ஆசிரியன் தகப்பன்

தெனியான்

எனக்குள் நகைத்துக்
கொள்ளுகிறேன்.

*மாணவர் எல்லோரும் எங்கள் சொந்தப் பின்னோகள் போலும்

எத்தனையோ தடவைகள்— எத்தனையோ ஆசிரியர்களின் வாயினால் — நான் மாணவனுக்கிருந்த காலம் முதல் இன்று வரை இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன்.

இல சமயங்களில் நாலுந் தான் இதனைச் சொல்லி இருக்கலாம்.

ஆனால் இன்று..... நான் பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் அது பவத்தின் முகிழ்பில், இந்த உபதேசங்களின் போவித்தன மான துகிலுரிந்து, என்னைக் கண்டே நான் நகைக்கிறேன்.

‘சட்டம்பி துட்டனடி—
அம்மாவேவயன்
தழும்புபடத் தானடிப்பான்’

கிராமியக் கூத்தொன்றில் என்கே கேட்ட பாடல் வரி திமெரென்று அடிமனத்திலிருந்து மேலெழுந்து குழிழ் கொள்கிறது.

சட்டம்பி மாணவர் எல்லோருக்கும் தந்தையா? அல்லது தழும்புபடத் தானடிக்கும் துட்டன்தான?

மேடையின்மேல் கம்பிரித்தி ருக்கும் ஆசிரியர் குழாத்தில் ஒருவனுகி, சபையோர் எங்ற

மாணவர்களை நோட்டமிடுகின்றேன்.

சபையோரில் ஒருத்தியாக, சபையின் முன்வரிசையில் என்கணக்குக்குள் ஒளிருகின்றதே அந்த முகம் — நீண்ட அழுத்த மான குழி முக்கு — சற்று உயர்ந்து முன்குவிந்து உடுக்கள் — அகன்ற நெடுங்கணக்கள் — உருவத்தில் என் பிரதிமையான நெடிய கால்கழும் கைகளும் — அவை பிரத்தியேகமாக என்பார்வையில் ஏன்தான் தோன்றுகின்றனவா?

அந்தக் கணக்கள் — கவங்க மென்பது இன்னும் படியாத புவிதமான அந்த மலர்ஷியிகள் என்னை நோக்கிப் பெருமிதத் தோடு மலர்கின்றன.

‘மாணவர் எல்லோரும் எங்கள் சொந்தப் பின்னோகள் போல’

என்னிடம் கற்கும் பின்னோகள் எல்லோரும் என் சொந்தப் பின்னோகள் என்ற மயக்கத்தைத் தீர்த்துவிட்டவள் அவளா? அல்லது எனக்கு இதுவரையில் இருந்து வந்த தெளிவிலே குழப்பத்தைத் தோற்றுவித்து இன்று அவள் மயக்கவைக்கிறாரா?

அவள் என் மகள். அச்வரு மற்றைய மாணவர்கள்...?

இன்று சிரித்துக் கொண்டிருக்கும் அவள் விழிகள், கொதிக்கும் உலைநீராக அன்று சொரிந்தபோது.....

அதைத் தாங்கிக் கொள்ள இயலாமல் இப்போதும் என் இதயம் நெந்து ஒழுகுகிறது.

மனம் கடந்த காலத்தை இரைமீட்டு அசைபோடுகிறது.

இதயத்தின் அடி ஆழத்தி விருந்து மெல்லப் புலர்ந்து கிண்கிண்வென் அவன் பாதசரம் ஒவித்துச் சுருதி கூட்டுகிறது.

‘கன்வேஸ்’ கட்டிலின்மேல் நான் சாய்ந்து படுத்துக் கொள்ளுகிறேன். குடும்பத்தினர்களுக்கு ஒவியாக விடுவது ஒத்து வந்து மதிமேல் ஏறி மார்பில் சரிந்து படுத்துக் கொள்ளுகிறேன்.

‘அப்பா பாடுங்கோ.....’

‘என்னம்மா பாடுறது?’

‘அந்தப் பா...ட்டு’

நான் கரைந்து, என்னுள் மகாகவி பாரதி எழுகிறுன்.

அவன்..... ‘சின்னஞ்சிரு கிளியான் கண்ணம்மா’ ஆகிறேன்.

நான் மோன்றில் மூழ்கி. முழுமையுமே என்னை இழந்து, உணர்ச்சியின் விவிம்பில் உருகுகிறேன்.

பாடல் முடிந்து, மாகாகவி மறைந்து, நான் நானுகி, என்னை சுதாரித்துக் கொண்டு அவனைப் பார்க்கிறேன். மார்பில் உறங்கி விட்டான்.

அவனைத் தூக்கி படுக்கையில் படுத்துவதற்கு என்கு மனமில்லை. என் இதயத்தில் புதைந்து கிடக்கும் இன்பத்தை ஏன் நான் இழக்கவேண்டும்? நான் வாழ்வதே இதயத்திலேல் தான், அவனை அப்படியேய அணைத்துக் கொண்டு கிடக்கிறேன். அந்த அணைப்பில்தான் எத்தனை கதம்!

இப்படி எத்தனை இரவுகள்!

நான் வெளி யேய போய் இரவு திரும்புகிறேன்.

‘எங்கே பின்னை? சாப்பிட்டு விட்டுதா?’

‘இல்லை’

‘ஏன்?’

‘எனக்குத் தெரியாது; தீத் தவும் வேண்டாமாம். எழுப்பிக் கேளுங்கோ!’

என் குரல் கேட்டு அவனே விழித்துக் கொண்டு விட்டான்.

அருகில் சென்று வாரி எடுக்கிறேன்.

‘அ...ம் மா, சாப்பிடசமல் படுத்துவிட்டியாமே! கொஞ்சம் சாப்பிடு!’

‘ஹாக்கும்..... எனக்கு வேண்டாம்’

‘கொஞ்சம்.....’

‘நீங்க... தீத்தவேணுங்’

‘அம்மா தீத்தும்’

‘வேண்டாம், நீங்க.....’

‘ஏன்?’

‘அப்பாவின்றை கை நல்ல ரேஸ்த்’

நான் கிரிக்கிறேன். தாயுந் தான். உணவைக் குழந்து உட்டுகிறேன்.

இப்படி எத்தனை சம்பவங்கள்.

இந்த அநுபவங்களும் உணர்வுகளும் எனக்கு மாத்திரந்தானு சொந்தமானவை? எங்களிடத் திடை அனுப்பி வைக்கப்படுகிற ஒவ்வொரு பின்னையைப் பெற்ற வர்களுக்கும் இந்த உணர்வு இல்லாமலா போய்விடும்?

அவன் கண்ணில் நீர்வடிந்த போது.....

எனக்குக் கற்பித்த ஆசிரியர்களை மனத்திறரக்கு இழுக்கிறேன்:

எதற்கெடுத்தாலும் எங்கள் மேல் சீறி விழும் என் குருநாதன் சின்று கொண்டு திரையிலே தோன்றுகிறேர். என் நன்பன் குமார் முன்வரிசையில் என் அருகே இருக்கிறேன்.

குருஜியின் கேள்விக் கணை அவளை இலக்குவைத்துத் தைக் கிறது. அவன் வழிக்கிறான்.

அடுத்த கணம் மேசைமேல் கிடந்த தண்ணீர்ச் செம்பு சிறிக் கொண்டு வந்து அவன் முழங்காவில் மோதி கீழே விழுகிறது.

குருஜியின் மொனத்தில் சில கணங்கள் கரரகின்றன.

'எடேய் பிள்ளையன்! எனக் கொரு மேன் விடுகூலில் இருக்கிறான் இராத்திரி செக்கக்ஞோப்படம் பாத்துப்போட்டு வந்தான்: எரிஞ்சு கொண்டிருந்த அரிக்கன் லாம்பைத் தூக்கி விட்டன் விளாசல். அவன் செத்துப்போனாலே, இருக்கிறானே என்டு ஒருக்கால் பாக்கவேணும்'

பாடசாலை முடிய மூன்பே நெஞ்சம் உறுத்த பாபரப்போடு புறப்பட்டு ஓடுகிறார்.

என் நண்பன் மூமார் அவர் பிள்ளை இல்லையா? அவன் முழங்காவிலே சிராய்ப்பு- செம்பிலே நெவிவ.

'மாணவர்கள் எல்லோரும் எங்கள் சொந்தப் பிள்ளைகளைப் போல.....'

தவறுகளைத் திருத்துவதற்காகத்தான் தண்டனைகள் என்றால், அது மற்றவர்கள் பெற்ற பிள்ளைகளுக்குத்தான் பொருந்துமா? தான் பெற்ற பிள்ளை தண்டிக்கப்படும்போது ஏன்தான் இந்த மனம் அலட்டிக் கொள்ள வேண்டும்!

என் மகனுக்கு நான் வகுப்பாசியனாக வந்து வாய்த்திருப்பது அவன் செய்த அதிஷ்டமோ அல்லது துரதிஷ்டமோ! ஆனால் எனக்கு..... சிக்கல்: ஒரே சிக்கல்.

வகுப்பறையில் நான் படிப்பித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். மேசையின் மேல் என் கறுப்புக் கண்ணுடி. சுற்று நோத்தின் பிறகு மேசையைக் கவனிக்கின்றேன். கண்ணுடியைக் காண

வில்லை. என் மகள் அதைப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறான்.

அவளிடமிருந்து உடனே திருப்பி என்னால் பெறமுடியாது. கணித பாடம்.

புதிய கணக்கெ கான்றை விளக்கி, பயிற்சி ஒன்றைக் கொடுக்கிறேன்.

சிலர் மிகச் சரியாகச் செய்கிறார்கள். பலருக்கு முடியவில்லை

என் மகள் கொப்பியைக் கொண்டுவந்து மேசையின்மேல் வைத்துவிட்டு, என்னேடு ஒட்டிக் கொண்டு நிற்கிறான் ஒரு நோடி கொப்பியை நோட்ட மிடுகிறேன். சிவப்புப் பேனை வினால் ஒங்கி வெட்டுகிறேன்: அவளை இழுத்து முதுகில் ஒங்கி அறங்கிறேன்:

அவள் விறைத்துப் போகி ருன். கணகள் உடைந்து ஒழுகுகின்றன. கொப்பியை எடுத்துச் சென்று தன் ஆசனத்தில் அமருகிறான். திரும்பவும் அந்தக் கணக்குகளைச் செய்வவள்போலப் பராசாங்கு பண்ணுகிறான்.

மனம் அமைதியில்லை. அது சஞ்சலப்படுகிறது. எப்பொழுதுமே நான் உணர்ச்சியின் வடிவந்தான்.

அந்தக் கணக்குகளைச் செய்து முடிக்காத பிள்ளைகள் பலர் அந்த வகுப்பில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மேல் மூளாத கொதிப்பு, என் மகளிடமேன் உண்டாக வேண்டும்?

எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் போல என் மகனுக்கும் நான் ஆசிரியங்க மாத்திரம் வகுப்பறையில் இருக்க முடியாதா? அல்லது என் மகனுடைய ஸ்தானத்தில் பிள்ளைகள் எல்லோரையும் வைத்து நோக்குகின்ற அளவுக்கு என் மனம் பக்குவப்படவில்லையா?

அவளை அடிக்காமல் பூப்போல வளர்ப்பவன் நான் அந்த மலரை இன்று வாட்டவைத்துவிட்டேன். அவனுடைய

அந்த விழிகள் அஞ்சி அஞ்சி இரகசியமாக என்னை நோக்கு கின்றன.

உள்ளம் தெளிகிறது. உள்ளே புயல்; கொந்தவிப்பு. அது அழுகிறது. ஊழைக் கண்ணீர் வடிக்கிறது.

அமைதியாக இருக்க முடிய வில்லை. வகுப்பறைக்குள் அலை கிறேன். ஏன் இந்தக் குழப்பம்? ஏன்? ஏன்?

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் தனக்கென்று ஒன்று வேண்டாத பூரணமான ஒரு சமூதாய அமைப்பில்தான், தனிமனித அவைங்களிலிருந்து விடுபட்டு அவன் உயர்ந்து - மிக உயர்ந்து நிற்கிறேன். தனிமனித சொத்துறி மைகளை என்று மனிதன் பேணத் தொடக்கினாலே, அன்றே இந்த அவைங்களும் பந்தபாசங்களும் தோன்றி விட்டன.

பாடவேளை முடிந்து மனிதனிக்கிறது. அடுத்தது ஒய்வு நேரம்.

பக்கத்து வகுப்பிலிருந்த சங்கத் ஆசிரியர் பாடிக்கொண்டு வருகிறார். என் வகுப்பறையை அவர் கடக்கிற சமயம்....

'அன்னைச்சி!' இப்படித்தான் அன்பாக அழைப்பேன்.

'என்ன தம்பி?'

கேட்டுக் கொண்டு உள்ளே வருகிறார்.

'ஒரு பாட்டுப் பாடுங்கோ!'

'இப்பெண்ண பாட்டு? வாரீ சூடிப்பம்!'

'இல்லை அன்னைச்சி ஒரு பாட்டு..... ஒரேயொரு பாட்டு.'
'என்ன பாட்டு?'

'சின்னங்கிறு கிளியே.....'

என் னுள்ளே கண்று கொண்டிருக்கும் என் உள்ளுணர் கூகளைப் புரிந்து கொண்டு, இசையென்ற தேவ்மாளியில்

இடையிடையே என்னை முழ்க் குக்கும் அவர் குரல் தேவகான மாக ஒவிக்கிறது,

மாணவர்கள் ஒவ்வொருவராக வெளியே போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவள் - என்மகள் - இதயம் வாடிப்போன பத்து வயதைத் தாண்டாத அந்த மலர் - இன்னும் தன் இடத்தைவிட்டு அகலவில்லை:

'உன் கண்ணீல்

நீர் வழிந்தால்

என்னெஞ்சில் உதிரங் கொட்டுதா!

என்கண்ணீற் பாவையன்றே கண்ணம்மா

என்னுயிரி

நின்ன தன்றே?

இசை வெள்ளம் பொங்கி எழுந்து செவிவழியே பாய்ந்து பாய்ந்து வடிந்து, என் ஊனையும் உயிரையும் உருக்கி, நெஞ்சில் கொட்டுகின்ற உதிரம் விழிவழியே அரும்புக்கட்ட. விழிக்காங்கையில் இருந்து என்றும் என்னைக் காத்தருங்கும் கறுப்புக் கண்ணையைத் திடை ரெண்டு கிறேன்.

பாடல் நின்றது:

'என்ன தம்பி..... உணர்ச்சி வசப்பட்டு நிற்கிறுய்? என்ன நடந்தது?'

கேட்டுவிட்டு, ஓரக்கண்ணால் என் மகளைப் பார்த்துச் சிரிகிறார்.

'வா, போய் ரீயைக் குடிப பம்'

நான் பின் தொடருகிறேன்: கண்ணையைக் கழற்றுமலேரு

ஆசிரிய உள்ளங்கள் குறைந்தது கண்ணிகாஸ்திரி மனங்களாக வாவது வகுப்பறையில் இன்று பரிணமிக்க வேண்டும் என்று என் உள்ளம் எனக்கு உறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது:

சு வடு கள்

எஸ். அகஸ்தியர்

“ஜாரைக் கொல்ல அலெகி
ஸாந்தர் ‘சதி’ புரிந்தான்”

இப்படி அற்புத மான
சோடனை புனைந்து அலெக்ஸாந்
தரைத் தூக்கிவிட்ட ‘திடும்பி’ ல்
விற்றிருந்தான் ஜார். அந் நர
பலிக் காட்சி அவன் மண்டைக்
குள் புரையோடித் துள்ளியது.

ஜாரின் அரண்மனையில் ஒரே
குதுகலக் குரல்கள்.

நகரங்கள் கிராமங்களிலி
ருந்து தொழிலாளர்களும் சாதா
ரண மக்களும் ஜாரை எதிர்த்
துக் கமாரிட்டு ஆவேசித் து
னின்றனர்.

‘கொலைக்குக் கொலை, பழிக்
குப் பழி. ஜார் உயிரை எடுத்து
அவன் அரண்மனையை நொறுக்
கிப் பொடி சூரணமாக ஏறி
வோம்’

பற்களை ‘நறு நறு’ ததுக்
கடித்து உறுமுகிருர்கள் மக்கள்.

அவர்களின் விரேரு உணரிச்
சிகள் காட்டாறுபோல் குழநி
ஆவேகித்து எழுகின்றன.

ஜாரின் செவிகள் ‘கிண்’
ணிட்டதிரும் வண்ணம் மக்கள்
விதிகளில் இறங்கி ஆக்ரோஷ
மாகக் கோஷித்துக் கொண்டு
யிரைந்தார்கள்.

‘பழிக்குப் பழி வாங்கப்
படை திருநங்கள்!’

‘ஜாரின் கொட்டத்தை
ஒடுக்க ஒன்று சேர்வீர்’

‘மிலேச்சன் அரண்மனையை
இரத்த வெள்ளமாக்குவோம்!’

‘பெருஞ் சமர் புரி ந் து
பொடிப் பொடியாக்குவோம்!’

‘பழிக்குப் பழி; கொலைக்
குக் கொலை!’

எரிசரமாக அகோரித்துக்
கொண்டு கட்டிடங்களதிறக் கட
லேறேணப் படை திரண் டு
போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள்,
தொழிலாளர்கள்.

அப்போது.....

ஜார் கட்டவிழ்த்துவிட்ட
பொலினைம், இராணுவமும்
வேங்கைகள் போல் மக்களில்
பாய்கின்றன.

ஜனத்திரள் அல்லோவகல்
லோவப்பட்டு எண்திசையுமாகச்
சிதறிக் கொண்டிருக்கிறது.

அன்றிரவு வெனின் அவர்
கள் மத்தியில் ‘திடு’ ரெண்ட்
தோன்றினார்.

சகோதரனைப் பிரிந்த ‘பிற
வித் துயரம்’, வெனின் கண்
டத்தை அடைந்து அவரைப்
பேசுவிடாமல் தடுத்து நின்றது.

தொழிலாளர்கள் வெனினைச்
குழந்து கொண்டுவிட்டார்கள்

வாணியானா

சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா 15 — 00

[மவர் உட்பட]

தனிப்பிரதி 1 — 00

இந்தியா, மலேசியா 20 — 00

(தபாற் செலவு உட்பட)

'கொலைஞர் ஜாரைக் கொலை புரிய வேண்டும்!'

'அவனை ஒரு நியில் ஒரு மும்பையிரோடு விட்டுவைக்கக் கூடாது!'

சகல தொழிலாளர்களின் உதடுகளிலும் சபதங்களே உருக்கொண்டு எழுகின்றன.

இளைஞர் வெளின் அவர்கள் அபிப்பிராயங்களுக்குக் கொஞ்சமும் சொல்லத்தக்கவில்லை. அவர் கோலத்தைக் கண்டு அவர்கள், அவரின் இளம் உணர்ச்சிகளைத் தூண்டிவிடும் பாங்கில் கூறலாயினர்.

'வீண் பழி சுமத்தி அலைக் ஸாந்தரைக் கொலை செய்த ஜாரை நரபலி எடுத்துவிட்டே மறுவேலை செய்வது. 'சதி' புரிந்த தவனைச் 'சதி' புரிந்தே கொல்ல வேண்டும்.'

வெளின் இதனை ஏற்க மறுத்துத் தலையாட்டுனர்: தெற்றிப்

புருவக் கீறுகள் கோடிட்டு நின்றன. சிந்தனை மேன்ட்ட இளம் வகுனத்தில் கொஞ்சமும் ஊச வாட்டம் தெரியவில்லை.

‘ஜாரைக் கொலை புரிவது மிக இலகு. ஆனால், நாட்டில் அவன் வர்க்கத்தின் எதேச்சாதி காரங்களை இதனால் நிறுத்த முடியாது. ஒரு ஜார் மறைந்தால் அடுத்த ஜார் தோன்றுவான். ஜாரைக் கொலை செய்வது முட்டாள்தனம். ஜாரின் வர்க்க அதிகாரத்தை வீழ்த்தி, தொழிலாள வர்க்கத்தின் புதிய ஜனநாயக அமைப்பை நிறுவ வதே பரிகாரம். தொழிலாளர், விவசாயிகள், சாதாரண ஏழை மக்களுடன் இணைந்து இன்றே போராட்டத்திற்கான தயாரிப்பு களில் இறங்கி வேகமாகச் செயற்பட வேண்டும். இந்த வர்க்கப் போராட்டமே சரியான பாதை.....’

எதிர் பார்க்காத வார்த்தைகள் வெளின் வாயிலிருந்து உதிர்ந்தன. அவர்கள் அப்படியே பிரமித்து நின்றார்கள்.

வெளின் மார்க்கமே சாதியமாக, சரியாக அவர்களுக்குப் பட்டது.

‘இளம் பராயத்தில் வெளி னுக்கு இத்தகைய மேதாவித்தனம் எப்படி வந்தது?’

அனைவரும் தங்களுக்குள் வியந்தவன்னம் வெளின் மார்க்கத்தையே தங்கள் இலட்டி யங்களாக நெஞ்சிருத்திக்கொண்டார்கள்.

‘வெளின் பாதையிலே நாம் இணைந்து செல்வோம்!'

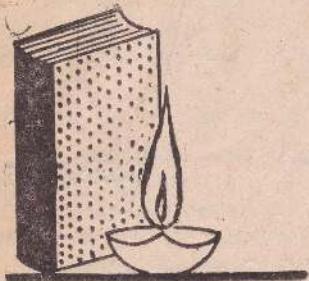
‘தொழிலாள வர்க்க அணி திரண்டு முதலாவித்துவ வர்க்கத்தை வீழ்த்துவோம்!'

‘தனியுடமை தகர் ததுப் பொதுவுடமையாக்குவோம்!'

புதுக்கவிதை விமர்சனம் வஸ்லிக்கண்ணன்

‘மேமண்கவி’

சமூத்து புதுக்கவிதை என்று என்னும் பொழுது நம் கணமுன் ஒரு பட்டியல் நிழலாடுகிறது. ஆனால், அந்த நிழலாட்டத்தில் எத்தனை பேர் எடுப்புகிறார்கள் என்பதுதான் விமர்சன உண்மையாகும். சமூத்தில் புதுக்கவிதை வளர்ச்சியின் ஆரம்பகாலம் தமிழகத்தின் எழுத்து காலகட்டத்தோடு இணைந்த ஒன்றாகவே, நாம் கணிப்பிட வேண்டும். கால் நூற்றிண்டு வளர்ச்சியின் நிலையில்தான் இன்றைய சமூத்துப் புதுக்கவிதை இயக்கம் பெறுகிறது. “எழுத்துக் காலத்தில் சமூத்தில் புதுக்கவிதை எழுதியவர்களில் காவலூர் ராசதுரை, கே. எஸ். சிவகுமாரன் போன்றேர் இன்று பல்வேறு துறைகளில் பிரபலம் அடைந்து இருப்பதைக் காலாலம். ஏன் இவர்களுக்குப் புதுக்கவிதை தொடர்ந்து எழுத வரவில்லையா? அல்லது இவர்களுக்குப் புதுக்கவிதை மீது நம்பிக்கை இல்லையா என்பதுதான் நம் பிரச்சினை! இப்படியான ஒரு வரலாற்றைக் கண்டு வரும் சமூத்துப் புதுக்கவிதைக்கு விமர்சனத்துறை ஒரு சரியான பங்களிப்பைச் செலுத்தவில்லை என்பதே எமது குற்றச் சாட்டாகும். மறுமலர்ச்சிக்கால சிறுக்கைத்தகவிலைப்பற்றி, செ. கணே சலிங்கனின் நாவல்களைப் பற்றி. பாரதியாரின் கவிதைகளைப் பற்றி, விமர்சனம் விமர்சனமாக இவர்கள் எழுதலாம். ஆனால் சமூத்துப் புதுக்கவிதை பற்றி ஒரு சரியான ஆய்வு நடாத்த முடியாது; ஏன் இந்த ஒரவஞ்சனை! எம். ஏ. நுஃமான், எம். சிறிபதி போன்றேர் இத்தகைய ஆய்வு கொள்ள முயன்றும் புதுக்கவிதை உலகுக்கு திருப்பி அளிக்கவில்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். இதன்படி சமூத்து விமர்சகர்களுக்கு, புதுக்கவிதை மீது சரியான உறுதியான நம்பிக்கை இல்லை என்ற உண்மை புலப்படும். அதனாலே, திரு. வல்லிக்கண்ணன் எழுதிய ‘புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் என்ற புத்தகத்தில் “சமூத்து புதுக்கவிதை” என்ற பகுதிக்குத் தேவைப்பட்ட சமூத்துப் புதுக்கவிதை பற்றிய விபரம் வல்லிக்கண்ணன் நமது விமர்சகர்களிடம் கேட்டபொழுது சரியான விரிவான விபரங்கள் அவருக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. இத்தகைய ஒரு பெரிய விமர்சனைப் புத்தகத்தை எழுதும் வல்லிக்கண்ணனுவது சரியான விபரங்களைச் சேகரித்து பின்பு எழுதி இருந்தால், அவரின் முயற்சி முழுப் பயனைப் பெற்றிருக்குமென நம்பலாம். ஆனால், வல்லிக்கண்ணனையாவது மன்னிக்கலாம். ஆனால், நமது விமர்சகர்களை மன்னிக்க முடியாது. ஏனெனில், இன்று வளர்ச்சி அடைந்து ஒரு மக்கள் இலக்கிய உருவமாக வளர்ந்துவிட்ட புதுக்கவிதை பற்றி பரவலாக ஆய்வுகளை நடாத்தாமல் விடுவதற்கு. இனியாவது நமது விமர்சகர்கள் தமது பார்வையை புதுக்கவிதை உலகுக்குத் திரும்பி புதுக்கவிதை உலகை ஒரு ஆக்கழுரவமானதாக உருவமாக்க முயல்வார்களா?

‘இருபதாம் நூற்றுண்டு சமுந்துத் தமிழ் இலக்கியம்’

நால் மதிப்புரை

கந்தையா சண்முகலிங்கம்

இலக்கிய வரலாறு ‘இருமுறைகளில் எழுதப்படவாம்’ என்று விவரண முறை, மற்றது விளக்க முறை. நாவலாசிரியர் களின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள், நாவ வி ன் பொருளடக்கம், கதைச் சுருக்கம், பதிப்பு, விறப்பனை, நூல்களைப்பிய சர்ச்சைகள், வாதப் பிரதிவாதங்கள் முதலிய விபரங்களைக் கால வரன் முறைப்படி கூறிச் செல்லும் இலக்கிய வரலாற்று நூல்கள் பல உள். இவற்றை விவரண முறை இலக்கிய வரலாறு என அழைக்கலாம். இத்தகைய வரலாற்று நூல்களின் பயனை நாம் குறைத்துக் கூறுதல் முடியாது. மேற்குறித்த செய்திகள் இலக்கிய வரலாறு பற்றிய ஆழமான ஆய்வுகளுக்கு மிகவும் அவசியமான வை. ஆனால் விளக்க முறை வரலாற்று நூல்களே இலக்கியத்தின் இயக்கம் பற்றிய தெளிவினை உண்டாக்கக் கூடியவை. விவரண முறை வரலாறு எழுதுதல் எளிதான் காரியம். விளக்கமுறை வரலாற்றில் தான் இலக்கிய வரலாற்றுசிரியனின் மதிநுட்பமும் புலமையும் வெளிப்படும்.

சி. மெளானகுரு. மென. சித் திரலோகா, எம். ஏ. நூல்மான் ஆகிய மூவரின் கூட்டு முயற்சியால் வெளிவந்துள்ள ‘இருப

தாம் நூற்றுண்டு சமுந்துத் தமிழ் இலக்கியம்’ விளக்க முறையில் எழுதப்பட்டுள்ள இலக்கிய வரலாற்று நூலாகும். விவரண முறை விளக்கமுறை இரண்டும் ஒன்றே ஒன்று தொடர்புபட்டவை. ஒரு வரலாற்று நூலில் இரண்டும் கலந்தே இருக்கும். எனினும் இந்நூலாசிரியர்கள் விபரங்களை விட்டுப் பொதுப் போக்குகளையும் தன்மைகளையும் கட்டிக்காட்டும் விளக்கமுறை ஆய்விலேயே கூடிய கவனம் செலுத்தியுள்ளமை பாராட்டப்பட வேண்டியது.

இருபதாம் நூற்றுண்டு சமுத்துச் சிறுக்கதை வரலாற்றின் முதற் கட்டமாக அமையும் ‘முதல் மூவர்’ காலம் பற்றி கூறப்பட்டுள்ளவற்றை இந்நூலில் கையாளப்பட்டுள்ள விளக்கமுறைக்கு உதாரணமாக எடுத்துக் காட்ட விரும்புகின்றேன். ஆறு பக்கங்களில் விபரிக்கப் பட்டுள்ளவற்றைப் பின் வருமாறு சுருக்கிக் கூறலாம்.

1. சமுத்துச் சிறுக்கதையின் தோற்றம் அடிப்படையான சமுதாய மாறுதலின் விளைவு, தமிழக இலக்கியச் செல்வாக்கும் ஆரம்ப கால எழுத்தாளர் மூவரையும் எழுதத் தாண்டின்

2. வரலாற்று இதிகாச நிகழ்ச் சிக்னோ அடிப்படையாகக் கொண்டு கதை புனைதல் இக்காவப் பருதியின் பொதுப் பேர்க்கு.

3. தனிமனித உணர்வு நிலைகளைச் சமுதாயப் பின்னணி யில் வைத்து நோக்கும் யதார்த தப் பண்பு இவர்களில் இல்லை. இலங்கையர்கோளில் நடப்பியல் புப் பண்பு ஓரளவு காணப்பட்ட போதும் கறப்பைப் பாங்கு மூவற்கும் பொதுவானது.

4. ஆண் பெண் பால் உறவுக் கதைப் பொருளாகப் பெரிதும் அமைந்தது. புதுச் சம்பவங்களை விட உணர்வு நிலைக்கே முக்கியம் கொடுத்தனர். இதனால் உணர்ச்சி மிகைப்பு காணப்பட்டது.

5. கதைகளில் பொருளடக்கம் மேற்குறித்த வகையில் அமைந்ததால் காவியப் பாங்கான மொழியை இடம் பெற்றது. பேச்சு வழக்கு முக்கியம் பெறவில்லை.

விளக்கமுறை வரலாறு என்பதற்கு பொருத்தமான பகுதியாக இந்த ஆறு பக்கங்களில் கூறப்பட்டவற்றைக் கொள்ளலாம். விபரங்களை விடுத்து விளக்கங்களிற்கே முதன்மை கொடுத்திருத்தல் கணக்கு. அறி முகம், கல்விதை, நாவல், சிறுகதை, நாடகம், விமர்சனம் என்ற பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ள இந்நாள்கள் ஒவ்வொரு பகுதி மும் மேற்காட்டியவாறு காரண காரிய முறையான விளக்கங்களுடன் அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு இலக்கிய வடிவத்தினதும் வளர்ச்சிக்கான சமுதாயப் பின்னணி கட்டிக்காட்டப் படுவதோடு, பொருளடக்கம், உருவம், மொழிநையை இலக்கியத் தகுதி ஆகியன் பற்றிய

விமர்சன ரீதியான மதிப்பீடும் தரப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எழுதுவோர் பொது முடிவுகளையும் கோட்பாடு ரீதியான விளக்கங்களையும் தருவதைக் கூடிய எவ தவிர்த்து வெறும் விபரங்களைத் தந்து விடுவதான் கலபவழி யை கூட கையாள்வதுண்டு. இந்தக் குறை தற்செயலான ஒன்று அல்ல. வரலாறு பற்றியும் இலக்கியம் பற்றியும் எம்மதியில் உள்ள தத்துவ ரீதியான கருத்துகளின் சார்பும் இதற்குரிய காரணங்களில் ஒன்றுகூம். இதை ஒரு உதாரணமுலம் விளக்குவோம். தமிழ் இலக்கியம் ஒரு பாலைவனம். கம்பன் என்றெழுரு மகாக வி இங்கு தோன்றியிருக்கிறஞேனங்களுல் அது ஒரு தற்செயல் நிகழ்ச்சி. அத்தகைய மகாகவி காலான்றி நிற்பதற்கான வளமான இலக்கியம் பாரம்பரியம் தயிறில் இருக்கவில்லை என்று வெ. சாமிநாதன் என்ற விமர்சகர் சாகிஷ்கிரு. கம்பன் ஒரு தற்செயல் நிகழ்ச்சி என்பதன் பொருள் என்ன? அவனது தோற்றும் காரண காரிய ஆய்வுக்கு உட்பட்டதற்கு. வரலாற்று ரீதியான ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட முடியாது என்பது நான் பொருள். இத்தகைய இலக்கியக் கோட்பாட்டிற்கு ஆதாரமான உலகப் பார்வையும் கண்ணேட்டமும் ஒன்று உள்ளது. இதுபோன்ற இலக்கியக் கோட்பாட்டாளர் ஒருவர் இலக்கிய வரலாறு பற்றிய கல்வியைப் பயன்ற முயற்சியாகவும் கருதக் கூடும். ஏனெனில் கடந்த கால வரலாற்றைக் காரண காரிய ஆய்வுக்கு உட்படுத்தி இது என் இப்படி நிகழ்ந்தது அல்லது இப்படி நிகழ்ந்திருக்க முடியாது என்பவற்றை விளக்கி பொது முடிவுகளை நிறுவுதலே

வரலாற்றின் முறையும் பயனும் ஆகும். இந்த முறையையும் பயணியும் நீராகரிக்கும் கோட்டபாடுடைய ஒருவரால் பயனுள்ள இலக்கிய வரலாற்று நூலை எழுதுமுடியுமா என்பது சந்தேகமே.

சி. மெள்ளுக்குரு, மெள. சித்திரலேகா, எம். ஏ. நூல்மான் ஆகிய மூவரும் காரண காரிய முறையில் விடயங்களை விளக்க முனைகின்றனர். இம் முறை வெ. சாமிநாதனின் மேற்குறித்த வாத முறைக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டது. எழுத்தாளை சமூகம், இலக்கியப் பாரம்பரியம், தத்துவ அறிவியல் குழல், அவன் காலத்தின் ஆக்மார்த்த புறச்சூழல் கள் என்பனவற்றில் இருந்து தனிமைப்படுத்தாமல், அத்தனையை குழந்தையோடு இணைத்து அவன்து எழுத்துக்கள் பரிணமித்த முறையை விளக்கிக் காட்டுவதே வரலாற்றியல் முறையாகும். அது விடயங்களை அவற்றின் பரஸ்பர தொடர்புகளின் மூலம் விளக்குகிறது.

விடயங்களை அவற்றின் பரஸ்பர தொடர்புகளினிற்றும் பிரித்துத் தனிமைப்படுத்திப்பார்க்கும் இலக்கிய வரலாற்றுசிரியன் வெறும் விரங்களிலேயே தஞ்சம் புகுகிறுன். ஏதாவது விளக்கங்களை அவன் தர முனைந்தால் அவை தான்தோன்றித் தனமானவைகளாகத்தான் இருக்கும். வெளித்தோற்றும் என்ற திரைக்குப் பின்னால் உள்ள உண்மையான தொடர்புகளை வன் இனங்காண்பதில்லை.

‘இருபதாம் நூற்றுண்டு சமூத்துத் தமிழ் இலக்கியம்’ நூலின் எல்லாக் கட்டுரைகளிலும் விரவி நிற்கும் இலக்கியக் கோட்டபாடுகளாகப் பின்வரும் இரண்டைக் குறிப்பிடலாம்.

1. இலக்கியத்தின் இயக்குச் சிகளை சமுதாயப் பின்னனையில்தான் கண்டு கொள்ளலாம்: சமுதாயவியலின் துணையில்லாவிடில் ‘காவியம் ஆயிரம் கற்கி னும் ஆழந்திருக்கும் கவியுள்ளத்தைக்’ காண பூடியாது.

2. இலக்கியத்தின் உருவழும் உள்ளடக்கமும் ஒன்றே டொன்று தொடர்புபட்டவை. உள்ளடக்கமே உருவத்தை நீரையிக்கும் பிரதான காரணம். இலக்கியத்தின் பொருள் மாற இலக்கிய உருவங்களும் அதற்கமைய மாறுகின்றன.

மேற்குறித்த கோட்பாட்டுரீதியான நோக்கில் கமார் 70-80 வருட இலக்கிய வரலாற்றை ஆசிரியர்கள் விபரித்துள்ளனர்: இந்த முறையில் இலக்கிய வரலாற்றை எழுதும் போக்கைத் தொடாக்கி வைத்தவராகக் காலம் சென்ற பேராசிரியர்கள். செல்வநாயகத்தைக் குறிப்பிடலாம். எனினும் அவர் மேற்குறித்த கோட்பாடுகளில் இரண்டாவதாகக் குறிப்பிட்ட அம்சத்திற்கே முதன்மை கொடுத்தார் எனலாம். மார்க்கிய சிந்தனையை பின்பற்றுவோர் மேற்கூறிய இரு அம்சங்களையும் முதன்மைப்படுத்தி வந்துள்ளனர்.

ஆசிரியர்கள் கொண்டிருக்கும் கோட்பாடுகள் காரணமாகவோ அவர்கள் பின்பற்றும் முறை காரணமாகவோ ஒரு நூல் தரமானதாகி விடுவதில்லை, அது ஆராய்ச்சி நூல் என்ற தகுதியைப் பெற்றுவிடுதலும் இல்லை. ஆகவே இந்த நூலில் தரப்பட்ட விளக்கங்கள் பொருத்தமானவையா? ஆழமானவையா? அல்லது மேலோட்டமானவையா? என்ற கேள்விகள் எழுப்பப்பட வேண்டியது நியாயமானதோடு

மொட்டைத் தலைக்கும் முழுங்காலுக்கும் முடிச்சுப்போடும் வகையான விளக்கங்களை இந்நாவலாசிரியர்கள் முன் வைக்க வில்லையென்றும் பொறுப்புணர்வோடும் நிதானக்தோடும் இந்நால் எழுதப்பட்டுள்ளதென்றும் கூறுவேன். எனினும் இவர்களது முடிவுகள் சில அபிப்பிராய் பேதத்திற்கும் சர்ச்சைக்கும் உரியன என்பதை மறுப்பதற்கில்லை;

1956-ம் ஆண்டு அரசியல் மாற்றமும் அது இலக்கியத் துறையில் ஏற்படுத்திய மாற்றங்களும் நூலில் ஆங்காங்கே குறிப்பிடப் பட்டுள்ளன. அதேவேண் இங்காலத்திற்கு முந்திய காலப் பகுதியில் அரசியல் இயக்குங்கள் தமிழர் வரலாற்றில் முடியம் பெறவில்லை என்ற கருத்தை ஆசிரியர்கள் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. உதாரணமாக 1930-ம் 10-ம் ஆண்டுகளின் முத்துச் சமுதாய அரசியல் போக்குவரில் அதிக மாற்றங்கள் இன்மை... (பக்கம் 6') என்ற கூற்று ஆசிரியர்களின் கருத்தைக் காட்டுகிறது. டொனஸூர் அரசியல் திட்டமும் அதன் பயனான சர்வசன வாக்குரிமையும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இந்தக் காலப்பகுதியை "சமுதாய அரசியல் போக்குவரில் அதிக மாற்றம்" இல்லாத காலம் என்று கூறுதல் சரியா? சர்வசன வாக்குரிமை, சட்டசபைத் தேர்தல்கள் வடப்படுத்தியில் பகிஞரிக்கப்படுதல், இடதுசாரி அரசியல் இயக்கத்தின் முழுச்சி. பொருளாதாரமந்தம், வகுப்புவாதத்தின் தோற்றம், இலவசக் கல்வி புகுத்தப்படல்.. இவ்வாறு பல முக்கிய நிகழ்வுகளுக்குரிய காலப் பகுதியை அரசியல் சமுதாய ரீதியில் முக்கியமற்ற காலமாகக் கொள்வது எப்படி? இது மட்டுமல்ல பொது

வாக 1900 - 1956 காலப் பகுதியின் சமுத்துத் தமிழர் வரலாறும், அரசியல் சமூக வரலாறும் சரியான கவனத்திற்கு உட்படுத் தப்பட்டு அந்தப் பின்னணியில் இலக்கிய வரலாறு விளக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்ற கூறத் தோன்றுகிறது. இந்நாவலாசிரியர்கள் மட்டுமல்ல ஏனைய இலக்கிய வரலாற்று ஆசிரியர்களும் இத்தகைய மதிப்பிட்டைச் செய்யத் தவறி விட்டனர் என்றாம். 1956-ம் ஆண்டு மட்டும் பலராலும் சொல்லப்படும் வாய்ப்பாடு ஆசிரியிட்டதுசீ இதற்கான காரணத்தையும் இவ்விடத்தில் குறித்தல் பொருத்தம் என்றே கருதுகின்றேன். இலக்கிய ஆய்வாளர்கள் மட்டும் இத்தவறிற்குப் பொறுப்பாளி அல்லர். கடந்த 50 வருடங்கால சமுத்தமிழரின் வரலாறும் அதன் பலவேறு அம்சங்களான சமூகம், அரசியல், சமய வளர்ச்சி, சிறில்லதவு பரவல், கல்வி வரலாறு, பொருளியல் வரலாறு, தொழிலாளர் இயக்கம், சாதியமைப்பு ஆசியன பற்றிய ஆய்வுகள் எதுவும் சரியான முறையில் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இவை பற்றிய ஆரம்ப முயற்சிகள் கூட மேற்கொள்ளப்படவில்லை. சிங்கள வரலாற்று எழுத்தாளர்களில் பெரும்பாலானேர் இலங்கையின் அன்மைக்கால வரலாறு பற்றி அதிக அக்கறை காட்டி வரும் அதேசமயம், தமிழ் வரலாற்றுசிரியர்கள் கவனம் ஆரியசுசக்கரவர்த்திகள் காலத்திற்குப் பிற்பட்ட விடயங்கள் பக்கம் திரும்பவில்லை. சிங்கள வரலாற்றுசியர்கள் மட்டுமல்ல றிஜின்ஸி முதல் ஊர்மிளா பட்னியில் சருகான்ஸ் பல வெளிநாட்டு ஆய்வாளர்களும் சமகால இலங்கை வரலாறு, சமூகவியல் பற்றி நிறைய எழுதியுள்ளனர். ஆனால் சமகால தமிழர் வரலாறு பற்றி

* * * மங்ஷுகை *

மல்லிகை இதழ்கள் ஒவ்வொன்றை யும் வருங்காலத் தேவை கருதி மிகப் பாதாகப்பாக வைத்திருங்கள். இதழ்களைத் தவற விட்டு விட்டுப் பின்னர் எம்முடன் தொடர்பு கொடுக்க அதைப் பெற்றுத் தொகுப்பில் இணைக்கலாம் என்ற என்ன எதில் தற்காலிகமாக அச்சடையாக இருந்துவிடாதிருக்கன். பின்னர் உங்களது தொகுப்பில்கு அத்திடம் கிடைக்காமலே விடப்போய்தான். இப்படியாகத்தான் பல பழைய இதழ்களைக் கேட்டு எழுதுகின்றனர். பழைய இதழ்கள் கிடைக்கலாம் என்பது உந்த ராதாமல்ல. குறிப்பாக உயர்கள்விரும்பாத தரமான இலக்கியச் சுலவருஞ்களும் மாதா மாதம் தங்களுடைய பிரதிகளைப் பத்திரப் படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். எக்காரண்யத்தை முன்னிட்டும் இதழ் கூட இரண்டு கொடுக்க வேண்டாம்.

மல்லிகை இசம்களின் பெருமை உடனடியாகப் புரியாமல் இருக்கலாம். காலம் போகப் போகத்தான் அதன் பெறுமதி விளங்கும். எனவே சீசித்து வைக்கப் பாருங்கள்.

— ஆசிரியர்

நிய அறிமுக நூல்கள் கூட வெளிவரவில்லை. வரலாற்று ஆய்வின் வரட்சி ஆழமான இலக்கிய வரலாறு ஆய்வுகளுக்கு தடையாக உள்ளது. இந்தப் பின்னணி யில் கலாநிதி கூட: பூடோகசிங்கம் (தமிழிலக்கியத்தில் ஸமுத்தறிஞர் பெருமயற்சிகள்), பேராசிரியர் ஆ. சின்னத்தம்பி (சப்மன் வைத்திலினிக்ம் பற்றிய ஆங்கிர நூல், பிழப் புதேந்திரன் (கிறிஸ்

தவ தமிழ் வேதாகமத்தின் வரலாறு) ஆகியோரின் இலக்கிய வரலாற்று நூல்கள் உண்மையான பாராட்டுக்குரியவை.

ஸமுத்தில் பிரசுரவசதிகளின் வளர்ச்சிக் குறைவு இலக்கிய வளர்ச்சியைப் பாதித்துள்ளதை ஆசிரியர்கள் கட்டிக் காட்டியுள்ளனர். புத்தக உற்பத்தித்துறையின் விருத்திக்குறைவு ஜனர்ஞ்சக இலக்கியத்தின் பெருக்கத் திற்கும் தடையாக உள்ளது என்பதையும் காட்டியுள்ளனர்.

ஸமுத்தின் சமகால இலக்கிய வரலாற்றை எழுதுவோர் எதிர் நோக்கும் பிரதான இடர்பாடு ஒன்று உள்ளது. அது யாதை ணில் தரம்பிக்க எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் நாலுருப் பெற்று போவதால் அவர்கள் பற்றிய சரியான கவனிப்பும் மதிப்பீடும் இல்லாத போவதும், நூல்களைப் பிரசுரித்த காரணத் தால் சில எழுத்தாளர்கள் ஒப்பிட்டு அளவில் தேவைக்குக் கூடிய கவனத்தைப் பெறுவதும் ஆரும். ஆகலால் சஞ்சிகைகளையும் தேடிப் படித்து மதிப்பீடு செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. அல்லது நூபகத்தின் துணைகொண்டு சில அபிப்பிராயங்கள் சொல்ல வேண்டியுள்ளது.

ஆசிரியர்கள் இலக்கியம் பற்றிய சில கோட்பாடுகளை தழுவி நிற்பவர்கள் என்பது வெளிப் படையரகத் தெரிந்ததொன்று. எனினும் கோட்பாடு சார்புள்ள வீன் புகழ்ச்சிகளிலோ வேண்டுமென்றே செய்யும் பழிப்புரைகளிலும் நக்கல்களிலுமோ ஆசிரியர்கள் இறங்கவில்லை. இது அவர்களின் இலக்கிய நேர்மைக்கும் நடுநிலைமைக்கும் சிறந்த சாட்சி. இந்நூல் யாவரது வரவேற்பையும் பெறும் என்பதில் ஜயமில்லை.

இந்து சக வங்கா கவிதைத்தொகுதி வெளியீட்டு விழா

நெல்லை க. பேரன்

சமுத்தின் இலக்கிய வரலாற்றில் அதி முக்கியமான திகழ்ச்சி என்று குறிப்பிடத்தக்க வகையில் கடந்த 2-01-79 பிறபகல் 4 மணிக்கு கொழும்பு வை. எம். சி. ஏ. மாநாட்டு மண்டபத்தில் ‘இந்து சக வங்கா’ என்ற சிங்களக் கவிதைத் தொகுப்பின் வெளியீட்டு விழா நடைபெற்றது. இது இந்திய, இலங்கை முற்போக்குக் கவிஞர் களதும் ஏனைய சிறந்த கவிஞர் களதும் தமிழ்க் கவிதைகளை, சிங்கள முற்போக்குச் சுஞ்சிகையான ‘மாவத்த’ இலக்கியக்கு முழுவினர் ஆகரசில் திரு. பராக்கரம் கொடித்துவக்கு மொழிபெயர்த்து வெளியிடப்பட்ட தொகுதியாகும். இத் தொகுதியில் திருவாளர்கள் நூல்மான், மஹாகவி, சபா. ஜெயராசா, முருகையன், சமஸ். ஜெயபாலன், சன்முகம் சிவலிங்கம், யேசுராசா, இல்மாவிகா தாவுத், ஸாருல் ஹமிது, ஞானக்கூத்தன், வண்ணநிலவன், புவியரசு, அக்கினிபுத்திரான், கக்திக்கனல், மேத்தா, நா. காமராசன், சிற்பி, மீரா ஆகிய திருநாடுகளின் கவிஞர்களதும் கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

விழாவின் தலைவரான ‘மாவத்த’ இலக்கியக் குழுவைச் சேர்ந்தவரும் சிறந்த பக்திரிசை

யாளருமான திரு. சசில் சிறி வர்த்தன இந்றூலை அறிமுகஞ்செய்து உரை நிகழ்த்துக்கையில், ‘சிங்களத் திவினுக்கோச் பாலமைப்போம்’ என்று பாரதி என்றே பாடிவைத்தார். தென்னிந்தியாவிற்கும் இலங்கைக்கு மிடைபே பாலம் அமைப்பதற்கு முன்னர் சமுந்தினுள் தமிழ், சிங்களச் சகோதரர்களிடையே பாலம் அமைக்க வேண்டும் என என்னினேம். இதற்கு முன் ஞேடியாக எமது தமிழ்க் கவிஞர்களது முற்போக்குக் கருத்துக்களைச் சிங்களச் சகோதரர்களும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் முதல் முயற்சியாக இம் மொழிபெயர்ப்புத் தொகுதியை வெளியீட்டுள்ளோம். வண்டன், பாரிசில் உள்ள நாகரிகங்களைப் பற்றிப் பேசுவதைவிட முதலில் எம்மிரு மொழிகளுக்குமிடையில் உள்ள இலக்கிய வடிவங்களைப் பற்றி அறிந்து பேசுவது மேலானது. உண்மையில் இத்தொகுதி வெளிவருவதற்காகப் பாடுபட்ட அணவருக்கும் எமது நன்றி உரியது என்றார்.

இத்தொகுதியை மொழி பெயர்த்தவரும் வெளியீட்டிற்கு முன்னின்று உழைத்தவருமான திரு. பராக்கிரம கொடித்துவக்கு பேசுகையில், ‘இன்றைய காலகட்டத்தில் பரிவர்த்தனை அவசியம் என்பது உங்

கனுக்குத் தெரியும்- தமிழ் மக்கள் முன்வைக்கின்ற அபிளாசை கள் என்ன என்பதைப் பெரும்பான்மை மக்களும் உணரவேண்டும். 77-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டுக்கல்வரத்தில் பின்னர் வட, கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழ் மக்கள், குறிப்பாகத் தொழிலாளர்கள் மிகவும் கஷ்ட நிலையில் வாழ்கிறார்கள். தனிமனி தனின் திறமைகளை வெளிக்காட்டக் கூடிய விளையாட்டுப் போட்டிகளிலேகூட இனவாதத்தைக் காண்பிக்கக்கூடிய குழந்தைகளை இங்கு காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. இனவாதம் எங்கிருந்து வந்தாலும் அதற்கு நாம் எதிராவாவர்கள். மல்லிகை போன்ற முற்போக்கு மாசிகைகளில் சிங்கள எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள் பற்றி அதிகமாக எழுதப்பட்டுள்ளன. ஆனால் நாவார்கள் தான் தமிழ் எழுத்தாளர்களையும் கலைஞர்களையும் சிங்களமக்களுக்கு அறிமுகப் படுத்த வில்லை ஜோராப்பீய கலாசார வளர்ச்சி பற்றி அறிந்துகொண்டுள்ள நாம் எமது அயலவர்களான, சகோதரர்களான தமிழ்மக்களின் கலாசாரங்கள் பற்றி அதிகம் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. இன்றைய தமிழ்க் கலைஞர்கள் பிரச்சனைகளைப் புதுநோக்குடன் ஆராய்கிறார்கள். இவற்றை நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம் என்றார்.

சிங்களக் கலைஞரான திரு. புஞ்சிஹேவா தமது உரையின் போது சிங்களக் கிராமியக் கலைத்தைகள் பற்றியும் நவகலைதைகள் பற்றியும் குறிப்பிட்டார். இவர் பேசுகையில் “இன்று சிங்களத்தில் புதுக்கலைத் தைப்பலவர்களுக்கு முன்னேழியாகவும் வேகமாகக் கருத்துக்களை முன்வைப்பவர்களாகவும் தமிழ்ப் புதுக்கலைஞர்கள் விளைஞ்கிறார்கள். சிங்களப் புதுக்கலைத்தைகளில்

தேவையிட போராட்டங்களைப் பற்றியும், உற்பத்திபற்றியும் அனுபவங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. இவையே நாட்டுப்பாடல்களாகவும் வெளிவந்துள்ளன; சீ-ல் திசாஹாமி என்பவரை அரசாங்கம் கொலைகாரராக முத்திரை குத்தியபோது அவர் 18 ஆண்டுகள் காட்டில் ஒளிந்திருந்தபோது பல சிறந்த கலைதைகளை எழுதியுள்ளார். தேசிய கலாசாரப் போராட்டங்களையும் நாம் சிங்களக் கலைதைகளில் அதிகம் தெரிவித்திருக்கிறோம். இதுபோலவே இந்து சக ஸங்கா தொகுப்பி மூலம் நூல்மான் போன்றவர்கள் சம்மாநத்துறைப்பகுதிகளில் வாழுகின்ற விவசாயிகளின் பிரச்சனைகளை ஆராய்ந்திருக்கிறார்கள். தேசிய இனப் பிரச்சனை திருவதற்கும் இத்தகைய வெளியீடுகள் மிகவும் உதவி செய்யும் என்றார்.

இலங்கை நடிகர் ஒன்றியத்தின் தலைவரும் சிறந்த நாடகத்தயாரிப்பாளரும், இலக்கியச்சுவைஞருமான திரு. நாடு சந்தர்விங்கம் தமிழ் கலைத் தற்றியும் இத்தொகுப்பு முயற்சி பற்றியும் பேசுகையில். தமிழக் கலைதைக்களம் பரந்தது, நான் அதுபற்றி விரிவான ஆய்வு நடத்த வரவில்லை. தமிழில் இருந்து சிங்களத்தில் வெளியான முதலாவது தொகுப்பு என்பதுடன் முற்போக்குக் கலைஞர்களின் கலைதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன என்ற காரணத்தினால் இக்கூட்டத்தில் பேசுவிரும்பினேன். நூல்களை அச்சிட்டு விற்பனை செய்வதில் உள்ள பிரச்சனைகள் இலங்கையைப் பொறுத்தவரை இருசாதியினர்களுக்கும் பொதுவானவை. இந்தியாவில் இருந்து குவியும் முதலாளித்துவப் பத்திரிகைகளின் தாக்கத்திற்கு ஈடுகொடுக்க முடியாமல் ஈழத்து எழுதிதாளர்கள் தின்டாடுகின்ஸ்

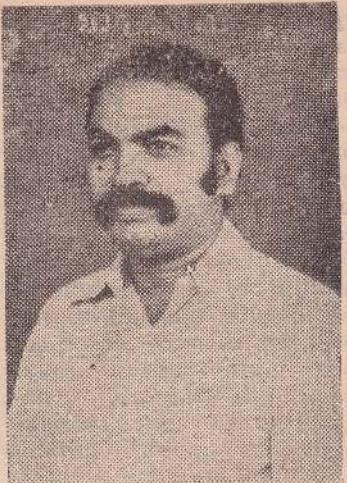
நனர்: எனக்குத் தெரிந்தவரை
 யில் கதம்பம், மல்லிகை, சிரித்
 திரன் போன்ற மாத சஞ்சிகை
 கள் தான் ஒழுங்காக வருகின்றன.
 கதம்பம் இந்திய முதலாளித்துவப்
 பத்திரிகைகளுக்குச் சமமான ஒன்று. சிரித்திரன்
 நங்கைச்சவைக்கு முதலிடம்
 கொடுக்கிறது, மல்லிகை முற்
 போக்குக் கருத்துக்களை முன்
 வைக்கும் மாசிகை. இது ஒன்று
 தான் இலங்கையில் முற்போக்கு
 எழுத்தாளர்களுக்குக் களம்
 கொடுத்து வருகின்றது. குண
 சேன விதான, வெஸ்ரர் ஜேம்ஸ்
 பீரிஸ், ஹென்றி ஜெயசேன
 போன்ற சிங்களக் கலைஞர்களைத்
 தமிழர்களுக்கு அறிமுகஞ் செய்
 துள்ளது; இன்னும் செய்து வரு
 கின்றது. இதன் ஆசிரியர் திரு.
 டொ மினி கீ ஜீவா. இவர்
 இலங்கை முற்போக்கு எழுத்
 தாளர் சங்க உறுப்பினர்.
 சாகித்திய மன்றப் பரிசு
 பெற்றவர். தேசிய முற்போக்கு
 எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தேசிய
 ஒருமைப்பாட்டு மகாநாட்டுக்
 காலத்தில் பல மொழிபெயர்ப்பு
 கள் மல்லிகையில் வெளிவர்ந்த
 போது கருத்தரங்கொன்றில்
 கலந்து கொண்ட பார்வையா
 ளர் ஒருவர் திரு. டொ மினி
 கீ ஜீவாவிடம் ஏளனமாக, ‘சிங்க
 எப் பத்திரிகைகளில் தமிழ்க்
 கதைகள், கவிதைகள், கலைஞர்
 பற்றிய அறிமுகங்கள் வெளி
 வந்துள்ளனவா? நீர் மட்டும்
 ஏன் அவர்களைப் பற்றி வெளி
 யிட வேண்டுமோ?’ என்று கேட்டார்: அப்போது திரு. ஜீவா,
 ‘கலை இலக்கியப் பரிவர்த்தனை
 என்பது ஒருவழிப் பாதை அல்ல’ அது இருப்பும் நடைபெற
 வேண்டும். எது இலக்கிய உலகில் நடைபெறும் முயற்சிகள்
 சிங்கள எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் இல்லைத்தான். ஆனால்
 அதற்காக நாம் சம்மா இருக்க
 முடியாது; எமது கடமையை

நாம் செய்வோம்: சந்தர்ப்பம்
 வரும் போது அவர்கள் தமது
 கடமையைச் செய்வார்கள் என்று.
 இன்று மாவத்தை வெளி
 யீட்டாளர்கள் இத்தொகுதியை
 மிகவும் சிறப்பாக வெளியிட
 டுள்ளார்கள். இந்திய, இலங்கைக்
 கள் கலைஞர்களின் முற்போக்கு
 சுக் சிந்தனைகள் சிங்கள மக்களின்
 முற்போக்குச் சிந்தனைகளுடன் சங்கமிப்பதை நாம் வர
 வேற்கிறோம். இது மல்லிகையின் மகத்தான வெற்றி. இதற்காக முன்னின்று பலன் கருதாது உழைத்து வந்த டொ மினி
 கீ ஜீவாவின் வெற்றி. இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்துறையில் முற்போக்கு எழுத்தாளர்களே முன்னணியில் நிற்கிறார்கள். ஆனால் இந்திய இலக்கியத் துறையில் முற்போக்கு அணியினரின் வலுகுறைவாகவே உள்ளது. இவர்களை அங்கு முதலாளித்துவ வர்த்தக ஏடுகள் தலையெடுக்க விடுவதில்லை. இலங்கையில் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் இலக்கியத் துறையில் காட்டும் சிரத்தையை அரசியல் துறையில் காட்டுவதில்லை. இதற்குப் பல காரணங்கள் இருப்பினும் விசேஷமாக இங்கு எழுத்தாளர்கள் குறுகிய வட்டத்துள் இருக்கின்றார்கள். எனினும் இவர்தமில் கீ ஜீ முயற்சிகளை நாம் விதந்து பாராட்ட வேண்டும். இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்ற வர்களுள் பழைய கவிஞர் மகாகவி. ‘ஒரு சாதாரண மனிதன் சரித்திராம்’. ‘கன்மனியாள்காலதை’ போன்ற இவரது கவிதைகள் இவரது ஆற்றலுக்குச் சான்றிடுகிறது. இவர் பழைய கவிமரபை மாற்றியமைத்தாரெனி னும் இவரது கவிதைகளில் சமூக மாற்ற எழுச்சி, முற்போக்கு எழுச்சி என்பன இலை மறை காயாகவே காணப்படுகின்றன. சமூக ஏற்றுத்தாழ்வு ஆகற்றல், நவயுகம் காணும்,

விருப்பம் ஆகியன கொண்ட கவிதைகளை நூல்மான் சபா, ஜெயராசா. முருகையன் போன்ற கவிஞர்கள் பாடியுள்ளார்கள். சமூகப் போராட்ட காலங்களில் அநீதிகளை எமது கவிஞர்கள் முன்னின்று எதிர்த்துள்ளார்கள். மாவை ஆலயப் பிரவேசப் போராட்டத்திற்கு ஆதரவாக எமது இலக்கியகாரர்கள் முன்னின்றுள்ளார்கள். சாதி ஒழிப்பு மாநாட்டி போது நூல்மான் பாடிய ‘கோவிலின் வெளியே’ என்ற கவிதை இத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளது. மகாகவியின் ‘தேரும் திங்களும்’ நெல்லியடி அம்பலத்தாடிகளின் ‘கந்தன் கருணை’, முருகையனின் ‘கோபுர வாசல்’, மௌனகுருவின் ‘சங்காரம்’ சுபத்திரவின் கவிதைகள் சாதிப்போராட்டத்திற்கு எதிரான கவிதைகளில் குறிப்பிடத்தக்க முயற்சிகளாகும். இன் ஒற்றுமைக்கும் எமது கவிஞர்கள் குரல்கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன் ஒற்றுமைப் பல வகையிலும் சிதைக்கப்பட்டு வரும் இக் காலகட்டத்தில் இத்தகைய வெளியீடுகள் வெளிவருவது முக்கியமானது. எமக்கு இது ஒரு புதிய தெம்பதைத் தருகின்றது. இன் ஒற்றுமை வெறும் கோதான் அர்தமற்ற கோட்டாகுளால் கட்டி எழுப்பக் கூடியதல்ல. மாருக அது இரு இனங்களுக்கும் பொதுவாகக் கட்டி எழுப்பப்படல் வேண்டும். தமிழ் மக்கள் மத்தியிலும் புரட்சிவாத சிந்தனையுள்ள எழுத்தாளர்கள் உள்ளார்கள் என்பதைச் சிங்களவரும் அவ்வாறே சிங்களவர் மத்தியில் புரட்சிகர எண்ணங்கள் கொண்டவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தமிழ்நிறம் புரிந்துகொண்டு இதன் அடிப்படையில் கட்டி எழுப்பப்படும் இன் ஒற்றுமைதான் நடைமுறைச் சாத்தியமானது. இம் மொழிபெயர்ப்பு

முயற்சி கவிதையுடன் மட்டும் நில்லாது சிறுக்கைத், நாவல், நாடகம் என்று பல மூச்சங்களை கும் பரவ வேண்டும் என்று கூறிவைத்தார். இவரது மனியான கருத்துக்கள் உண்மையிலேயே அவையோரில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதை அவதாளிக்கக் கூடியதாக இருந்தது: கூட்ட முடிவில் ஆங்கில மாசுகையான ‘கார்டியன்’ நிருபர் இவரது கருத்துக்களை வீதந்து பாராட்டினார். வந்திருந்த சிங்கள் எழுத்தாளர்களும் தமது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொண்டனர். அடுத்துச் சபையோர் கருத்துரைகளுக்கு இடமிருக்கப்பட்டது.

‘கார்டியன்’ நிருபர் திருகாயின் பேசுகையில், ‘இந்துசகல் ஸ்தான என்ற இக்கவிதை நால் சகல பகுதிகளிலும் அறிமுகங்கள் செய்யப்பட வேண்டும்’ என்றார். எழுத்தாளர் திருக்குணசேன விதான் கருத்துத்தெரிவிக்கையில், ‘தேசிய ஒற்றுமைக்கு வகைசெய்யும் சகல முயற்சிகளும் வரவேற்கப்படவேண்டும். விரைவில் மக்கள் எழுத்தாளர் முன்னணி பத்துத் தமிழ்ச் சிறுக்கைத்தகளைச் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட இருக்கிறது. எமது உணர்வுகளைத் தமிழ்ச் சகோதரர்கள் நன்கு புரிந்து கொண்டு ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்றார். சபையில் வந்திருந்த பலரும் தமது அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிக்கையில் இந்த மொழிபெயர்ப்பு முயற்சியையும் இதுவெளிவரக் காலாக இருந்த அணைவரையும் பாராட்டினார்கள். திருவாளர்கள் பைச்சீன், சமஸ்தி, ஜவாத் மரைக்கார் ஆகியவர்களும் கலந்துரையாடவில்கலந்து கொண்டனர். ♫

பொன்னிலன்

தமிழின் புதிய நம்பிக்கைகள்

செ. யோகநாதன்

அன்னம், அகரம் வெளி
யீடுகள் அமைப்பு முறையிலே
மட்டுமல்லாது புதிய தலைமுறை
யின் அற்புதமான எழுத்துக்களை
யும் எமக்கு அறிமுகம் செய்து
பிரமிப்புத் தருகின்றன. சிற்பி,
ஜெயந்தன், நீல பத்மநாபன்,
வீர வேலுசாமி, அப்துல் ரகு
மான், சக்திக்கணல், புவியரசு,
தமிழ்நாடன், பாலா, கொ. ச.
பலராமன் போன்றேரின் படைப்
புகளையும், நா. தர்மராஜனின்
மொழி பெயர்ப்பான் ஜான்
ஸ்மென் பேர்க்கிள் நிலவு வந்து
பாடுமோ' வையும் வெளியிட
உள்ள அன்னம், அகரத்தினரின்
பணி பாராட்டுதலுக்குரியது.
தனித்தன்மை வாய்ந்த புத்த

கப் பதிப்பு, இலக்கிய அனுஞ்
முறைகள், இலக்கிய வெளியிட
புதிய கவடு என்ற சஞ்சிகை
முயற்சி ஆகியவற்றால் தமிழ்ப்
படைப்பாள், வாசகர்களின்
அபிமானத்தைப் பெற்ற வெர்
களின் பிரதான சக்தியாகச்
கவிஞர் மிராவே விளங்குகிறார்
என அறிந்தேன்.

இவற்றைவிட இன்றைய
பதிப்புத் துறையில் மிகவும்
தாக்கமான நிலைமையினை தோற்
ருவித்து வருகிற ஒரு நிறுவனம்
என். சி. பி. எச். ஆகும். இதை
ஒரு சிறு பதிப்பகமாக என்ன
முடியாது. ஆம்; என்ன ப்
பொதுத்தவரை தென்கிழக்
காசியாவிலேயே மிகப் பிர
மாண்டமானதொரு பதிப்புத்
துறை நிறுவனம் நியூ செங்கரி
புக் கவுன் ஆகும். அம்பத்
தூரிலே உள்ள தொழிற் பேட
டையிலே அமைந்துள்ளது
என். சி. பி. எச். இதற்குச்
சென்னை, மதுரை, திருச்சி,
கோவை, சேலம் ஆகிய பிர
தான் நகர்களில் கிணை நிறுவ
னங்கள் உள்ளன. அதன் பதிப்
பக் நிர்வாகி திரு. ஐ. எம்.
ஹாசெயன் எஸ்பவர். தேர்ந்த
நிர்வாகி. ஆழந்த அனுபவமும்,
செயல் திறமையுமின் இவரது
நிர்வாகத்தினால் பல முற்போக
காளர்களின் எழுத்துக்களை நாம்
பரிச்சயம் கொள்கிறோம். என்.
சி. பி. எச். மூலம் வெளியா
கின்ற நூல்களிற்கு தனியான
வரவேற்று இருப்பதை நாம்
அறிவோம். நா. வரணமாமலை,
ரகுநாதன், கே. சி. எஸ். அரு
ணாசலம், பொன்னிலன், கைலா
சபதி, சிவத்தம்பி, டொமினிக்
ஜீவா ஆகியோரது நூல்களை
என். சி. பி. எச். தொடர்ந்து
வெளியிட்டு வருகின்றது. ஒரு
பெரிய 'பக்டரி' யாகக் காட்சி
தருகிற என். சி. பி. எச். பதிப்
பக்கத்தைப் பற்றிச் சுருக்கமா
க்கி குறிப்பிடுவதே நீண்ட கட்டு

நேர்யாகிவிடும். மொழிபெயர்ப்புத் துறையிலும், அரசியல் தத்துவங்களிலும், படைப்பிலக் கீயத்திலும் நிறையவே சாதனைகள் புரிந்து வருபவர்கள் என். சி. பி. எச். கினர் நவீன வெளி யீட்டுத் துறையில் மிகுந்த பயிற்சியும் பரிசுப்பமுறைன்னிடிரு. ஹாசெயினோடு திருவாளர்கள் ராதாகிருஷ்ணமூர்த்தியும், பி. இ. பாலகிருஷ்ணனும் ஒன்றிணைந்து செய்கின்ற பணிமுறபோகது இயக்கங்களைப் படுத்தி முன்னேற் செய்யும் என்பதில் கொஞ்சமும் ஜயம் இல்லை.

நான் மேலே குறிப்பிட்ட விஷயங்களைப் பற்றிய நான் என்னேடு பயணம் செய்த இனை ரஹுக்கு இல்லாதிருந்தது ஆச்சரியத்திற்குரிய விஷயமல்ல என் பதை அப்பயணத்தின் போதே நான் உணர்ந்து கொண்டேன். அவ்வது கையிலிருந்த சஞ்சிகைகள் பெண்களை உரித்துப் பார்ப்பதிலே அக்கறையோடு போட்டி போட்டுக் கொண்டு ருக்கின்றன, அதில் வருகின்ற எழுத்துகள் அந்தரங்கங்களை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுவதிலே ஆர்வத்தினேடு ஈடுபட்டிருக்கின்றன. சினிமாக்களோ முறைத்துறையை உறவுகளையும், தப்புத் தாளங்களையும், ரவிக்கையில்லா உடல்களையும் சுலை வடிவமாகக் காட்டி பணம் சம்பாதிகின்றன. புராணப் படங்களை எடுப்பதே செக்கவை சீரியகாக் காணப்பிப்பதற்குரிய வழிகள் எனத் தயாரிப்பார்கள் கள் கண்டு செயல்படுகிறார்கள். இவ்விழை மே வெற்று ஆரவாரங்களாலும் பணச் சேகரிப்பாலும் கொச்சைப்பட்டிருக்கின்ற குழுவிலே ஒரு இளைஞரின் நிலைமை எவ்வளவு பரிதாபத்திற்குரியது என்பதனை நான் என்னிப்பார்த்தேன். அடிப்படையான

தவறுகள் இருக்கின்ற எந்தத் தேசமுமே இத்தகைய பிரச்சினைகளுக்குப்பட்டிருக்கும் என்பது விதி. அது அமெரிக்காவாகட்டும், இந்தியாவாகட்டும் இலங்கையாகட்டும் எங்குமே ஒரே கதைதான். இந்தச் சூழ்நிலையை மாற்றியமைப்பதில் படைப்பரவிகளுக்கு உள்ள பங்கு எவ்வளவு முக்கியமானது; காத்திரமானது. தங்களைப் பல மான விடுதலை இயக்கங்களோடு பிளைத்துக் கொள்ள வேண்டிய தேவை அவர்களுக்கு அவசரமானது. உதிரிகளும், தனித் திருநூல் வாழும் தவமணிகளும் எதிலும் மாறுதலைக் கொண்டு வர முடியாதென்பதில் அசையா நம்பிக்கை உள்ளவன் நான். அத்தகைய நம்பிக்கையோடு இயங்கி வருகிற பேரரசிரியர் நா. வாணமாமலை. பொன்னை, தி. க. கிவசங்கரர் போன்றவாகளைச் சந்திப்பதற்காகவே நான் திருநெல்வேலிக்குப் போவதில் ஆர்வங்காட்டி வேண். இத்தகைய சிந்தனை களுக்கிடையே நான் திருதெல் வேவியை அடைந்தே தன் பொழுது விடிந்து கொண்டிருந்தது.....

4

பொன்னைவன் என்ற பக்தவத்சலன் ஆஸ்தையின் கம்பிரரமான மீசாயோடு என்முன்னே தோன்ற முன்னமே அவரது எழுத்துக்களோடு நான் பரிசுயமுற்றிருந்தேன். ஆற்றல் வாய்ந்த கலைஞர் என்பது மட்டுமல்ல, முறபோக்கு இயக்கமுன்னணி வீரஞ்சவும், விஞ்ஞானி ரீதியான சித்தாந்தமே மனி தகுத விமோசனத்தித்து வழி திறக்கும் என நம்புகிற போராளியாகவும் இருப்பதுமே பொன்னைவன் என்ற படைப்பாளியின் சிறப்பியல்புகளாகும். 'கரிசல்', 'ஊற்றில் மலர்ந்தது'

'கொள்ளைக்காரர்கள்' ஆகிய படைப்புகள். இவருடைய கண்ணேட்டத்தின் ஒளி வு மறைவின் றி சொல்கிறவை. 'கானலில் நீர் தேடும் மான்கள்' இவரது புதிய நாவல். 'உறவுகள்' என்ற குறுநாவல் சரலால யாவினரினால் 'பூட்டாத பூட்டுக்கள்' என்ற பயரிலே திரைப்படமாக எடுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. 'மூன்றும் மலரும்' திரைப்படத்தின் மூலமாக மாறுதலான ஒரு தமிழ்ப் படத்தை இபக்கியவர் என்ற பெயரினை எடுத்துக் கொண்ட மகேந்திரன் — இனையராஜா. பஞ்ச அருணங்கலம், ராஜனானு, கே. என். லட்சமணன் ஆகியோரது கூட்டிலே கூருவாகின்ற வண்ணப் படமான 'பூட்டாத பூட்டுக்கள்' தமிழ் கிள்மாததுறையின் ஆரோக்கியத்திற்குப் பல வழிகளிலும் பங்களிப்புச் செய்யும் என்கிற நம்பிக்கையினை திரைப்படம் பற்றிய செய்தித் துணுக்குகள் நமக்கு அளிக்கின்றன. எல்லாவற்றை யும்விட 'உறவுகள்' அற்புதமாவ கூத. ஆதவாக் புதித்துப் பழுது கூட்டுப்புட, கலாரசனையும், தொழில் திறனுமூள் நெறியாள்கையினால் அது சிறந்த திரைப்படமாக வாய்ப்பு இருக்கின்றது. இந்தியாவின் சராசரி, அடிமட்ட மனித வாழ்வைச் சித்தரிக்கின்ற பொன்னீவனது சிறுஷ்டிகள், அதே உணர்வு பூர்வமாக திரைப்படமாக மாறுகிறபோது சினி மாத்துறைக்கு மட்டுமல்ல, மக்களின் சிந்தனைப் போக்கிற்கும் குறிப்பிடத்தகுந்த திருப்புமுனையினைத் தொற்றுவிக்கும் எனத் துணிந்து சொல்லாம்.

பொன்னீவன் ஒரு கவிஞர்: மொழி பெயர்ப்பாளன். கவிதைத் தொகுதியும், கல்வித் துறை சம்பந்தமான 'வாழக்

கைப் பாதை' யும் வெளியாட்டுள்ளன. 'கரிசல்' நாவல் ரூஸ்ய மொழியில், மொழி பெயர்க்கப் பட்டுள்ளது. உலக மொழிகளுக்குப் போகக் கூடிய சிறப்பியல்புகள் நிரம்பிய 'கரிசல்' பொன்னீவனதுக்கு மிகவும் பொறுப்பான கடமையிலைக் கொடுத்திருக்கிறது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயமாகும்.

'கரிசல்' நாவலின் அதே கதைத்தக்குவினைக் கொண்ட 'பன்கர்வாடி' என்ற மாரத்திய நாவலினை நாவாசித்தபோது பொன்னீவனின் மேலே அளவு மிரிய பிரசியிப்புக் கொண்டேன்று ஏனெனில் 'கரிசல்' அவ்வளவு தூரம் தான் எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்தினை பூரணத்துவமாகத் தெரிவிக்கின்றது. 'பன்கர்வாடி' என்ற நாவல் ஆங்கிலத்திலும், டெனிஷ் மொழிகளிலும், இந்தியாவின் எல்லா மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளது. 'மதில்களில்லாத கிராமம்' என்ற தலையங்கத்தோடு ஆங்கிலமொழியில் வெளியான இந்த நாவல், பல உலகத் தொகுப்புகளில் இடம் பெற்றுள்ளது. கதைப் பொருள், கதைமாந்தர் ஆகியோர் 'கரிசல்', பன்கர்வாடி', ஆகிய இரண்டிற்கும் பொதுவானவர்கள், ஆனால் பன்கர்வாடி மில் வெங்கடேஷ் மாட்கூல்கர் வெறும் சித்தரிப்பினையே அழகுறக் காணப்பித்துள்ளார். பொன்னீவன் அத்தோடு நின்றுவிட வில்லை, பல படிகள் மேலேறித் தன்னுடைய நாவலில் கலையாகும். தத்துவார்த்த நெறியும் இனைத்துப்பினையும்படி செய்து, இலக்கியத்திற்குரிய சமூகப் பணியினை நிறைவேற்றிவைத்திருக்கின்றார்; மக்கள் இலக்கியம் என்றால் எப்படி அமையவேன்டுமென்பதற்கு உதாரணம் கொடுக்க முன்வந்திருக்கின்றார்.

(தொடர்மு)

ஆப்கன் புரட்சிக்கு

ஒரு வயது

‘சாணக்கியன்’

மிகப் பெரும்பாலான ஆப்கனின்தான் மக்கள் 1878 ஏப்ரலில் நடைபெற்ற மக்கள் ஜனநாயகப் புரட்சியின் வெற்றிகளை ஆதரிக்கின்றனர். அவற்றைப் பாதுகாப்பதற்காக ஆயுதமேந்தத் தயாராய் இருக்கின்றனர் என்பதை அங்கு மிக அன்மையில் நடைபெற்ற சம்பவங்கள் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன.

மறுபுறத்தில் வெளியார் தாண்டுதல் பேரில் உள்ளாட்டுப் பிறபோக்குச் சக்திகள், தாம் இந்துவிட்ட தனியுரிமைகளை மீண்டும் பெறுவதற்காகவும், நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பை மீண்டும் நிலைநாட்டுவதற்காவும் புரட்சியினால் தாக்கியெறியப் பட்ட நுகத்தடியை மீண்டும் மக்கள் மீது திணிப்பதற்காகவும் சகல காரியங்களையும் செய்வதற்குத் தயாராகியிருக்கின்றனர் என்பதை இதே நிகழ்ச்சிகள் மீண்டும் ஊர்ஜிதம் செய்கின்றன.

ஹோந்தில் எதிர்ப்புரட்சிக் கலை மீதுகிரமாகவும், முடிவாகவும் நக்கப்பட்டது: சர்க்காரின் இந்நடவடிக்கைக்கு நகரங்களிலுள்ள பொதுமக்கள் நடத்தி ஆதரவு தெரிவித்தனர். பிறபோக்காளர்களுக்கு மக்கள்

மத்தியில் ஆதரவு கிடையாத என்பதை இவை நிருபித்தன. மாரூக டீன் மற்றும் அமெரிக்காவில் செய்யப்பட்ட ஆயுதங்களும் பெரும் குவி யலான் டாலர், பவுன் நானையங்களும் எத்திசையிலிருந்து ஆத்திரமுட்டகள் ஏவி விடப்பட்டன, தொடர்ந்து ஏவி விடப்படுகின்றன என்பதை வெகு துல்லியமாகக் கட்டிக் காட்டுகின்றன.

புரட்சியினால் ஆப்கானில் தானிலிருந்து வெளியே தூரத்தப்பட்டவர்கள் முகாமடி த்துள்ள ஓர் அண்டை நாட்டிலிருந்து ஜனநாயக சர்க்காருக்கு எதிராக புனிதப் போர் நடத்துவதற்கான அறைகள் வீல் முல்லை சகோதரர்களிடம் இருந்து கிளம்பிற்று:

தமக்கென ராணுவங்கள் இல்லாத இந்தத் தளபதிகளில், கோபன் ஹேகனிலுள்ள ஆப்கன் மையத்தின் முன்னால் தலைவராகிய கணமுடி சிபஹதுல்லா முஜர்திரியும் காபூல் பல்கலைக்கழகத்தின் இஸ்லாமியத் தத்துவவாயியல் துறையின் மாஜி பேராசிரியரும் வெறி பிடித்த மன்னராட்சி ஆதரவாளர் பலருதின் ரப்பானியும், இதர பல பிறபோக்கான மூலங்களும் உள்ளனர்; கலை வகையான

ஆழந்த வருத்தம்

யாழிப்பாணப் பல்கலைக் கழக உபவேந்தரின் மனைவியாரான திருமதி கமலா வித்தியானந்தன் சடுதியாக மறைந்து விட்டது மிகப் பெரிய துக்கமாகும். பேராதனையில் பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் தமிழ்த் துறைத் தலைவராகக் கடமையாற்றிய பொழுது அன்னுரீன் மனைவியான கமலா அவர்கள் அங்குள்ள மாணவர்களுக்குத் தாயைப் போலக் காட்டிய பரிவம் பண்பும் இன்னும் பேராசிரியரின் மாணவர்களால் விதந் தோதப்படுவதுண்டு.

இந்தப் பேரிழப்பால் முழுச் சொகத் தில் ஆழந்திருக்கும் திரு. வித்தியானந்தன் அவர்களுக்கும் அன்னுரூது குடும்பத் தினருக்கும் எழுத்தாளர்களினது சார்பில் மல்லிகையின் ஆழந்த வருத்தத்தை தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்;

— ஆசிரியர்

களை விவசாயிகள் அனுபவிப்பதைத் தடுப்பது அவர்களுக்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. ஜனநாயக சேர்திருத்தங்களுக்கு முன்பு பெரும் நிலப் பிரபுக்களில் ஐந்து சதவிகிதத் தினர் சாகுபடக்கு ளாயக்கான் சகல நிலப்பரப்பிலும் பாதியைத் தம் உடைமையாக வைத் திருந்தனர். இங்று, முன்பு நிலமில்லாதிருந்த 1, 50, 000 குடும்பங்கள் ஏற்கெனவே 5 ஜெரிப் (கமார் ஒரு ஹெக்டேர்) நிலத்தை பெற்றுள்ளன. சகல விவசாயிகளுக்கும் கடும் வட்டிக் கடன்களைத் திருப்பித் தருவதி விருந்து விவக்களிக்கப்பட்டுள்ளது.

மதம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டும் ஆப்கானிஸ்தான் ஜனநாயகக் குடியரசு சர்க்கார், மனச்சாட்சி சுதந்திரத்தையும், மதவழிபாட்டுச் சுதந்திரத்தையும் பிரகடனம் செய்து, உத்தரவாதம் செய்துள்ளது. எனிலும் மூல்லாக்களில் ஒரு பகுதியினரின் கவிழ்ப்பு நடவடிக்கைகள் பற்றி உதாஸமாயிருக்குமுடியாது. இந்த மூல்லாக்கள் அனைகைக் கடந்த காலத்தில் நிலப்பிரபுத்துவம் மற்றும் மேல்தட்டு அதிகார வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களுடன் நெருக்கமான தொடர்பு கொண்டிருந்தனர்.

இடுகாவி அமைப்புகளின் அவசர அவசரமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட ஒட்டுப் பிளாஸ்திரி 'தேச விடுதியை முன்னணி'யின் பிரதிநிதி என்று முஜர்திரி தன்னைத்தானே பிரகடனம் செய்து கொண்டார்.

ஒர் இடையரின் மகனையிறார் முஹமது தராகியின் தலைமையின் ஓழி தற்போது நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் ஜனநாயக சேர்திருத்தங்களை வெறுக்கும் பிற்போக்காளர்களும் அவசரப் படுகின்றனர். பூரடியின் பலன்

சில மூல்லாக்கள் நிலச் சீர்திருத்தத்தை மட்டுமின்றி மக்கள் மத்தியிலுள்ள எழுத்தறி வின்மையை ஒழிப்பதையும், முன்பு ஒரு தட்டு முட்டுச் சாமானைப் போன்று விலைக்கு வாங்கி விற்கப்பட்ட பெண்களுக்கு சமத்துவ உரிமைகள் வழங்கப்படுவதையும், இதர நிலப் பிரபுத்துவ பத்தாம் பசலி பழக்க வழக்கங்கள் ஒழிக்கப்படுவதையும் எதிர்க்க முயலுகின்றனர். அவர்கள் வெளு

வாக்குறுதி

தேரிதல் காலத்தில்
மிக வேகமாக
ஜனித்த
வாக்குறுதிகள்
ஆட்சிக் காலத்தில்
தொடர்ந்த
அக்சிரமச் சரண்டவில்
மரணித்துப் போயின्.

தனபாலசிங்கம்

வாகப் பின்தங்கியிருப்பதுடன்
தமது ஆட்டங்களுள்ள மத
திய காலக் கோட்பாடுகளை
விடாப்பிடியாகப் பிடித்துத்
தொங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற
னர்.

தமது நோக்கங்களை அடை
வதற்காக, புரட்சியின் எதிரிகள்
மூல்லாக்களின் இப்பகுதியின்
ரையும் குறிப்பாக உலகின்
இதர பகுதிகளிலிருந்து தனியா
கப் பிரிந்து ஒதுங்கியுள்ள மலைப்
பிரதேச சமுதாயங்கள் வாழு
மிடங்களில் சதித் திட்டங்களினத்
தீட்டவும், நாச வேலைகளைச்
செய்யவும் சில இந்த தலைவர்
களின் கண்முடித்தனமான மர
பான பணியையும் பயண்படுத்தி
வருகின்றனர். அன்டை நாட்டு
ஞ் நாடோடிப் பழங்குடியினர்
மும் ஆளுதலி செய்யும் தனங்களாகவும் புரட்சியின் எதிரிகளால் கருதப்படுகின்றனர்.
அதே சமயத்தில், உலகிலுள்ள ஏகாதிபத்தியவாதிகளும், பெய்தின் (பீஸே) ஆட்சியாளர்களும்

மகிழ்ச்சியுடன் அவர்களுக்கு
ஆயுதங்களையும் சாதனங்களை
யும் அள்ளிக் கொடுக்கின்றனர்.

இதலை போலீசும், மக்களும்
ஒரு சிறிய மாநில நகரமான
ஸ்பார்லூரில் சீன ஆதரவுச் சக்
திகளின் கலகத்தை ஒடுக்கினர்.
பாகிஸ்தானின் எல்லைக்கு அரு
கில் உள்ள குனர் மாநிலத்தில்
மக்கள் வாழும் பய பகுதிகள்
ஆயுதந் தாங்கிய தாக்குதல்
களுக்கு இலக்காயின்.

பாகிஸ்தானில் நாச வேலைக்
காரர்களைப் பயிற்றுவிப்பதற்கு
முகாம் கள் நடத்தப்படுவது
பற்றி அந்நாட்டுப் பக்திரிகை
கள் செய்திகளை வெளியிட்டுள்ளன.
இச் செய்திகளை வண்ட
விழுள்ள 'கார்டியன்' பத்திரிகையும் 'வாவிங்டன் போஸ்ட்'
பத்திரிகையும் திரும்பவும்
வெளியிட்டன, எதிர்ப் புரட்சியாளர்களே இது சம்பந்தமாக
பி.பி.சி.யினாலும் மேலைய
செய்தி நிறுவனங்களாலும்
தொடர்ச்சியாகப் பரப்பப்படு
கிற செயல்களுக்குத் தாடுமே
காரண கர்த்தா என்று உரிமை
பாராட்டுகின்றன.

இதற்குப் பின்னரீதான்,
'பாகிஸ்தானில் புகவிடம் தரப்
பட்ட சில ஆப்கானிய அகதிகள்
பத்திரிகை நிருபர்கள் கூட
தட்டத்தை நடத்தினர், அறிக்கை
களை விடுத்தனர், ஆப்கானின்
தாவின் உள்நாட்டு நிலைமை
பற்றி பத்திரிகைக் குறிப்புகள்
விடுத்தனர்' என்று அதிகார
பூர்வமாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது
ஆட்சியாளர்கள் 'இத்த
கைய அகதிகள்' நோக்கித்
திரும்பி ஆதரவுடன் 'தமது
அந்தவிதைக் காப்பாற்றிக்

கொள்ளும்படி' எச்சரிக்கை செய்தனர்; வேறு எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை; பாகிஸ்தான் மூல்லாக்களின் (உண்மையில் அரசியல் கட்சிகளின் தலைவர்களின்) ஆபகன் எதிர்ப்பு அறிக்கை சம்பந்தப் பட்ட மட்டிலும், அவர்கள் சர்க்கார் பிரதிநிதிகள் அல்லாததால், அவர்கள் மீது எத்தகைய கட்டுப்பாடும் செலுத்த முடியாது என்று பாகிஸ்தான் அயல்துறை அமைச்சகத்தில் நடைபெற்ற பத்திரிகை நிருபர் கூட்டத்தில் அறிவிக்கப்பட்டது. இதிலிருந்து, 'மூல்லீம் சகோத தரார்கள்' ஆத்திரமுட்டும் செயல்கள் பாகிஸ்தான் ஆட்சியாளர்களின் மறைமுகமான சம்மதத் துடனும்; வலதுசர்ரி மதவாதக் கட்சிகளின் தேவியக் கூட்டணியின் ஒளிவு மறைவற்ற ஆதரவுடனும் நடைபெறுகிறது என்பதை எவரும் முடிவு செய்ய முடியும்,

இராணுவங்கள் சில தலைவர்களின் நிலையும் கவலையை உண்டு பண்ணிகிறது. அவர்கள் கவகக் காரர்களுக்கு ஆதரவளிப்ப தோடு மட்டுமின்றி மதவெறி பிதித்த கூட்டத்தினர் தெற்ற ராணுவம் மஷீஹுத்திலும் உள்ள ஆப்கானிய ஐனநாயகக் குடியரசின் தூதரக அலுவலகங்கள் மீது தாக்குதல் நடத்துவதற்கும் அலுமதித்துள்ளனர்.

ஆப்கானிஸ்தான் ஐனநாயக குடியரசின் சர்க்காருக்கு எதிரான எத்தகைய நடவடிக்கை களிலும் தனது நாடு கவனது கொள்ளவில்லை என்று அமெரிக்க சர்க்காரின் பொது வீவ

காரங்கள் துறையின் துணைச் செயலாளரும். அயல்துறையின் பிரதிநிதியான ஓஹாடி கார்ட்டர் ஒரேயடியாக மறுத் தார் எனினும், ஆப்கானிஸ்தான் விவகாரங்களில் மத்திய உளவு நிறுவனம் தலையிட்டு வருகிறதா என்று கேட்கப்பட்ட கேள்விக்குப் பதிலளிச் சொலில், இந்த நிறுவனத்தின் நடவடிக்கைகள் பற்றித் தான் எவ்வித விளக்கமும் கூறப்போவதில்லை என்று கூறினார்.

ஆப்கானிஸ்தானுக்கு அளிக் கப்படும் சோவியத் ராஜு வாதவு அதனால் 'ஸ்திரமற்ற தன்மை'க்கு இட்டுச் செல்கின்றது. மாருக வடக்கு ஏழாணுக்கு அளிக்கப்படும் அமெரிக்க உதவி 'சக்ஜியானதாக' கருதப்படுகிறது என்னும் கேள்விக்கு அளிக்கப்பட்ட பதில் இன்னும் தெட்டத்தெ தெவிவாக உள்ளது. எந்தத் திட்டவட்டமான பதிலும் கொடுக்க முடியாது என்று ஹோடிடுக் கார்ட்டர் கூறிவிட்டு, 'உலக விவகாரங்களில் ஒரு எதார்த்தம் என்னவென்றால் நாம் சம்பவங்களை நமது தேசிய நலன்களின் கண்ணேட்டத்திலிருந்து கருதக் கூடிய நிலையில் உள்ளோம்' என்று தொடர்ந்து கூறினார். இதுகான் விஷயத்தின் சாரம். சினுவின் உதாரணத்தைப் பின்பற்றி அமெரிக்காவானது ஏற்கனவே குறைவாக இருந்த ஆப்கானிஸ்தானுக்கான தனது பொருளாதார உதவிகள் இன்னும் வெகுவாகச் சூழத்து 1.48 கோடிடாலராக அல்லது தலை ஒருடாலராக ஆக்கியள்ளது என்றும் உண்மை இந்த 'தேசிய நலன்கள்' எவ்வளவு மாறும் தன்மையானது என்பதற்குக் கண்கூடான சான்றாகும். *

உச்சி வெயிலில் நிழல் தெரிவதில்லை

ச. சுதந்திரராஜா

ஹெட்டியாராச்சியின் ஊர் நோக்கியாகமவாக இருந்த போதிலும் செல்வாக்கு நாத் தாண்டியாவின் ஒட்டுத் தொழிற் சாலைகள் வரை வியாபித்திருந்தது. அவனை அங்கே எதிர்த்தவர் உருப்பட்டிருப்பதாக உருப்படியான சான்றுகள் யாதுமில்லை.

தாஹிரா இப்படி முக்காடு போட்டபடி ஊதுபத்தி உருட்டுகின்ற இந்த வேலைக்கு வந்திருக்க மாட்டான். வறுமைதான் அவனை அப்படி வீரட்டியது. ஸாபைர் கூட அதே ஹெட்டியாராச்சிக்குத் தான் ரக்டர் ஒட்டுகிறவன். அவர்களுக்கு எல்லாமாக ஏழு குழந்தைகள். 'தலவாணி'யப் பிடிச்சுப் பியத் தெடுப்பது போல் பட்டினிக்குத் தாக்குப் பிடிக்காமல் தாஹிரா வைத்தான் தாக்கி முடித்த மழைகளுக்கு முன்னால் அவன் எதிர் நிற்க முடிந்ததில்லை.

ரொம்பப் பழைய காலத்துக் கையிக்கிள். பெடல் கட்டைகள் தேய்ந்த சிறு கரிக்கட்டையாகித் தெரிகிறது. பிரேக் - ஸினிங் இருந்ததன் அடிச்சுவடே தெரியாது. அதிலே - காக்கி மய மான் கிக்காரித் தொப்பியோ மும் வெள்ளை வேட்டி மாதிரி யான சாரத்தோடும் வெளிறிப் போன ஊதாநிற புஷ் ஷேர்ட் போடும் பவளி வருகிறவரே அவளுடைய சுபவவசர் பரம

சிவத்தார். வடக்கேயிருந்து வந்தவர். நிம்மின் நிறமும் அவரது மெனி நிறமும் வித்தி யாசமாகி இருக்கவேல்லை. அவருடைய பொக்கற்றை அப்படி வீங்க வைத்திருப்பது பழைய முக்குக் கண்ணாடிக் கேக்டேஸ் ஒழிய வேறு எதுவமில்லை. அவருட பார்வையிலும் கூர்மையோ பிடிப்போ நிதானமோ தெரிய வில்லை. 'காட்டுக் காங்கை வெக்கையுக்கை' பணிபுரிய அவருக்கு அப்படியும் ஒரு விதி?

பரமசிவத்தார் கிளரிக்கல் சேவன்ராகத் திகழ்ந்து நல்ல களைபான சீதன்த்தில் நாலு பரப்புக் காணியில் கிணறு வீடு சீதமத்தான் மனமுடித்தவர். இன்னமும் கூட சீதன்ததுக்கு வட்டி மாதாபாதம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒரு உறுதியான வெராக்கியத்தில் திடமாகச் சிங்களம் படிக்கிற தில்லை என்றிருந்து வேலையைப் பறிகொடுத்தவர். சொஞ்சான வேலையை இழந்த பின்னாலேயே தன்னுடைய முட்டாள்தன்மை பிழவாதத்தின் பின் விளைவும் தூண்டி விட்டு வேடிக்கை பார்த்து ஒடியொளிந்தவரின் நபுஞ்சகத்தையும் உணர முடிந்தது. ஞானம் பிறந்தது. ஆனால் காலம் கடந்தது.

வாறனிலும் திணைக்கள ரக்கிலும் ஆலர் வீவில் ஊருக்கு

வந்தபோது மொய்க்கின்ற உறவுக்காரர்களை எத்தனை செருக்கொடு ஏனைத்தோடு சிறு பூச்சிகளைப் பார்ப்பது போலப் பார்த்திருக்கின்றார். தலைகால் புரியாமல் ஆடினார். நூலைந்த தால் எல்லாம் தனிச் சிங்களச் சட்டத்தைத் திட்டித் தீர்த்தி ருக்கிறார். உச்சத்துக்கு ஏறிய போதை வாழ்க்கையில் திணைத் திருக்கிறார்.

ஆனால் வேலை பறிபோய்த திரும்பிய போது அவரை எவ்வுமே ஏற்றுத்தும் பார்க்கவில்லை. ஒட்டியிருந்த உறவெல்லாம் வெட்டுப்பட்டு போனது. உடலமே உலர்ந்து முழு முகமுமே வாடி வதங்கிப் பரமசி வத்தார் தரை மட்டமாகிப் போன ஒரு உலகத்தில் தாம் மட்டுமே தனித்துப் பின்மாகித் திரிவதாகப் பிரமை கொண்டு அலைந்து திரிந்தார்.

படாடோப உலகமே பறி போனதாயிற்று. பல மாதங்கள் கழிந்த பின்னாலேயே ஏதாவது கொம்பனி உத்தியோகந்தேடி விண்ணப்பிக்கத் தொடங்கினார். பரமசிவத்தார் எல்லா விண்ணப்பங்களிலேயும் தம்மை வேலையில் சேர்க்குமாறு முதலாளிமாரிடம் கண்ணாட்டம் போட்டுத் தன்னினார். எடுப்பிடித் தனமான கொம்பனி உத்தியோகங்கள் கீழ்த்தரமானதாக அவருக்குத் தெரிந்த திலைப்பாடு அடியோடு மாறலானது. இப்படியே விண்ணப்பித்து விண்ணப்பித்து இறுதியில்தான் ஹெட்டியாராச்சியின் அலசவில் அகப்பட அவருக்கு முடிந்தது. ஹெட்டியாராச்சி வேலைக்கு அவரைத் தேர்ந்தகின் காரணம் அவர் ‘கவுன்மேன் சேவகராக’ ஏருந்தவர் என்பதற்கே ஒழிய வேறு எதற்குமில்லை.

‘மே வியுமட்ட பிலித்துரெக் வியன்’

முழுச் சிங்களத்திலே கிடந்த கடிதத்தை முகத்திலே விட்டெறியாக குறையாக ஹெட்டியாராச்சி திணித்தான்.

‘என்ன சுதியாக் கிளறிக்கல் சேவினில் இருந்த மனிசன்’

ரோட்டில் கேட்ட விமர்சனம் அவர் காதில் நொத்தியாகவெந்தயின்னும் ரீங்காரித்தது.

இந்த வேலையையும் விட்டு விட்டு ஊருக்குத் திரும்ப அவரால் முடியுமா? கேவலம் ஒரு இருந்தால் ரூபாய்ப் பிச்சைச்சம்பளம்;

அதற்காகத் தன்னிரேயில் வாக் காட்டுப் பகுதியை விட்டு ஒடப் போகிறாரா? இரவுகள் தலையெடுத்ததும் நுளம்புகள் பட்டையெடுக்கும். எரு கை மைப் பாலும் பானும் பறுப்பும் அவரது நாக்கை பரத்துப் போகச் செய்து விட்டது. மருந்துக்கும் கொவிலே இல்லாத ஊர். நெடுஞ்சாலைக்கு இருமருங்கிலும் மட்டுமே குடியிருப்பு; மற்றும் படி எந்தவித வளப்பழுமில்லாத நெடுங்காடு. ஒரே மெழினில் நில்லும் முழுவதும் ஒடுகிற ஒரே தியேட்டர். அதை விட்டால் வேறு பொழுது போக்கில்லை.

பரமசிவத்தாருக்கு; ‘விட்டு வசதி’ கவர்ச்சி காட்டினாலும் இக்கரை மாடு அக்கரைப் பச்சையில் மிதப்பதாக எண்ணிக் கொள்ளுகிற நிலையைத்தான் எண்ணி அமைதி கொள்ள முடினார்போல் முனைந்தாலும் மனம் நிலையில் நிற்பதாகவில்லை.

பக்குவமாக கண்ணுடிக் கேளை எடுத்து முக்குக் கண்ணுடி பிழேமை விரித்து மெதுவாக காதுகளில் செருகி தனிச் சிங்களக் கடிதத்துக்குப் பதில் எழுதுவதற்காக அடசரம் அடரமாக வாசிக்கிறார்.

‘ஓ... தி க...’

சங்கதிகள் தெரிகிறது....

மு. சடாசரன்

எங்கவீல் ஊரில் இருக்கின்ற
கோயில்களில்
வாணிகராகவந்து வாய்த்தவரே;
நீ பெரிய பக்திமானுகவும்,
பாடகஞ்சவும்,
தொண்டனைப் போன்றும்,
தொழில்கள் நடத்துகிற
சங்கதிகள் எல்லாம்
சரியாய் அறிகின்றே!

வட்டிக் கடையும்,
யயல் நிலமும்,
கார் வொறியும்,
தட்டி எடுத்து
தனிமரமாய் நிற்கின்ற
சங்கதிகள் இன்றே
சரியாய்ப் புரிகின்றேன்।

வேளாண்மை செய்ய வெளிக்கிடமார்।
ஆரவரைத் தேடிப் பிடித்தீர்!
அரைக்குவிதான் கொடுத்தீர்!
நெல்லை விதைத்தீர்!

நிலத்திலுள்ள நீரசற்ற
அல்லும் பகலும் அயராதிறைக்காமல்,
குந்திப் பொதுவரம்பில்
பொல்லோ டிருந்துவிட்டுச் சென்றீர்
அடுத்தவயல் செய்தவன் நான்.
நான்முற்றும் நீரிறைத்து
நித்தம் கணைத்துப்பேன்
நீரிறைத்தல் விட்டுவிட்டு
நீயிருந்த அவ்வரம்பைப்
போய்ப்பார்த்த போதுமனம் பொங்கியதே!
உன்னுடைய வாய்மையும் தொண்டும்,
வரும்பிலிட்ட ஒட்டைகளால்,
ஒட்டவரல் கண்டேன்
உடனே எனதுவயல்
நீரிறைத்தும் வற்றுத் காரணத்தை
கண்டறிந்தேன்.
ஒட்டநா போட்டுவைத்த ஒட்டைகளை,
முடிவிட்டு நீரிறைத்தேன்.
சற்றே நிமிடத்தில் வற்றியதே!
வன்னக்கரே! உன்னையே! கு
வாய்மையுள்ள பக்தனைன்று சொன்னால்
இன்னுரூபர் முகத்தைச் சளிக்கின்ற,
சங்கதிகள் எல்லாம்
சரியாய் உணர்கின்றேன்.

எங்களின் ஊரில் இருக்கின்ற கோவிலுக்கு,
 வண்ணக்கராகவந்து வாய்த்தவரே,
 நீபெரிய பக்திமானாகவும்,
 பாடகனுகவும்,
 தொண்டினப் போன்றும்,
 தொழில்கள் நடத்துகிற
 சங்கதிகள் இன்றே
 சரியாய் உணர்கின்றேன்,
 இங்குணது வேடம்
 இனிமேலும் வேகாது,
 எங்கேலும் போவாய் இனி.

இரு கடிதமும்...

ஏப்ரல் மல்லிகை இதழில் ‘தூண்டில்’ பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ள முதலாம் கேள்விக்கான தங்கள் பதில் பற்றி சில கருத்துக்களை முன்வைக்க விரும்புகின்றேன். ‘இதன் மல்லிகையில் பிரசுரிப்பீர்கள் என்ற நப்பிக்கை எனக்கு உண்டு’

இந்த நாட்டில் பெறும்பாலான எழுத்தாளர்கள் நிரந்தரமான வேறு தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள் என்பதில் கவறில்லை. ஆனால் இவர்கள் எல்லோருமே. ‘வீக் என்ட்’ எழுத்தாளர்கள் என்று குற்றம் சாட்டி. கருத்துத் தூய்மையற்றவர்கள், கருத்துக்களை வெளிச் சொல்லப் பயப்படுவர்கள் என்ற தோராணையில் எழுதியிருப்பது, சிலர் கூறுவது பேரால், படித்தவர்கள், பட்டதாரிகள், உத்தியோகம் மீது நீங்கள் கொண்டுள்ள அழக்காறைக் காட்டுகின்றதோவென்ற ஜயப்பாட்டை ஏற்படுத்துகின்றது. சிலர், நீங்கள் கூறிய பண்புகளுடன் கூடியவர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் இதுவே பொதுவாகிகிவிட முடியாது; கருத்தை வெளியிடப் பயப்படுவர்கள், சம்பளமும், வீக் என்ட் விடுமுறையும் பெறுபவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்பதில்லை. எங்கிருந்தாலும் பயங்கராளிகள், சுயநலமிகள் அப்படித்தான் இருப்பார்கள். எழுத்தாளர்கள் எல்லோரும் முழுநேர எழுத்தாளர்களாக இருந்தால், நீங்கள் கூறும் வீக் என்ட் எழுத்தாளர்களைப் போல எழுத்தைத் தானம் செய்யவோ தாரை வார்த்துக் கொடுக்கவோ துணிய மாட்டார்கள், எழுத்தை வைத்துப் பிழைப்பு நடத்தவே துணிவார்கள்.

அதுபோக, எழுத்தாளர்கள் தூய்மையுடன், துணிச்சலுடன் மனம்திறந்து சொல்லும் கருத்துக்களை வெளியிட புத்திரிகைகளோ, சஞ்சிகைகளோ, வானெனியோ அல்லது வேறு சாதனங்களோ முன்தியாத்துக் கொண்டு நிற்கின்றனவா?

‘மல்லிகை’ கூட, தனக்கு உடன்பாடில்லாத கருத்துக்கள்— எவ்வளவு தூய்மையுடன் இருந்தபோதிலும் — அவற்றை இருட்டடிப்புச் செய்து விடுவதாக, சம்தது இலக்கிய உலகில் ஒரு கருத்து நிலவுகின்றது. நிலைமை இப்படி இருக்கும்போது எழுத்தாளனை அப்படிக் குற்றம் சுமத்தலாம்?

எழுத்தாளன் தன் கருத்துக்களைத் தூய்மையுடன் துணிச்சலாக வெளியிட்டாலும், அவற்றை வெளியிடக்கூடிய சாதனங்களின் துணிவின்மையால் அல்லது தூய்மையின்மையால் அக்கருத்துக்கள் அவனுள்ளேயே முடங்கி விடக்கூடிய நிலை இன்று.

உங்களைப் பொறுத்தவரை சாதனம் உங்கள் கையிலிருக்கிறது. கருத்துக்களை நீங்கள் தாராளமாக வெளியிடக் கூடியதாக உள்ளது. இவே உன்மை. ஒவ்வொரு எழுத்தாளனும் தனது கருத்துக்களை வெளியிட சொந்தமாக ஒரு சஞ்சிகையை அல்லது பத்திரிகையை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கருதுகிறீர்களா?

ஜவாத் மரைக்கார்

அதற்கான பதிலும்

எனது கருத்துக்களின் உள்ளீட்டு உணர்வுகளைத்தான் நீங்கள் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். ‘வீக் என்ட்’ எழுத்தாளர் என என்னால் குறிப்பிடப் படுபவர்கள் வாரா இறுதியில் வேறு ஒரு வேலை யும் இல்லாவிடில் — மனைவியுடன் உல்லாசமாகச் சினிமாப் படத் திற்குப் போக வேண்டிய அவசியத் தேவை இருக்காவிடில் — அப்படியே ஓர் இலக்கியக் கூட்டத்திற்கு வந்து தலையைக் காட்டி விட்டிப் போகும் மனப்பாள்மைக் காரர்களைத்தான் நான் ‘வீக் என்ட்’ எழுத்தாளர்கள் எனக் குறிப்பிடுவது வழக்கம்.

அடுத்தது உத்தியோகம் பார் ந்துச் சம்பளம் வாங்கும் எழுத்தாளர்கள் என நான் சொல்வது அதன் அர்த்தத்தில் குறுகிய நிலையில் இன்று நோக்கக் கூடாது. சம்பளம் வாங்கும் எழுத்தாளர்கள் ஏதோ தரம் குறைந்தவர்கள் என்பதைல்ல எனது நோக்கம். ஆனால் ‘சம்பளம் வாங்குவதற்காக மட்டும்’ சிந்திக்கும் செயல்படும் எழுத்தாளர் கூட்டம் நம்மிடையே இல்லாமல் இல்லை. அவர்களின் நோக்கம் தூய்மையான இலக்கிய வளர்ச்சி அல்ல: ஏதோ பொழுது போக்குக் கிடைக்கும் அதே சந்தர்ப்பத்தில் புகழும் கிடைக்குமல்லவா? அதே சமயம் தீர்க்கமான இலக்கிய ஆர்வலர்கள் என்கின்ற முறையில் அவர்கள் பேசும் பேச்சுக் கருத்துக்கள் வேறு ஏரிச்சலை மூட்டுகின்றன.

அதேசமயம் நெருக்கடியான நேரத்தில் மெளனம் சாதிப்பதி மூலம் இவர்கள் வல்லவர்கள். ஓர் உதாரணம் சொல்லட்டுமா? சென்ற அரசாங்க காலத்தில் பரபரப்புடன் அறிக்கைகள், கருத்துக்கள் எல்லாம் வெளியிட்ட எழுத்தாளர்கள் இன்று எங்கே? பேச்சு மூச்சைக் காணுமே!

இப்படியாவர்களைத்தான் நான் குறிப்பிட்டிருந்தேன்: சில குக்கு வெளியிடும் தளம் இல்லை என்பதும் சரியான வாதமாகாது. அந்தக் காலத்தில் எம்மைப் போன்றவர்களுக்கு எந்த விதமான வெளியிட்டுச் சாதனங்கள் இல்லாத நிலையிலும் கூட நமது கருத்துக்களை வெகுஜன அபிப்பிராயங்களாக உருவாக்குவதில் சலியாது உழைத்துச் சாதனை செய்தவர்கள் நாம்.

எனவே உன்மையான இலக்கிய ஆர்வமுள்ளவர்கள் இப்படியான இலக்கியச் சந்தர்ப்பவாதிகளை இன்கண்டு ஒதுக்கித் தள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவே இந்தக் கருத்துக் கூறப்பட்டது;

பொயினிக் ஜீவா

கேள்விகள் புதுமையாக இருக்கட்டும்.— தரமானவையாக அவை அமையட்டும். உங்களது கேள்வியின் பசுன் எமது பறிலுக்கு உற்சங்கமுட்டட்டும்.

புதுமையாக அவை

* மல்லிகையில் யாருமே மெதாடந்து எழுதாவிட்டால் என்ன செய்வீர்கள்?

பரந்தன். மு. பாஞ்சோதி

சஞ்சிகையை ஆரம்பிக்கும் போதே திட்சித்தத்துடன்தான் ஆரம்பித்தேன். எழுத்தார்கள், கலைஞர்களின் நல உரிமைகளுட் காதப் போராடப் பிறந்ததுதான் இந்த மாசிகை. அவர்கள் உண்மையான உணர்வுடன் என்னுடன் ஒத்துழைக்காது போனால் மாதா மாதம் முழுப் பக்கங்களையும் நானே எழுதி நிரப்புவேன். இந்த உறுதி என்னிடம் உண்டு. உள்ள நிலை அப்படியல்ல. மாதா மாதம் வரும் கதை, கட்டுரை, கவிதைகளை வெளியிடுவதற்கே நான் திணறிக் கொண்டிருக்கின்றேன்.

* மலிவுப் பதிப்பு நாவல்கள் பற்றி உங்களது கருத்து என்ன?

கொக்குவில். நா. சிவம்

காற்றுள்ள போதே தூற்றிக் கொள்ளும் அவசர முயற்சி இந்த புற்றீசல் படையெடுப்புக்களால் தமிழ்க்கும் லாபமில்லை. இலக்கி

யத்திற்கும் நன்மையில்லை. இது சொற்ப காலப் பரப்பரப்பு. இதைப்பற்றி நீங்கள் அதிகம் அலட்டிக் கொள்ளாதீர்கள். சீக் கிரமாக மக்களுக்கு இதில் சலிப்பு ஏற்பட்டு விடும்.

* குங்குமத்தை விட்டுச் சாவி பிரிந்ததின் பின்னர் குங்கும் ஆசிரியர் ‘பராசக்தி’ எனப் போடப்பட்டிருக்கின்றதே அதுப் பராசக்தி யார்?

மன்னார். க. முருகவேள்

எனக்கும் உங்களைப் போலவே மயக்கம் இருக்கிறது. கருணாநிதியாக இருக்கலாம் எனுமதலில் நம்பினேன். அவருக்கு உள்ள வேலைத் தொந்தரவு காரணமாக அவராக இருக்க முடியாது என்ற முடிவுக்கு வந்தேன். யாரோ நல்ல தேர்ந்த கை; அறிந்ததும் தெரிவிக்கின்றேன்.

* உங்களது இந்தியப் பிரயாணக் கட்டுரைத் தொடர்திடை ரென முடிந்துவிட்டதில் எனக்கு ஒரு திருப்பதியினம். அருமையாக எழுதிக்கொண்டு வந்தீர்கள். என்னைப் போன்ற இளம் தலை முறையைச் சேர்ந்த இலக்கிய

ரசிகரிகளுக்குப் பல புதுமையான தகவல்களை ஊடே ஊடே செருகித் தந்து, நல்லதொரு கட்டுரையை பிரயோசனமான முறையில் எழுதினிர்கள், ஏன் திடீரென முடித்தீர்களோ தெரியவில்லை.

கண்டி.

ம. சிவநாதன்

பிரயாணக் கட்டுரையை எழுத ஆரம்பிக்கும் போதே மூன்று கட்டுரைகளைத்தான் தொடராக எழுதுவது என்பது எனது திட்டம். எழுத எழுத நீண்டு விட்டது, பலர் அக் கட்டுரைத் தொடரைப் பாராட்டி எழுதியுள்ளனர். அதில் ஒருவர் குறிப்பிட்டார்: இப்படியான சுவைத்தும்பும் பிரயாணக் கட்டுரைகளை நாம் தொடர்ந்து படிப்பதற்காகவாவது நீங்கள் அடிக்கடி வெளிநாடு போய் வந்தால் நல்லது என்று. திடீரென முடியவில்லை, இயல்பாகவே அது முற்றுப் பெற்றுள்ளது.

* ஒரு விசித்திரத்தை நான் அவதானித்துள்ளேன். அதை உங்களது கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். உங்களையும் குறிப்பாக மல்லிகையின் இலக்கியச் சேவைகளையும் தனிப்பட்ட இடங்களில் தனிப்பட்ட நண்பர்களிடம் கிண்டலாக நையாண்டி பண்ணும் சிலர் அதை எல்லாம் மறந்து இரகியம் இரகியமாக மல்லிகையில் எழுதுகின்றனரோ? இது என்னத்தைக் காட்டுகின்றது?

அ. தேவதாசன்

ஆணைக்கோட்டை.

உங்களை விட, இவர்களது நடவடிக்கைகளை நான் தெளிவாகப் புரிந்து வைத்துள்ளேன். அதே சமயம் பொறுப்புள்ளவன் என்ற காரணத்தால் எனது மன உணர்வுகளை நான் வெளிக்காட்டுவில்லை. சாஸ்பற்ற நிலையில்

எனது கடமைகளைச் செய்கின்றேன். ஓர் அடிப்படை உண்மையை அவர்கள் உணர்ந்துள்ளனர், என்னதான் வான்ததை வில்லாக்கிக் கதை அளந்தாலும் மல்லிகையில் தமது ஆக்கங்கள் வெளிவந்தால்தான் இங்கும் தயிழக்குதிலும் இலக்கியச் சங்கப்பலைகையில் தமக்கும் ஒரு இடம் கிடைக்கும் என்பது அவர்களுக்கு நல்லாகவே தெரியும். எனவே தான் ‘சிமிக்கிடாமல்’ எழுதுகின்றனர். இன்னுமொன்றைப் பார்த்தீர்களா? மல்லிகையின் இலக்கிய நாதத்தைப் புரிந்து கொண்டுள்ள உங்களைப் போன்றவர்களை இவர்களால் ஏமாற்ற முடியவில்லையே!

* நீங்கள் யாழ். மாநகர சபைத் தேர்தலில் ஒரு வேடபாளராக நிற்கிறீர்க்கலாமே. ஏன் உங்களுக்கு இந்த ஆசை? இதைப் பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்லுங்கள்.

தெஹிவளை.

ம. சந்திரன்

இது ஆசையல்ல; என்னுடைய கடமை. அடவேகேட், புரக்டர், வியாபாரி, ஆசிரியர், கொன்றாக்ரர், போன்ற சமூகத் தின் சலவ பருதியைச் சேர்ந்த வர்களும் மக்கள் ஆதரவைக் கோரித் தேர்தலில் வேட்பாளராக இருங்கி இயங்கும் போது, சமூகத்தின் ஒர் அங்கமான— சமூகத்தின் வழிகாட்டி என நம் பட்படுகின்ற — எழுத்தாளன் ஒதுங்கி நிற்கக் கூடாது என்று என்னம். படைப்பாளி தந்தக் கோபுரத்தில் இருந்து கற்பனை கதைப்பவன்ஸ்ல். அவன் இந்த மண்ணுக்குரிய ஆசா பாசங்களின் தாக்குதல்களுக்குத் தன்னை ஈடு கொடுத்து அதனால் ஏற்படும் அநுபவங்களைத் தனது பிற சந்ததிகளுக்குப் படைப்பின் மூலமும் கருத்துக்களின் மூலமும் விட்டுச் செல்ல வேண்டும் எனத்திடமாக நம்பிச் செயலாற்றி வருபவன் நான். இப்படியான

வருந்துகின்றேம்

‘சழகேசரி’ யில் உருவாகிய வரும் சிறந்த நாடக நடிகரும் வா ன ஞ வி யி ல் கடமைபுரிந்த காலத்தில் வாரென்வி நாடகங் க ஞ கு கு உற்சாகமான ஒத்து மூழ்பு நல்கியவருமான “காலு” சமீபத்தில் யாற்ப்பாளத்திலுள்ள நீர்வோலிக் கிராமத்தில் காவலா ஞர். அவரது மறைவையிட்டு மல்லிகை தனது ஆழந்த துயரத்தை அனுரது குடும்பத்தினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றது,

— ஆசிரியர்

ஒரு மக்கள் போராட்ட இயக்கத்தில் நானும் ஒரு போராளி எனபதில் எனக்குப் பெருமை உண்டு,

* வினோபா பாவேயின் பகுவ
தைத் தடை இயக்கம் பற்றி
என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

മാട്ടൈപ്പ് പാതുകാപ്പതു
ഇരുക്കുന്നും. മനി തരുക്കൊണ്ട്
പാതുകാക്ക ഒരുവരുമുണ്വര
വില്ലൈയേ, കീഴും വെൺമനീയിൽ
താഴ്ത്തപ്പത്ത് മക്കൾ പെற്റ്
ആരും ഉണ്ടാക്ക കൊന്തുതപ്പത്ത്
ഞ്ചേരേ, അവികാരിലും ശ്വസിമ
ചിന്പാൻമയിൻരു വരുപ്പുകും കലാ
വരത്തിന് ഭ്രാന്തരു കുരൈയാടപ്പ്
പട്ടുകും കോലിലപ്പട്ടഞ്ചേരേ,
അപ്പൊമുഖതലാലും ഇന്തക്ക്
കാന്തിയച്ചിറ്റ് എങ്കേ പോന്നു?
മെനാനമാക ഇരുന്തതിന് കാരണമുണ്ട് എന്നു? ഇന്തിയാ വെളുമുണ്ട്
ഇന്തക്കാൻിന് നാടു മാത്തിരമല്ല; അതു അങ്കു വാമുമുണ്ട്
കുക്കുമുരിയ നൗതാകുമുണ്ട്, മക്കൾ

பற்ற நாடு என அரசியல் சட்டத்தில் சொல்லினிட்டு இன்று மத ஆதிக்கத்தை மறைமுகமாக மற்றவர்கள் மீது தினிப்பது அழுகுத்தனமாகும். பகவைப் பாதுகாக்க முன் வரும் முனிவர்கள் பாமர மக்களைப் பாதுகாக்க முன் வரட்டும். அப்புறம் மாடுகளைப் பாதுகாக்கலாம். மாடுகளைக் கோதாநா எனப் பூஜிக்கும் இவர்கள் போதிய தீவனம் கூட வைப்புதில்லை. பேப்பர்களையும் போஸ்டர்களையும் தின்று வாழும் எத்தனையோ எலும்பும் தோலுமான பக்களை இன்று கூட இந்திய வீதிகளில் பார்க்கலாமே!

* தயிமுக மாஜி எம். எல். ஏக்கன் என்பவர்கள் விருந்தினர் களாக இங்கு வந்து நமது நாட்டு அரசியல் மேடைகளில் உள்ளூர் அரசியலைப் பற்றி பக்கம் சார்ந்து ஒருதலைப் பட்சமாகக் கருத்துக் கள் சொல்கின்றார்களே; இது பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

ಕೊಪ್ಪಾಯ.

5. குலநாயகம்

யாராக இருந்தாலும் கருத்துச் சொல்ல வேண்டியதுதான். ஆனால் உள்ளூர் அரசியல் பிரச்சி ணையில் வெளியார் தேவையற்ற முறையில் தலையீடு செய்வது விரும்பத்தக்கதல்ல. மாருக ஏரிச் சல் மூட்டுவதாகும். இதைக் காரணமாகக் காட்டி அரசாங்கம் எதிர்காலத்தில் நமது நாட்டுக்கு வருகை தர இருக்கும் எழுத்தாளர்களுக்கு, கல்விமான்களுக்கு ‘விசா’ தராமல் தடுத்து விடும் அபாயமும் உண்டு. இங்கு வந்து வாய் கிழிய இலங்கைக் தமிழர்களுக்காகக் கத்தித் திரியும் இந்த மாஜிகள் தமிழகத்தில் இலங்கையைப் பற்றியும், ஈழத்து இலக்கியத்தைப் பற்றியும் இங்கு வாழும் தமிழ் மக்களினது கலை இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றியும் தமது மக்களிடம் இப்படி ப

பொது மேடைகளில் கொஞ்சம் சொன்னுலே போதுமானது. அப்படிச் செய்வதற்குப் பதிலாக இங்கு வந்து பேசுவதால் அவர் கணக்கு விளம்பரமாக; ஆனால் இதனால் நமக்கொன்றும் பிரயோ சனமில்லை.

* பூட்டோவைத் தூக்கிவிட்டுக் கொன்றதைப் பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்.

மாதகல்.

ஜி. மனோகரன்

அப்பட்டமான அரசியல் படுகொலை இது. பாகிஸ்தான் சர்வாதிகாரி ஜியா திட்டமிட்டுப் பூட்டோவை நட்ட நடு நிதியில் கொலை செய்துள்ளான். சர்வாதி காரிகளின் ஆட்டம் நின்ட நாட்கள் நிலைத்திருப்பதில்லை. கடைசி யில் மக்கள் இப்படியான சர்வாதிகாரிகளுக்கு உரிய பாடத்தைப் படிப்பித்தே திருவார்கள் உயிரடன் இருந்த பூட்டோவை விட, கொலை செய்யப்பட்ட பூட்டோ மிக வலிமையானவராக மாறி விட்டார், சர்வாதிகாரி ஜியா இரவில் நிம்மதி நித்திரை கொள்வாரோ தெரியவில்லை.

* நிம்மதியாக இருப்பதற்கு வழி என்ன?

அ' புரம்.

த. போஸ்

நிம்மதியாக இருக்கிறேன் என்ற நிலைப்பை மனப் பழக்கமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். மனதிற்குப் பிடித்த பொழுது போக்கில் ஈடுபட வேண்டும். சிந்திக்கத் தகுந்த நூல்களைப் படிக்க முன்வது கூட நிம்மதி தரக் கூடிய செயல்.

* உங்களுக்கு டயரி எழுதும் பழக்கமுண்டா?

அடம்பன்.

எஸ். மரியதால்

இடைக்கிடையே — இருந்து இட்டு இருந்து எழுதுவதுண்டு. வாழ்க்கைக் குறிப்புகளைத் தவறு

மல் குறித்து வைப்பேன். மன தில் பட்டதை, திடை ரன்த் தோன்றும் என்னத்தை எழுதி வைப்பதுண்டு. ஏராளமான துண்டு துணுக்குச் செய்திகள் இப்படிச் சேர்ந்துள்ளது. இங்குத் தும் முறையாகத் தினசரி டயரி எழுதுவதில்லை.

* உங்களின் பெருமதான் என்ன?

காரைநகர்.

அ. சிவமோகன்

நான் நானுக் கிருக்கிறேனே; அதுதான் என்னுடைய பல மயிருந்த பெருமை.

* இந்தியாவில் மல்லிகைக்கு எப்படிப்பட்ட செல்வாக்கு நிலவுகின்றது?

இனுவில்.

ம. குஸ்நாயகம்

கணிசமான இலக்கிய நண்பர்களுக்கும் எழுத்தாளர்களுக்கும் விலை கோடி போகின்றது. தமிழகத்தின் சுல்ல பிரதான பட்டினங்களுக்கும் செல்கின்றது. இதில் சங்கடம் என்னவென்றால் மல்லிகையின் விலை யை விட, அதை அனுப்பும் துபால் செலவு மிக பிக அதிகம். இது ஒரு சங்கடமான நிலை.

* நான் எழுத்தாளருக் கிரும்புகின்றேன். எழுத ஆசை. எனது படைப்புக்கள் மல்லிகையில் வர வேண்டும் என்பது எனது அவா. என்ன செய்யலாம்?

தொல்புரம்.

ச. கணேசன்

எழுத ஆரம்பிக்கும் போதே மல்லிகையில் வர வேண்டும் என ஆசைப்படுகிறீர்கள். தரமான இலக்கிய நூல்களை ஆழமாகத் தொடர்ந்து படியுங்கள். புது மையாகச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். இடைவிடாது எழுதப் பழகுங்கள். உங்களிடம் சிருஷ்டி ஆற்று வும் மொழித் திறமையும் நுணுக்கமான சிந்தனைத் திறமும் இருந்தால் நிச்சயம் நல்ல எழுத தாளருக் கூரவீரர்கள்.

அன்பளிப்பு

தொடர்புக் குறை : 7158

தந்தி : NORTHIND

AYALI MEDICAL STAGES

நோய்க்கூண் இன்ஸ்டிடிஃபு

● (டயர் நிரப்புபவர்கள்)

112, ஸ்ராண்லி வீதி,
மாழப்பாணம்.

National INSTITUTES

இ. கல்வி அமைச்சினால் தொழிற் பயிற்சி நிலையமென
அத்தாட்சி பெற்ற ஸ்தாபனம்.

இ. வெளிநாடுகளில் தொழில்கள் பெற நல்ல முறை
யில் பயிற்சிகள் அளிக்கப்படும்.

Electric & Gas Welding
[with audiovisual aids]

Transistor Technology

Electric Wiring

Radio Officers
[ship] Course

Building Technology

Photography etc. etc.

National Institutes

57, 59, மாங்கோலி வீதி, மாழப்பாணம்.

VIJAYA MEDICAL STORES

DEALERS IN :
PATENT MEDICINES,
VEGETABLE SEEDS,
AGRO CHEMICALS
& SPRAYERS

Phone: 0662 - 564

260, MAIN STREET,
MATALE.

Vijaya General Stores

Dealers in :
CHEMICALS, SPRAYERS & FERTILIZERS

85, Wolfendale Street,
COLOMBO - 13.

இப்பதிர்ச்சியை 234B, காங்கேண்ட்ரநேர் வீதி, யாழிப்பூண்ணம் முகவரியில் வசீப்பவரும் ஜி.சி.ரி.யகும் வெளியிடப்படுவான் டொயினிக் லைவா அவர்களால் மல்லினக் காதலைக்குடன் யாழிப்பூண்ம முரீஸ்கா அச்சகத்திலும் அட்டை கா. மா. ப. தோ. க. ச. கட்டுறவு அச்சகத்திலும் அரசிடப்பெற்றது.